

XV. ročník

červenec 2021

živě a nově

www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

Obec Škvořetice s místní částí Pacelice se nachází asi 5 km severně od města Sedlice na Blatensku. Nemůžete je minout. Pokud v dnešní „elektronické“ době tyto názvy zadáte do navigace nebo jakékoli aplikace, vždy se Vám vybaví pouze naše dvě vesničky. Jiné toho jména nejsou nejen v České republice, ale patrně nikde jinde na světě. Výraznou dominantou Škvořetic je zdejší zámek. Již koncem 13. století byla při staré obchodní cestě postavena malá čtyřhranná vodní tvrz, jejím opevněním byly jednak okolní močály, jednak náspy s příkopy, do nichž byla přiváděna voda strouhou z rybníka. Za Kalenických z Kalenic byla tato tvrz rozšířena, opatřena ve svých čtyřech rozích věžemi. V 16. století pak byla přestavěna na pohodlnější zámek, který měl tři poschodí, v každém rohu se vypínala věž.

Žijeme v zeměpisných šířkách, kde nám střídající se roční období čtyřikrát za rok připomene, jak je tu krásně. Právě před pár dny nám připomnělo, jak je krásně v létě. Nebojujeme mezi sebou, s extrémním suchem ani s dravou zvěří či smrtelně jedovatými tvory. Ačkoliv si většinou připadáme chudí, ve srovnání se státy na západ i východ od nás máme vysokou životní úroveň. Přestože živelné katastrofy se tu objevují zřídka, při současné pandemické přestávce zrovna jedna taková nedávno na Moravě ukázala, jak dokážeme držet při sobě. Přeji nejen čtenářům Sobáčku, ale i ostatním lidem, aby nemuseli být přírodou prověřováni. Pokud se tak přece jen stane, aby se setkali se stejnou vlnou solidarity a pochopení a podařilo se jim překonat i zdánlivě nemožné. Užijte všechny krásných letních dnů, odpočívajte a nikam nespěchejte. Vypůjčím si rčení jednoho jihočeského cestovatele: „Kdo se narodí jako chudý, jako chudý i zemře. Když bude pospíchat, nic na tom nezmění. Jen si znepríjemní život.“ Nechci v úvodníku probouzet smutné myšlenky. Naopak. Tímto jednoduchým a úsměvným mottem Vás chci motivovat k prožití příštích měsíců v klidu, míru, pokoře a vzájemné úctě. Hodně lásky a zajímavého čtení Vám přeje Jaroslav Chlanda, starosta Škvořetic a Pacelic.

Rozhovor se starostou Škvořetic

V čele obce Škvořetice stojí pan Jaroslav Chlanda. Rádi bychom Vám představili pana starostu v krátkém rozhovoru.

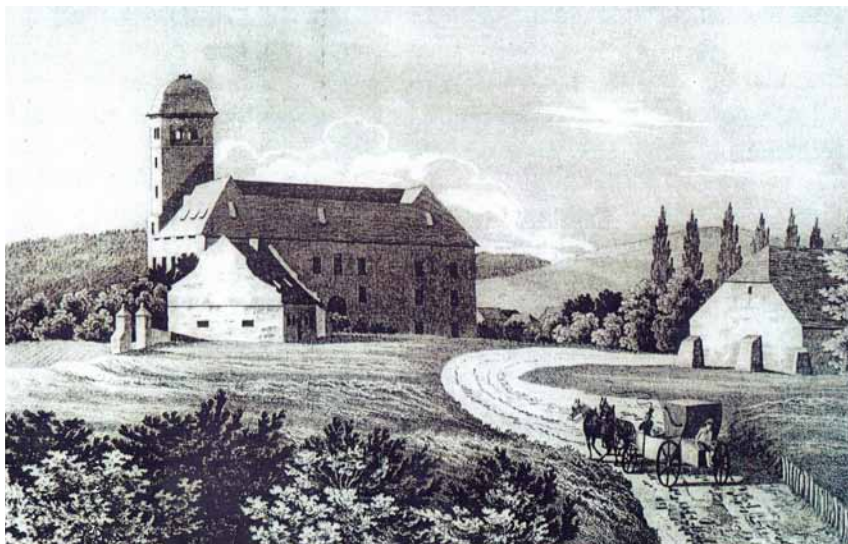
Od kdy jste zvolen starostou obce?

Starostou obce jsem od roku 2018. Při nástupu do funkce starosty jsem odmítl nabídku zastupitelů na uvolnění, nicméně po třičtvrté roce jsem vzhledem k narůstající práci a tlaku uvolněnou funkci přijal.

Už před svým zvolením starostou jste byl členem ZO? Členem zastupitelstva obce jsem od roku 1998.

S jakými představami jste šel do komunálních voleb? Jaké jsou slasti a strasti starosty obce?

Dokunálních voleb jsem šel s podobnými představami, jako asi většina lidí na malé vsi. Aby se obec dále rozvíjela a byla příjemným prostředím jak pro její obyvatele, tak pro ty, kteří ji navštíví. Všechny ostatní věci s tím úzce souvisí nebo z této myšlenky přímo vycházejí. Funkce starosty už je trochu náročnější. Tam už se musí nápady a potřeby obyvatel přetavit do jednotlivých realizací. Hlavním úkolem vždy bývá dokončit rozpracované projekty. V našem případě byl úkol číslo jedna dotáhnout do zdárného konce projekt ČOV, splašková kanalizace a vodovod Škvořetice, který už nové zastupitelstvo převzalo ve fázi stavby. Akce za cca 40 mil. bez DPH byla

Od nepamětných dob vedla tímto krajem obchodní stezka – pokračování jedné větve staré Zlaté stezky, vedoucí přes Vimperk, Volyni, Strakonice a Sedlice. Odtud pak se snižovala do Škvořetic a pokračovala dále k buzičkému hradu. Zde se dělila na cestu do Blatné a odtud dále na Nepomuk, a na cestu směřující do Myštic a dále pokračovala přes Březnici, nebo Mirovice na Prahu. Pochopitelně i při této cestě, spíše stezce, začaly vyrůstat krčmy – hospody i kovárny.

Lze se domnívat, že i zde začala vyrůstat malá osada – pouze několik domů s krčmou a kovárnou. Tato osada, nazývaná Škvořetice, se připomíná písemně již v roce 1299 v soupisech desátků, odváděných kostelu mirotickému.

Nejstarší popis zámku je z roku 1708: „Při statku je hezký výstavný zámeček při zemské silnici na veselém místě s mnohými sklepy a světnicemi. V zámečku jest dobře sklenutá kaple Pomocné Matky Boží. Vedle zámku jest sad a chmelnice, kdež před časy bývala zahrada a zvířecí obora, avšak jeleni převezeni do blatenské obory.“

Při zámku stával také malý pivovar, připomínaný roku 1697, ovšem jistě staršího založení.

Co se v SOBu událo a co se bude dít

- Ve středu 16. června 2021 proběhlo jednání VH SOB. Hlavním a nejdůležitějším bodem jednání bylo schválení účetní závěrky SOBů za rok 2020 a dále závěrečného účtu SOBů za rok 2020. Závěrečný účet SOBů za rok 2020 byl schválen s výrokem „bez výhrad“.
- Připravujeme tradiční stolní kalendář SOBů na rok 2022. Probíhají finální úpravy a korektury před předáním k tisku. První výtisky budou připraveny k prodeji na přelomu srpna a září.
- Letní semestr VU3V byl ukončen k 30. červnu 2021. Tento semestr probíhal výhradně formou samostudia.
- Byla připravena a podána Žádost o změnu č. 2 v projektu „Komunální služby na Blatensku“.
- Zorganizovali jsme setkání zaměstnanců prádelny a pozvali na návštěvu zaměstnance prádelny Domova Petra Mačkov. Při přípravě projektu nám velmi pomohli a umožnili „nakouknout“ do jejich provozu v Mačkově, kde jsme získali plno potřebných rad a zkušeností, abychom mohli dobře připravit náš projekt.
- Průběžně byla poskytována poradenská činnost dle aktuální potřeby starostů případně dalších pracovníků obcí.

Pomoc pro obce jižní Moravy zasažené tornádem

Svazek obcí Blatenska ve spolupráci s městem Blatná zorganizoval materiální sbírku pro obce jižní Moravy postížené tornádem. Na základě jednání s Jihomoravským krajem jsme obdrželi seznam potřebných věcí. Sběrka proběhla ve čtvrtek dne 1. července od 10 do 16 hodin v Blatné na dvoře radnice v prostoru bývalých Technických služeb. Vybralo se spousta věcí – nářadí, elektrocentrály, nádoby na vodu, věci na malování, lepicí pásky, baterky včetně náhradních baterií, plastové židle, montážní pěny, lepidla mamut, lepicí pásky, hřebíky, opalovací krémy, léky a obvazový materiál. Potřebné věci dodali firmy a podnikatelé, soukromé osoby a členské obce SOB. Po ukončení sbírky byly všechny vybrané a potřebné věci naloženy do přívěsu a odvezeny do kulturního domu v Hodoníně, kde bylo zřízeno provizorní krizové centrum a předány do skladu.

Společně s materiální sbírkou do Hodonína v pátek v brzkých ranních hodinách odjela malým autobusem pana Vohryzky i parta dobrovolníků, kterou dal dohromady pan Petr Thorovský. Všichni jeli pomoci s úklidem po tornádu. Hlavně pod vedením zkušeného tesaře pana Františka Svojsheho za dva dny zvládli udělat střechu rodinného domku v obci Lužice.

Velké poděkování patří všem, kteří donesli potřebné věci do materiální sbírky a především těm, kteří ve svém volném čase jeli na Moravu pomoci.

Dům, kde dobrovolníci z Blatné opravili střechu

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Základní informace o projektu CSS

Realizace projektu Svazu měst a obcí ČR s názvem „Posilování administrativní kapacity obcí na bázi meziobecní spolupráce“, zkráceně také „Centra společných služeb“ (CSS), reg. č.: CZ.03.4.74/0.0/0.0/15_019/0003017 byla ukončena k 31. prosinci 2019. Od 1. ledna 2020 do 31. března 2020 běžela tzv. povinná udržitelnost po ukončení projektu. Druhé prodloužení projektu probíhalo v době od 1. dubna 2020 do 31. prosince 2020. Od 1. ledna 2021 do 31. října 2021 probíhá dále tzv. povinná udržitelnost po ukončení projektu. Touto povinností se rozumí pokračování v aktivitách Centra společných služeb minimálně v rozsahu jednoho pracovního úvazku.

Realizační tým CSS Blatensko tvoří:

Dana Vohryzková, tel.: 728 881 358

e-mail: vohryzkova@blatensko.eu

Kancelář SOBů na adrese:

Na Tržišti 727, Blatná

tel.: 728 881 358, 383 420 300

e-mail: blatensko@blatensko.eu

Úřední hodiny:

Pondělí	8.00–11.00	12.30–16.00
Středa	8.00–11.00	12.30–16.00
Pátek	8.00–11.00	

Katalog veřejných služeb je k dispozici na <http://www.blatensko.eu/svazek-obci-blatenska/centra-spolecnych-sluzeb-projekt-smo-cr/> nebo k vyzvednutí v tištěné podobě v kanceláři SOB.

Dana Vohryzková, předsedkyně SOB

**Uzávěrka příjmu příspěvků
do zářijového vydání
SOBáčku č. 81
je v neděli 5. září 2021.
Příspěvky posílejte na e-mail:
sobacek@blatensko.eu**

Obec Škvořetice - Pokračování ze str. 1

Po převzetí panství a spojení s panstvím blatenským byl tento pivovar začátkem 18. století zrušen a zbourán.

V polovině 19. století, kdy byl romanticky přestavován blatenský zámek, byly i na Škvořeticích prováděny přestavby, zámek snížen o jedno poschodí a zbytky značně zchátralých věží odstraněny, zůstala pouze jediná v severozápadním rohu a ozdobena romantickým cimbuřím. Z bývalých koníren v přízemí byly upraveny byty pro zámecké zaměstnance. Při cestě u vjezdu do zámku stával malý domek zámeckého zahradníka.

Za Karla Hildprandta byl v letech 1921–1922 přestavěn v pseudorenesančním slohu podle plánů stavitele Vojtěcha Volfa z Berouna. Nádvoří vroubila v úrovni prvního patra otevřená terasa s arkádami. Novorenesanční zámek ve Škvořeticích stojí na severozápadním okraji obce a jedná se o čtyřkřídlovou, dvoupatrovou budovu obdélníkového půdorysu s nádvořím. V jižním průčelí je vchod s vysokou branou. V severozápadním rohu vystupuje třípatrová věž s pavlačí ve výši druhého patra. U zámku je park. Ve druhé polovině 20. století zámek vlastnila Severozápadní dráha, která zde zřídila učiliště. V devadesátých letech byl navrácen původnímu majiteli.

Pokračování na str. 5

Svazek obcí Blatenska
Spálená 727, 388 01 Blatná
IČO: 68538189
Dana Vohryzková tel: 728 881 358
e-mail: pradelna@blatensko.eu

Komunální služby Blatenska

praní a žehlení | mandl | švadlena

PONDĚLÍ | 9,00 - 12,00; 13,00 - 16,00

(příjem a výdej zakázek švadlena)

ÚTERÝ | 9,00 - 12,00

STŘEDA | 9,00 - 12,00; 13,00 - 16,00

ČTVRTEK | 9,00 - 12,00

PÁTEK | 9,00 - 11,00

| U **ručního žehlení** se připočítává částka 20,-Kč za kus.

| **Ceny** jsou konečné, nejsme plátcí DPH.

| **Dopravu** nezajišťujeme.

| Individuálně může být stanovena cena vyšší např. u nestandardního prádla velkých rozměrů nebo při silném znečištění.

| **Dodací lhůta 5 dní**, do dodací lhůty se nezapočítává den příjmu, sobota, neděle a svátky.

Ceník praní a mandlování prádla

platnost od 1. 2. 2021

1. Kapna.....	17,- Kč
2. Prostěradlo.....	15,- Kč
3. Powlak na polštář.....	10,- Kč
4. Ručník, utěrka.....	7,- Kč
5. Osuška.....	9,- Kč
6. Ubrus.....	15,- Kč
7. Závěs, záclona.....	21,- Kč
8. Sedák.....	10,- Kč
9. Mikina, vesta, košile.....	20,- Kč
10. Tričko.....	15,- Kč
11. Kalhoty.....	30,- Kč
12. Zástěra, šaty.....	14,- Kč
13. Ponožky.....	8,- Kč
14. Plyšové hračky do 30 cm.....	10,- Kč
15. Potah na matrace.....	100,- Kč
16. Spacák slabý.....	30,- Kč
Spacák silný.....	50,- Kč
17. Mikroutěrka.....	4,- Kč
18. Chňapka.....	8,- Kč
19. Plášť.....	35,- Kč
20. Bunda slabá.....	50,- Kč
Bunda silná.....	100,- Kč
21. Deku slabá.....	25,- Kč
Deka střední.....	50,- Kč
Deka velká.....	70 - 100,- Kč
Deka ovčí vlna.....	100,- Kč
22. Podložka do postele ovčí vlna.....	50,- Kč
23. Potah sedací souprava.....	90,- Kč
24. Potah křeslo.....	40,- Kč
25. Polštář malý.....	30,- Kč
Polštář velký.....	50,- Kč
26. Potahy auto.....	25,- Kč
27. Sedák zahradní silný malý.....	25,- Kč
Sedák zahradní silný velký.....	50,- Kč
28. MANDLOVÁNÍ vyprané suché prádlo na jednolůžko (kapna, polštář, prostěradlo).....	10,- Kč

Obec Škvořetice - Pokračování ze str. 2

Současnost

V roce 2021 má obec Škvořetice 261 a místní část Pacelice 58 obyvatel. Na veřejném životě se aktivně podílí místní spolky – myslivci, sportovci, hasiči a včelaři. Ve Škvořeticích je obchod, hospoda a kulturní dům,

v posledních letech znám převážně pod názvem Disco Babylon. V Pacelicích je obecní dům. Do povědomí se obec zapsala v dřívějších dobách drážním učilištěm v prostorách zámku, dále také pořádáním rockových zábav v místním KD, na něž po roce 2000 navázalo Disco

Babylon. V místě samém i v okolních obcích se oblíbeným kulturním vyžitím staly dnes již tradiční Myslivecké a Sportovní plesy. Hasiči, z převážné většiny Paceláci, se aktivně účastní okrskových soutěží, spolu s obcí pořádají Mikulášskou nadílku a Dětské maškarní. Také masopustní tradice zde byla obnovena již před více než dvaceti lety. Obyvatelé obcí mají možnost se pravidelně setkávat na akcích jako MDŽ, stavění májky, lampionový průvod, setkání občanů, vítání občánků, dětský den se stanováním, poutě, posvícení, vázání adventních věnců a rozsvícení vánočního stromu. Obec se dále podílí na pořádání sportovních akcí jako turnaj čtyřher ve stolním tenise, turnaj v malé kopané a pro děti Cyklohrátky, Zlatá muška a Pacelická tretra. Obec též podporuje spolek místních hasičů a místní sportovce sdružené ve spolku TJ Lom. Místní spolek včelařů se stará o obnovení památek jako Boží muka a historické kříže. Velký věhlas obci přineslo také pořádání triatlonového závodu Škvořetický plavokoloběh, jehož se letos koná již jedenáctý ročník. „Na svědomí“ ho má Žulák Team a jeho představenstvo. V současné době bychom rádi vrátili kouzlo místních poutí navrácením pouťových atrakcí a obnovením stánkového prodeje. Do budoucna chceme ještě program obecních akcí rozšířit zejména se zaměřením na děti o Rybářské závody a Myslivecký den.

Rozhovor se starostou Škvořetic - Pokračování ze str. 1

dotována z Ministerstva zemědělství 70 % a 10 % z Jihočeského kraje.

Jaké problémy Vaší obce Vás nejvíce trápí a jak byste je chtěl řešit?

Jsou to problémy, které řeší všechny malé obce. Nedostatek pozemků vhodných pro výstavbu a s tím související úbytek mladých rodin s dětmi a stárnutí populace. U nás je navíc tvorba nového územního plánu blokována komplexními pozemkovými úpravami, které se táhnou už přes čtyři roky a konec zatím v nedohlednu. Rádi bychom trochu pozměnili vzhled návsi, což je také vázáno na územní plán. A teď jak z toho ven?

Co chystáte pro obyvatele Vaší obce na nejbližší období a jaké máte dlouhodobé plány?

V loňském roce se nám podařilo z prostředků POV Jihočeského kraje opravit fasády obou místních kaplí ve Škvořeticích, takže letos nás čeká ještě úprava okolního terénu a oprava vnitřních prostor a oltáře kapličky na návsi. Rádi bychom je také osvětlili. U Kaple Panny Marie Bolestné chceme obnovit a zpřístupnit historickou studánku s údajně zázračnou vodou.

V červnu letošního roku se nám povedlo úspěšně zkolaudovat výše zmíněnou stavbu vodovodu a kanalizace v obci Škvořetice, tím ale – jak mnozí kolegové ví – vše nekončí. V souvislosti s tím nás čeká závěrečné vyhodnocení akce a uzavírání smluv s odběrateli.

Pracujeme na projektu Vodovod Pacelice, na který jsme dostali dotaci z OPŽP, abychom umožnili zásobování vodou i této místní části. V letošním roce jsme opět obdrželi dotaci z POV na instalaci informativních radarů v obou obcích.

Z těch dlouhodobějších plánů to bude nový koncept návsi, na kterém už jsme začali pracovat. Měl by zahrnovat rozšíření zeleně na návsi, změnu tvaru křižovatky, uložení sítí do země a spolu se SÚS průtah obcí s vytvořením prvků pro vyšší bezpečnost (chodníky, přechody, případně zpomalovací prvky při vjezdu do obcí), včetně pokračování chodníku a opravy tarasu směrem na obec Lom. V souvislosti s tím též opravu fasád na Kulturním domě a hospodě.

Jak vidíte „svou“ obec za 10 nebo 20 let?

Těžko říct. Jak se dnes stále opakuje – doba je zlá a nikdo neví, na co budou peníze. V ideálním případě, aby se v obou našich vesničkách žilo jejím obyvatelům dobře. O některých místech se říká, že je to místo, kam asi nemáš důvod se odstěhovat, ale je skvělé se tam narodit. Přál bych si, aby se jednou Škvořetice i Pacelice staly jako obce dobrým rodištěm i místem k odstěhování.

Prozradíte na sebe něco osobního?

Jsem Škvořeták, bydlím od narození ve Škvořeticích, jako tři pokolení mých předků rodu Chlandů, ale nemohu tvrdit, že jsem se tam narodil. Čáru přes rozpočet mi udělala moje maminka, která se rozhodla mě porodit v okresní nemocnici ve Strakonici, jak bylo v sedmdesátých letech moderní. Se svojí ženou Radkou mám dva syny, dnes již dospělé. Mám rád přírodu a myslivost (po tatínkovi). Říká se, že myslivec se stává nejdříve lovcem, pak chovatelem, a nakonec obdivovatelem zvěře. Já jsem z nějakého mně neznámého důvodu ty první dvě fáze přeskočil. Když mám čas, rád čtu.

Co Vám udělá radost? A co Vás zaručeně rozčílí?

„Své“ radosti si jako každý z nás rád užívám se svými blízkými. Co se týče obecních radostí, tak samozřejmě, když se jednotlivé projekty podaří dovést do zdárného konce a slouží ke spokojenosti obyvatel.

A největší radostí všech starostů jsou bezesporu akce, na kterých se podílejí sami občané. Za poslední roky bych rád připomněl obnovení „Mrázkouc kříže“, oprava Božích muk, výsadba stromů svobody a pořádání sportovních a kulturních akcí pro děti i dospělé. Je fajn mít ve vsi lidi, kteří se hromadně účastní těchto akcí a jsou připraveni přiložit ruku k dílu. Nebo když se sejde parta lidí, kteří během dvou víkendů opraví krov a vymění tašky na hospodě a postaví pergolu, aby zajistili funkčnost hospody i v době omezení.

A co mě rozčílí? Většinu už vyjmenovali moji kolegové přede mnou, kteří se s tím také setkávají dnes a denně. Od záporných lidských vlastností až po úředního šimla. Je zbytečné to připomínat a kazit si tak náladu i v době dovolených.

Které místo v Jihočeském kraji (mimo Vaši obec) máte rád?

Určitě Blatensko a okolí. Je to kraj, kde jsem vyrůstala a na to mívá člověk nejhezčí vzpomínky. Rád navštívím také Zadní Zborovice, odkud pochází moje maminka.

A samozřejmě Šumava – nedokážu si představit Jihočecha, který by to tam neměl rád a rád se tam nevracel.

Co říci závěrem?

Závěry nemám rád, ale na závěr vždycky přijde závěr. Starostování není nikdy možné bez tolerance a podpory rodiny a blízkých. A samozřejmě se lépe starostuje tam, kde jsou lidé dobří, vstřícní a tolerantní. To, že jsou tací lidé v našich dvou vesničkách prověřila mimo jiné právě výstavba již zmiňovaného vodovodu a kanalizace. Jsem také hrdý na to, jaký jsme kolektiv v zastupitelstvu. Nedá mi to, abych nevyužil tuto možnost a nepředstavil zde jednotlivé zastupitele obce Škvořetice. Z minulého období spolu se mnou pokračují Josef Ředina ml. a Petr Šavrdra, nově jsou v ZO Jiří Hroudá, Anton Murárik ml., Kateřina Schaffarzová, Vojta Rosina, Josef Hora a místostarosta František Kraml. Jeho nápadem bylo i vydávání místního plátku Bubeníček, ve kterém občanům sdělujeme informace ze zasedání, různá upozornění, pořádání akcí nebo zajímavosti z dění v obci. Svými příspěvky ho též obohacují členové místních spolků – myslivci, sportovci, hasiči a včelaři. Není bez zajímavosti, že i v dobách elektronické komunikace se setkal s velkým ohlaselem. Přestože máme nově webovou stránku, informace zasíláme mailem i formou sms, při průzkumu si obyvatelé jednohlasně přáli ve vydávání pokračovat. Ač je to u někoho zvykem, nedělím obyvatele na starousedlíky a „náplavy“. To, že se někdo někde narodil, ještě není žádná jeho zásluha. Naopak člověk, který si nějaké místo svobodně vybere k životu, činí tak většinou z důvodu, že se mu tam líbí, že to tam má rád. Důležitým faktorem bývá to, aby se byl ochoten přizpůsobit životu na vsi a nemusela se vesnice přizpůsobovat jemu. Vážím si všech lidí, kteří mají rádi „svoji“ obec a podílejí se na jejím vzkvétání. A na opravdový závěr přeji Vám všem, aby se Vám ve „Vašich“ obcích dobře žilo, abyste se víc smáli, než plakali a byli jste zdraví a šťastní.

Rostlina roku 2021 – vstavač kukačka

Česká Botanická společnost letos poprvé vyhlásila rostlinu roku. A historicky první Rostlinou roku se stala drobná orchidej, která se na Blatensku vzácně vyskytuje – vstavač kukačka (*Anacamptis morio*).

Vstavač kukačka byl v dřívějších dobách velmi častý, rostl na mezích, drahách i na vlhkých loukách a pastvinách. V současnosti zmizel na 80 % svých lokalit. Hlavním důvodem je změna hospodaření v krajině. Konkurenčně slabá rostlinka neroste na zarostlých a neudržovaných loukách, stejně tak jí nesvědčí hnojení luk, natož rozorání.

Má totiž velmi zajímavý a složitý životní cyklus. Začneme od semínka. V jedné tobolce se vytvoří ohromné množství (10 000 až 100 000) semen, která jsou velmi lehká a dobře se šíří větrem. Nemají ale žádné zásobní látky, a tak když dopadnou na zem, musejí se potkat s houbovými vláknky. Ta proniknou do semínka a začnou novou rostlinku vyživovat. Zprvu se vyvíjejí podzemní orgány, hlízky a kořeny. Po třech až pěti letech se objevují první zelené lístky a rostlina může pomocí

fotosyntézy získávat potřebné živiny sama a zase je na oplátku vracet houbě, která však orchidej stále vyživuje. První kvítky se mohou objevit po pěti až deseti letech od uchyacení semínka. Vstavač kukačka kvete brzy na jaře, je to jedna z prvních rostlinek, které září v probouzející se jarní krajině. Kvete v době, kdy se začínají ozývat kukačky vracející se z teplých krajin. Květy jsou nejčastěji nachové, ale mohou být i růžové až bílé. V květenství bývá 5 až 25 kvítků. Kvítka lákají opylovače, na které se nalepí spleená pylová zrna (tzv. brylky) a ti je pak roznáší na další rostliny. Po opylení se vytvoří nová semínka a koloběh může znovu začít. Vzhledem k životně nezbytnému vztahu s houbami, tzv. mykorrhize jsou vstavače kukačky citlivé na průmyslová hnojiva a jiné postřiky. S intenzivním hospodařením v krajině, ale zároveň i s opouštěním málo výnosných luk tak počet těchto krásných orchidejí rapidně poklesl.

Na Blatensku máme pořád několik lokalit v rezervacích, a dokonce i ve volné krajině. Musím poděkovat všem osvěcům hospodářům, kteří se snaží vytvářet pro kriticky ohrožený a zákonem chráněný druh životní prostor. Vstavač kukačka je totiž nejen Rostlinou roku 2021, je to i vzpomínka na doby minulé. V NPP Kocelovické pastviny se rok od roku zvětšuje počet kvetoucích rostlin. I letos pěkně vykvetly. Kukačky můžeme pozorovat v okolí Zadních Zborovic, Řepice, Krt u Strakonice, Poříčí nebo Mečichova.

Jak hezky řekla paní Krejčová ze Zadních Zborovic: „Kukačky rostly za mého dětství všude kolem. Ale trhat jsme je nesměli. Maminka říkala: Netrhej kukačku, neponesou slepice!“

Pokud i Vy, Vážení čtenáři, máte vzpomínky na tuto krásnou rostlinu, nebo víte o místě, kde se vyskytuje a zasluhovala by lepší péči, budu ráda, když mi Vaše postřehy zašlete na e-mail: jitka.sterbova@nature.cz.

Jitka Šterbová, AOPK ČR, RP Jižní Čechy

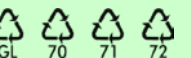

Kukačky v NPP Kocelovické pastviny

*** JAK TŘÍDÍME ODPADY V BLATNÉ ***

S tříděním odpadů začínáme již v domácnosti. Nejčastější druhy odpadů ukládáme do barevných kontejnerů rozmístěných na stanovištích po městě. Kontejnery jsou barevně odlišeny a označeny nápisy, co do kontejneru patří a co nepatří.

PAPÍR	PLAST	SKLO barevné a čiré	NÁPOJOVÝ KARTON samostatný kontejner/ s plasty	KOVY kontejner na kovy/ s plasty (jen plechovky od nápojů)
noviny, časopisy, letáky 	pet lahve - SEŠLÁPNUTÉ 	skleněné lahve 	obaly od mléka - ZMÁČKNUTÉ 	konzervy od potravin, krmiv
krabice - ROZLOŽENÉ, lepenka 	plastové nádoby 	skleněné nádoby 	obaly od džusů - ZMÁČKNUTÉ 	plechovky od nápojů - SEŠLÁPNUTÉ
sešity, obálky 	kelímky, krabičky 	tabulové sklo 	obaly od smetany, omáček 	drobné kovové předměty
kancelářský papír 	sáčky, fólie, polystyren 	žárovky, varné sklo, laboratorní sklo 	sáčky od chipsů, kávy 	plechovky od barev a jiných chemikálií
pleny, hygienické potřeby, roušky, respirátory 	PVC, guma, molitan, plastové trubky 	zrcadla, autosklo, drátěné sklo 	blistry (kombinované obaly) 	tlakové nádoby, baterie
mokrá, mastná a jinak znečištěný papír, voskovaný papír 	nádoby od olejů a chemikálií 	keramika, porcelán 	znečištěné kartonové obaly 	znečištěné obaly od potravin a krmiv
obaly z papíru jsou obvykle značeny 	obaly z plastu jsou obvykle značeny 	obaly ze skla jsou obvykle značeny 	obaly z nápojového kartonu jsou obvykle značeny 	obaly z kovu jsou obvykle značeny

Odpady označené křížkem nepatří do barevných kontejnerů, s těmi je dobré zajít na sběrný dvůr. **Sběrný dvůr je určen zejména pro odpady:**

- * **nebezpečné odpady** – odpadní barvy, laky, motorové oleje, rozpouštědla, pesticidy, obaly a textil znečištěný těmito nebezpečnými látkami
- * **odpadní elektrozařízení, baterie, akumulátory**
- * **zářivky, žárovky**
- * **jedlé oleje** (oleje ze smažení nejlépe v plastových lahvích)
- * **odpadní pneumatiky**
- * **velkoobjemový odpad** – nábytek, koberce, linoleum, matrace, sanitární keramika, kočárky
- * **rostlinný odpad (bioodpad)** – tráva, větve, listí
- * **použitý textil, oděvy, boty**
- * **na sběrný dvůr patří i separovaný odpad** – papír, plast, sklo, nápojové kartony, kovy, pokud nevyužíváme barevných zvonů
- * **další odpad, se kterým nevíme kam s ním**

Provozní doba sběrných dvorů v Blatné

Riegrova ulice (od 1.5. do 31.10. – letní provoz)

PO, ÚT, ČT, PÁ: 9:00 – 12:00; 14:00 – 17:00

ST: 9:00 – 17:00

SO: 9:00 – 12:00

NE: zavřeno

Od 1.11. do 30.4. otevřeno do 16:00 (zimní provoz).

Čechova ulice (celoroční provoz)

ÚT, ČT: 9:00 – 11:00; 15:00 – 16:00

PO, ST, PÁ, SO, NE – zavřeno

V Čechově ul. nelze odevzdat velkoobjemový odpad, pneumatiky, stavební a demoliční odpad.

Využívání sběrných dvorů je pro občany Blatné bezplatné.

Další místa, kam lze ukládat vybrané složky odpadů

Baterie, které dáváme do boxů v prodejnách či na sběrný dvůr: všechny druhy monočlánků, tužkové baterie, buřty, ploché, knoflíkové baterie, vyměnitelné baterie z notebooků, foťáků, kamer a dalších elektrozařízení. Pokud je baterie součástí elektrozařízení, vyhodte ji spolu s ním do elektroodpadu. Autobaterie odevzdávejte nejlépe do sběrných dvorů nebo autoservisů. **Schránky na baterie jsou umístěny:**

červený kontejner na drobné elektro - Nad Lomnicí, Nad Vdovečkem
MĚÚ T.G.M. 322 - venkovní box před radnicí
MĚÚ T.G.M. 1520 – přízemí, Česká pošta
Potraviny JIP, COOP Tip, Penny Market, Lidl, Top drogerie
Elektro Němec – Němcová, Elektro Expert, Elektro S.M.S s.r.o.
Velkoobchod Bi Esse s.r.o., Mobily od Aleše, Hračkářství Pompo
(www.ecobat.cz)

Elektrozařízení – všechny výrobky, pro které je elektrický proud hlavním zdrojem energie (telefony, počítače, mixéry, žehličky, kávovary, TV vč. ovladačů, lednice, pračky ...) **Ize bezplatně odevzdat:** u příslušného prodejce při nákupu nového výrobku, na sběrný dvůr nebo do speciálních nádob – ul. Nad Vdovečkem, Nad Lomnicí.

Tonery – město Blatná je zapojeno do projektu Sbírej toner – zabalené originální tonery lze odevzdat do **sběrného boxu** v budově MĚÚ č.p. 1520.

Textil, oděvy, obuv – kontejnery na použitý textil Na Vinici – u tiskárny, na sídlišti Nad Lomnicí (očekáváme dodání nového kontejneru) či na sběrný dvůr – vše čisté a zabalené.

Prošlé a nespotřebované **léky** odevzdávejte v lékárně.

Žárovky úsporné, výbojky, lineární zářivky, LED, halogenové i klasické žárovky – elektro Expert, Elektro Hana Němcová, sběrný dvůr. (www.ecolamp.cz)

Pneumatiky – osoby, které uvádí pneumatiky na trh v ČR, jsou povinny zajistit jejich bezplatný zpětný odběr. **Místa zpětného odběru v Blatné:** Automotoklub Blatná v AČR, Riegrova 773; Goodlack s.r.o., Jiráskova 1342; Pneu Spálený spol. s.r.o., u Sladovny 277, areál ST. Odpadní pneumatiky lze odevzdat na sběrném dvoře. (www.eltma.cz)

Autovraky – Každý, kdo se zbavuje autovraku, je povinen autovrak předat pouze osobám, které jsou provozovateli zařízení ke sběru, výkupu, zpracování, využívání nebo odstraňování autovraku. Tato osoba ho převezme bezúplatně. **Oprávnění ke zpracování autovraků v Blatné** má Pavel Vohryzka, Jiráskova 1438.

Stavební a demoliční odpad – není odpadem komunálním, proto si občan hradí náklady na jeho odstranění sám. Na sběrný dvůr lze omezené množství odevzdat pouze po domluvě s provozovatelem sběrného dvora (Technické služby města Blatné s.r.o., 383 422 541). Stavební a demoliční odpad nelze bez předchozí úpravy v recyklačním zařízení využívat na terénní úpravy. Odpady s obsahem azbestu jsou přijímány za poplatek na skládce v Hněvkově (v obalu, aby nedocházelo k uvolňování azbestu).

Rostlinný odpad (bioodpad) – zbytky ovoce, zeleniny, tráva, listí, zvadlé květiny, plevele, větve, piliny, kůra apod.

Kompostujeme na svých zahrádkách, čímž získáme kvalitní hnojivo na zahradu, do květináčů.

Ukládáme na sběrný dvůr – větve, tráva, listí

Ukládáme do velkoobjemových kontejnerů rozmístěných po městě
Kontejnery pouze na větve: Jezárky, Brigádnická, Vinice – u tiskárny, u Vishaye, nad Poliklinikou, Topičská, Rybářská, K Jatkám, Chlumská.
Kontejnery pouze na trávu: Jezárky, Brigádnická, Vinice – u tiskárny, u Vishaye, nad Poliklinikou, Malý Vrch, Topičská, Blýskavky, Rybářská, K Jatkám, Tichá, Chlumská, u špejcharu, Řečice.
Aktuální umístění zveřejněno na www.tsblatna.cz

Bioodpad z domácností lze odkládat do speciálních nádob hnědé barvy, umístěných v bytové zástavbě v ulicích: Nerudova, Na Bílé husi, U Čertova kamene, Zahradnická, sídliště Nad Lomnicí.

V otevřeném ohništi lze spalovat jen suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami.

Hromádku odpadů, která zbyde po vytrídění výše uvedených složek, vhodíme do popelové nádoby, či kontejneru.

Zásady ukládání odpadů:

- * DO SBĚRNÝCH NÁDOB UKLÁDÁME POUZE ODPADY, PRO KTERÉ JSOU URČENY (smíšené odpady bude muset zase někdo roztřídit, čímž rostou náklady na odpadové hospodářství města, a může dojít ke znehodnocení odpadů).
- * ODPADY UPRAVÍME TAK, ABY SE DALY POHODLNĚ PROSTRČIT OTVOREM VE SBĚRNÉ NÁDOBĚ A NEZABÍRALY PŘÍLIŠ MÍSTA (Pet lahve sešlápnout a prosíme neutahovat víčko kvůli dalšímu zpracování na dotřídovací lince, krabice rozložit, nápojový karton zmáčknout).
- * SBĚRNÉ NÁDOBY NA KOMUNÁLNÍ ODPAD PLNÍME TAK, ABY JE BYLO MOŽNO ŘÁDNĚ UZAVŘÍT.
- * ODPADY NEUKLÁDÁME MIMO SBĚRNÉ NÁDOBY.
- * SBĚRNÉ NÁDOBY NA TŘÍDĚNÝ ODPAD (příp. sběrný dvůr) MOHOU PODNIKATELÉ VYUŽÍVAT POUZE NA ZÁKLADĚ PÍSEMNÉ SMLOUVY S MĚSTEM BLATNÁ, jinak se dopouštějí přestupku.

*** OBČANŮM, KTEŘÍ RÁDI TŘÍDÍ, A DALŠÍM, KTEŘÍ SE PŘIPOJÍ, DĚKUJEME ***

Systém odpadového hospodářství v Blatné je nastaven obecně závaznou vyhláškou č. 4/2017, o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů vznikajících na území města Blatná, včetně systému nakládání se stavebním odpadem (zveřejněna na www.mesto-blatna.cz).
Odpadové hospodářství v našem městě provozují Technické služby města Blatné, s.r.o. (www.tsblatna.cz, e-mail: kontakt@tsblatna.cz, 383 422 541). S případnými dotazy se můžete obracet na odbor životního prostředí MĚÚ Blatná (383 416 232, scheinherrova@mesto-blatna.cz; 383 416 233, sustrova@mesto-blatna.cz).

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Svět se vrací k normálu a nejinak je to i v Drahenickém Málkově. Od rána dne 26. května probíhal tradiční **Málkovský desetiboj**. Sešlo se neuvěřitelných 38 soutěžících. Mužů bylo 11, ženy pouze 4, ale dětí bylo požeňaně. Celkem 23 dětí se rozdělilo do třech věkových kategorií. Všichni plnili disciplíny s radostí a elánem. Počasí přálo, jídla a pití bylo také dost a pohodová atmosféra probíhala i během soutěžení. Sedělo se až do večera, kdy hlavně dospělí si v přátelském duchu povídali nad výborným pečeným masem.

Výsledky:

Předškolní děti:

1. Radeček
2. Honzík
3. Nelinka

Muži:

1. Tomáš Pártl
2. Luboš Kylián ml.
3. Roman Fík

Děti do 10 let:

1. Leontýnka
2. Adélka
3. Terežka

Ženy:

1. Hana Jahodová
2. Jana Pártlová
3. Pavla Fíková

Čeká nás:

17. 7. 2021	Pouťový fotbalový turnaj a venkovní pouťová zábava s kapelou Scéna
28. 8. 2021	Rozloučení s prázdninami

text: Lucie Kyliánová
fotografie: Martina Mokrá

HNĚVKOV

Hněvkov a Velikonoční ostrov

mají cosi společného, sochu Moai na návsi.

Jak tedy k tomu došlo.

Kdysi Thor Heyerdahl při své expedici na Velikonoční ostrov narazil na problém, jak se obří sochy z vulkanického kamene dostaly na pobřeží, kde žádný lom nebyl. Podle pověstí chodily sochy ve vzpřímené poloze. Uskutečnilo se několik pokusů ve světě, jak se sochy na místo dostaly, ale žádný nepoužil techniku, kterou domorodci zmiňovali, tj. že sochy chodily samy.

V té době se mladý technik Ing. Pavel Pavel, který měl spoustu aktivit, se ve volném čase zabýval také experimentální archeologií. Na základě článku v časopisu *Věda a technika mládeže* byl přizván ke spolupráci samotným Thorem Heyerdahlem a při svém pobytu na Velikonočním ostrově úspěšně zvládl stěhování sochy Moai ve vzpřímené poloze, za pomoci několika domorodců.

Jedním z kamarádů, který se pokusu o rozpohybování sochy ve Strakonících roku 1982 zúčastnil jako fotograf, je pan Ladislav Klecán. Dlouhodobé přátelství a spolupráce s Ing. Pavlem Pavlem vyústilo do podoby letošního daru, zmenšené kopie sochy Moai. Je to pořádný kus betonu, měřící cca 2 m.

Vzniklo rozhodnutí, že se socha vztýčí u chalupy. Po zemních přípravách, betonování soklu, nadešel čas na stěhování a umístění na sokl. Bohužel, ne historickou technikou, ale s pomocí dnešní techniky na háku auta a sousedy, kteří také už vládnu vyšším věkem.

Pro Ing. Pavla má instalace sochy v Hněvkově také širší souvislost. V příštím roce 2022, oslaví 65. narozeniny, výročí čtyřiceti let rozpohybování sochy ve Strakonících a 300 let od objevení Velikonočního ostrova.

text a fotografie: Petr Vích
autorizováno Ing. Pavlem

SKALIČANY

Skaličanské dění

Doba covidová příliš nenahrávala jakémukoliv dění. Mnoho společenských, sportovních i kulturních akcí muselo být ze všeobecně známých důvodů zrušeno nebo odloženo na neurčito. To však neznamená, že by se nedělo vůbec nic, ono se totiž pořád něco děje. Pojdme tedy provést jakousi drobnou sondu do skaličanského dění za uplynulý, dejme tomu půlrok.

Brigáda v obecním lese

Jakmile došlo k nepatrnému rozvolnění vládních a dalších opatření, která ochromila téměř veškeré dění, vyrazili členové skaličanského hasičského sboru a jejich příznivci na brigádu v obecním lese. Během jednoho sobotního dne došlo ke smýcení nebezpečných souší podél obecní cesty a k těžbě zásobárny dřeva do obecního domu. Více než dvě desítky brigádníků, kteří byli nažhaveni na společné dílo, zpracovali slušnou zásobu paliva na dlouhé zimní večery, které snad budou moci místní i přespólní trávit v obecním domě při rozličném programu (besedy, sportovní turnaje, schůze spolků), který místní nadšenci chystají a zrealizují v případě, že to bude možné.

Stanislav Žižka vyměřuje rozestupy před svačinou

Účastníci brigády v obecním lese

Brigáda bez občerstvení, to by nebylo ono

Pálení čarodějnic jako hasičská průprava

Pokud je vše tak, jak má být, čarodějný rej na Valpružinu noc je ve Skaličanech ve znamení pálení téměř vždy monumentální vatra, stavění májky a lampionového průvodu dětí, mládeže i dospělých. Po zralé úvaze moudrých hlav z vedení naší místní části a po konzultaci s hasičskou jednotkou jsme přistoupili ke komorní akci. Poslední dubnový den letošního roku tak proběhl jako zkuška hasičské techniky, výstroje, a akceschopnosti. Během řízeného pálení nakupené vatra kleští a dřeva bylo zjištěno, že téměř vše funguje správně, koordinace členů jednotky je poměrně na úrovni a i ostatní přítomní prokazují organizační

Strojníci Standa Solar, Jarda Sojka a mašina připraveni

Porada před zažehnutím

Pálení vatra

zdatnost a činí se tak, jak mají. Základna zbudovaná u rybníka Dražský dodávala hasivo i náhodným žiznicím kolemjdoucím a pro zvědavce, kteří se nezeptají nebo se bojí zeptat přímo, máme odpověď na jejich dohady: ano, akce byla řádně nahlášena na portálu pálení, ano výjezd jednotky byl v souladu s předpisy oznámen na operačním středisku. Příště se akce odehraje snad již v tradičním rozsahu, uvidíme...

Bez pouti, ale činní

Další akcí po pálení čarodějnic bývá ve Skaličanech zdejší pouť, slavená první nedělí po svátku sv. Jana Nepomuckého. V roce letošním měla být výjimečná. Jak bylo uvedeno v kalendáři Svazu obcí Blatenska, plánováno bylo setkání rodáků a přátel obce u příležitosti 610 let od první písemné zmínky o obci a výjimečnou příležitostí k setkání mělo být i 300. výročí blahořečení sv. Jana Nepomuckého. Ze všeho nakonec sešlo. V chaosu opatření, kdy nikdo pořádně nevěděl, co už se může a co ještě nikoliv jsme neohodlali riskovat

Úpravy před budoucí hasičárnou, v akci Jarda Sojka a Kuba Darda

Usazování starého koryta

Terénní úpravy u obecního domu

nejen zdraví obyvatel a svých blízkých, ale i případné nepříjemnosti ve vztahu k pořádání čehokoliv a dávat tak šanci probuzeným novodobým udavačům z řad PS VB, pro mladší ročníky na vysvětlenou

této zkratky: „pomocná stráž veřejné bezpečnosti“ (někdejší „civilní pomocníci“ tehdejší socialistické policie). Nekonání naší tradiční akce však neznamenal, že bychom nebyli činní, ba právě naopak. Několik následujících víkendů bylo věnováno brigádnické činnosti a to pokračováním prací na rekonstrukci obecního domu, která se v současné době věnuje prostorům, která budou sloužit jako nové zázemí pro hasičskou techniku. Družstvo hasičské jednotky provedlo koncem června zásah na uvolnění kanalizačního propustku při přívalových deštích, provedlo úklid naplavenin na návsí a zahájilo přípravu na další letní zkoušky techniky a školení družstva.

Jak pád předešel pýchu

Česká krajina je poseta mnoha skvosty v podobě drobné sakrální architektury. Jejich účel, umístění vzhled a lokace má mnohdy své historické důvody, které byly publikovány v mnoha odborných publikacích. Křížky, boží muka a kapličky často dotváří kolorit krajiny a formují genius loci. Pěči o tyto stavby a jejich okolí mnohdy zabezpečují dobrovolníci, obce, města či spolky a vždy oku lahodí, pokud jsou tyto krajinné artefakty vhodně zrenovovány. Srdce ovšem zabolí v momentech, kdy jsou sakrální stavby ničeny či dokonce zlikvidovány. Nehorázného a neuctivého vandalského činu jsme se dočkali i ve Skaličanech, kde v polovině dubna skončil v rozvalinách křížek nad rybníkem Pýcha (ve vsi i ve starých mapách lidově označovaný jako Pejcha). Pýcha jako lidská vlastnost je v křesťanském pojetí jeden ze sedmi hlavních hříchů a je považována za prapůvod všeho zla. Za opak pýchy a povýšenectví můžeme považovat například ctnost nebo pokoru. Ne všichni jsou lhostejní ke svému okolí, a tak skaličanští dobrovolníci z řad místního hasičského sboru s pokorou a úctou vyzvedli z trosk kamenné části kříže a Petr Štěpán z Hajan ve spolupráci s Milanem Hrubým z Čekanic obnovili kříž snad ještě do hezčí podoby, než byl dříve. Na obnově se podílela i rodina Žižkových a paní Marešová s kolegyní chodkyní. Všem jmenovaným náleží velké poděkování! Štítek na kříži byl opatřen nápisem „Pýcha předchází pád“. V tomto případě pád předešel pýchu. Hodně z nás je totiž po obnově kříže tak trochu pyšných na to, že se obnova povedla. Snad nám bude tato neřest prominuta...

Padlý kříž

Znovuosazování kamenných částí

Obnovený kříž

Memento mori

Pomni – nejsi nesmrtelný! Memento mori aneb pamatuj na smrt, nezapomeň na pomíjivost života, pomíjivost člověka. Memento mori by nám v křesťanském pojetí víry mělo připomínat, že na duši zemřelého čeká poslední soud a mělo by smrtelníky upozornit na marnost, pomíjivost a možná i prázdnotu lidských pozemských potěšení. V lokalitě „U křížku“ ve Skaličanech na pomezí skaličanského a bezdědovického katastru se nachází kříž, kdysi zde postavený na paměť neštěstí, které se zde údajně odehrálo. Vozkovi, který odvážel dřevo z lesa, se spláhlí koně a on zemřel pod sesutými kládami. Od těch dob na tomto místě stojí křížek, který časem

téměř pohltilo sousední křovisko, ale který od úplného pohlčení před lety ochránil autor tohoto příspěvku společně s kamarádem Lubošem Hajnou, kteří zde tehdy ošetřili i téměř po zemi se plazící proutek doučku. Z doučku je dnes již poměrně slušný strom, který již nyní umí dodat stín pocestným. Okolí kříže je pravidelně udržováno a v nedávné době byl kříž samotný zrenovován péčí obce s odbornou realizací Petra Štěpána z Hajan. Místní plánují doplnit okolí o lavičku, která nabídne při posezení výhled do údolí u Pejchy, na panorama Nových hájů a na obzor s Buzicemi a Škvořeticemi, z jiného úhlu i na část Pacelic. „Nezapomeň, že jsi smrtelný“ neboli memento mori je novým nápisem na štítku kříže. Mnoho věcí pomíjí, ale dobré dílo, vzpomínka na dobré lidi a jejich dobré činy přetrvá.

U křížku, Skaličany

Oprava komunikací

Během červnových parných dnů byly v obci opraveny dvě komunikace, které by po provedených úpravách měly sloužit místním obyvatelům k pohodlnějšímu přístupu ke svým domovům. Rozpočtově poměrně nákladná akce znamenala i některá nepřijemná opatření, kdy byl, naštěstí jen po poměrně krátký časový úsek, znemožněn přístup k domovům prostřednictvím motorových miláčků jejich majitelů a to z důvodu „vyzrání“ realizovaných povrchů, což většina obyvatel naštěstí pochopila, přesto se omlouváme za případné nepřijemnosti. Velkou radost z přítomné techniky a následně i z nových povrchů měli i děti. Do budoucna by mělo být s úpravami povrchů komunikací pokračováno, vše však ve vazbě na naše rozpočtové možnosti a také ve vztahu k plánované kabelizaci elektrické distribuční sítě (přesun vzdušného vedení ve vsi do země). Osadní výbor bude mít snahu i o realizaci následného zvelebení a estetického vylepšení podoby návesního prostoru.

Mladí cyklisté na nově opravené komunikaci

Nohejbal u Čiláka

Pouť na sv. Jana Křtitele je v Buzicích za několik posledních let spjata s přátelským kláním domácích borců a sousedů ze Skaličan v nohejbale. Turnaj se koná vždy na dvoře Hospůdky u Čiláka. V letošním roce byly nedělní zápasy přesunuty již na sobotu. Před turnajem bylo dohodnuto, že klání bude pojato jako přátelské a „obnovovací“ po covidové době,

Účastníci nohejbalového klání

Kozlové v akci

O dramatické okamžiky nebyla nouze

kdy byl v roce 2020 přerušen a nedohrán maraton zápasů o Lavor cup. Dvě domácí a dvě hostující družstva odehrála turnaj systémem každý s každým, včetně odvet. Zahrát si mohl každý, kdo se dostavil a zahrát si chtěl. O co hrát bylo až do posledního zápasu, ve kterém se střetlo domácí „áčko“ s „béčkem“. Pokud by záložní buzický tým dokázal zvítězit, celkový triumf by připadl mladému

skalicičanskému týmu kozlíků. Nestalo se, a tak zvítězili, nutno konstatovat, že po zaslužených a zdatných výkonech domácí „Býci Buzice“. Tým „a“, který opanoval turnaj, hrál ve složení Jirka Štědrónský, Dan Brož a Pavel Rataj. Druhé místo obsadili skalicičanstí „Kozlíci“ ve složení Lukáš Fořt, Tomáš Fořt, Albert Kopecký a Kuba Darda, následováni bronzovými FK Kozel (Zdeněk Voborník, Jarda Fořt, Petr Šavrdra a Václav Cheníček). Bramborová medaile tentokrát připadla buzickému „béčku“, které turnaj odehrálo ve složení Jana Beránková, Vlasta Drastík, Petr Samec a Zdeněk Merhaut. Příjemný den byl zakončen přátelským posezením u iontových nápojů a u pečené kýty. A jelikož výsledek nebyl až tak důležitý, bylo konstatováno „jen tak dál, jen houš!“

Zatahování před veselkou aneb pozdvížení na návsi

Svatba je vždy nejen životním milníkem, ale také důvodem k všeobecnému veselí. Můžete namítnout, že jak pro koho, ale pro kamarády svatebčanů nepochybně ano. I ve Skalicičanech je tradicí „zatahování“ při odjezdu svatebčanů na obřad. Tentokrát se skalicičanstí spojili s blatenskými a na návsi se 18. června tohoto roku objevila trojice hasičských vozidel a členů sborů těchto obcí. Své ano si totiž naplánovali říci (a nakonec i řekli) Martina Srbená, členka a podporovatelka skalicičanských hasičů a člen SDH Blatná Jiří Suchopár. No a jak tradice velí, bylo připraveno „zatahovadlo“, dostavil se příslušník Sboru národní bezpečnosti, milicionář jako zástupce ozbrojené pěsti dělnické třídy, ze Závisti vylezl dokonce i hasrman a na ženicha čekala obtěžkaná a zhrzená místní Jiřinka Ptáková se svým kozlíčkem, nešťastná z plánované veselky, ale ne její. Tuto sebranku doplnil „Hočimín“ a spousta dalších postav, které se těšili, že vyprovodí svatebčany na jejich cestu. Pravdou však je, že někteří z výše jmenovaných postav se notně snažili celou věc nastávajícím ještě rozmluvit, ale jak z úvodu tohoto příspěvku patrně, marně. Marně byly nářky Jiřinky o tom, co si počne, když už počala, marně nabízela

Zatahovací eskadra skalicičanských a blatenských hasičů

své vnady nalité po aplikaci „astrozeneky“ a marně byly snahy přítomných o dohovor ženichovi. Ti se předtím snažili přesvědčit i náhodné projíždějící o tom, že vybírané mýtné bude použito na zvrácení plánované svatby nebo na podporu obtěžkané soudružky Ptákové. Po důkladném prověření všech odjíždějících svatebčanů byli tito vypuštěni za doprovodu hasičských zásahových klasonů vstříc životnímu dobrodružství, které v tomto přípa-

Milicionář, Hočimín, soudružka Ptáková a příslušník SNB

Zatahování na návsi ve Skalicičanech

dě již začalo osm měsíců před veselkou, krásnou a radostnou rodinnou událostí a které, jak známe svatebčany, bude životním dobrodružstvím více než příjemným. Doufejme, že pro ně bylo příjemným i naše svatební vyprovodění s nezbytným pozdvížením na návsi, u nás doma, ve Skalicičanech!

Skalicičanské dění se pokusil sepsat Václav Cheníček, fotografoval pisatel a také Zdeněk Voborník, Zbyněk Žižka, Jakub Darda, Jana Mazánková, Miroslav Jelen a Nikola Drastíková

JAK jsme se těšili na výlet a vyšlo nám to...

JAK motivovat děti při dlouhé distanční výuce? Zkusili jsme plánovat výlet. Od března, kdy jsme ho plánovali, stále byla nejasná odpověď na otázku, zda nám výlet vyjde, nebo ne. Těšili jsme se a doufali. Den dětí jsme věnovali přípravám, to znamená, že jsme si namalovali a vyzdobili trička, ve kterých někteří prožili celý školní výlet.

JAK jsme si ho společně užili? To si přečtete v příspěvcích od dětí. Výlet byl pro nás takové malé rozloučení po třech společně prožitých letech. Chtěla bych poděkovat všem rodičům mých žáčků, kteří nám pomohli s organizací a přispěli také ke zpříjemnění pobytu.

Lucinka B., Anežka Ř, Anežka Č., Lea J.:

Čekali jsme na výlet dlouhé dny, až jsme se dočkali. Před školou jsme se sešli ve středu po vyučování všichni v tričkách, které jsme si společně vyzdobili ve škole. Šli jsme k rybníku Ostrý. Při cestě nám začalo pršet. Po příchodu do tábora jsme si vybrali chatky a povlékli peřiny. Druhý den po probuzení (v 6 hodin ráno) jsme šli na dříví, které jsme nanosili do tábora na hromadu. V 8 hodin jsme šli na dobrou snídani. Hráli jsme zábavné hry: zápasy plameňáků, poznej, kdo jsem, vodní válku, stavěli jsme v lese farmy a indiánské teepee z klacíků. Z lesa jsme vyrazili na oběd. Večer přijeli paní učitelky a zpívali jsme při táboráku písničky a také jsme si opékali buřty. Další den ráno jsme šli na snídani, dopoledne jsme měli další meloun. Ve 12 hodin jsme šli na oběd a ve 13 hodin jsme odcházeli zpět do Blatné.

Kuba P., Matyáš K., Daniel L., Adam A.:

Nejvíce se nám líbili plameňáci a vodní bitva. Na výlet jsme se těšili už při distanční výuce. Když jsme se před školou loučili s rodiči, říkali

jsme jim naši naučenou básničku. Strašně nás zajímalo, jak to bude v chatkách vypadat. Stavěli jsme teepee a domečky z klacíků a mechu. Výborně nám vařili. Zpívali jsme také u ohně a měli jsme buřty.

Anička M., Adrianka P., Eliška V., Lucinka K., Honzík V.:

Moc jsme se na výlet těšili. Měli jsme tam vodní bitvu a byli jsme úplně mokří. Zpívali jsme u táboráku s paní učitelkami. Hráli jsme různé hry. Nejvíce se nám líbil boj plameňáků. Také se nám líbily chatky a výborně nám vařili. Stavěli jsme velké teepee, domečky v lese, sbírali jsme klacky a větve na oheň. Další hra, která se nám líbila, bylo sbírání věcí na vylosované písmeno. Když paní učitelka zapískala na píšťalku, hned jsme se všichni seběhli k ní. Každý den jsme chodili na procházky, uklízeli chatky a hráli poznávací hry.

Adam O., Mila V., Nikol B., Milan N.:

Líbila se nám vodní válka a bojová hra plameňáků. Strašně nám chutnala zmrzlina, kterou jsme dostali na cestu od maminky naší spolužačky. Moc se nám líbily chatky a chutnaly nám snídaně, obědy i večeře. Zaujalo nás také různé stavění v lese, domečky nebo teepee.

Velmi děkuji dětem, rodičům a paní asistence M. Koblihové za dny, které jsme si společně užili.

Iva Tvrdá + třída III. A

Školní výlet třídy IV. A

Letošní plánování výletu byl opravdu podnik velice nejistý. Domluvili jsme se proto ve třídě, že letošní výlet bude zkouškou naší zdatnosti. Připravili jsme si totiž pěší výlet na buzickou tvrz. Po cestě jsme si zopakovali vědomosti v přírodovědném kvízu a pozorovali jsme planě rostoucí rostliny, o kterých jsme se celý rok učili.

Prožít prohlídku na buzické tvrzi s hradním pánem Zdeňkem Sedlákem byl pro nás opravdu neuvěřitelný zážitek. Ten nás celou tvrzi provedl a velice zajímavě vše doplňoval neuvěřitelnými historkami. O nudě při prohlídce nemůže padnout ani slůvko, protože v průběhu naší návštěvy na nás dohlíželi přítomní duchové. A co o prohlídce řekly děti?

Honza F. – Dověděl jsem se, že na buzické tvrzi žil zlý král, kterého duch odtáhl do dolních chodeb.

Zuzka – Duch, s kterým jsme si povídali, stále bere hradnímu pánovi Zdeňkovi klíče, protože nechce, aby odcházel. Proto si musel koupit už asi 50 zámeků.

Adam L. - Na buzické tvrzi je vzácný krov, který má tvar obrácené lodi a stavil ho italský stavitel, který do Buzic přivandroval. Krov je spojený dřevěnými hřeby.

Lucka – Budeme malovat hrad do výtvarné soutěže. Nabídka přespání na tomto strašidelném hradě jsme ale „raději“ odmítli. Přece jen ti duchové...

tř. uč. Pavla Voborníková a žáci IV. A

JAK si užít příjemné posezení „po rusku“

Ve středu 9. června jsme si zpříjemnili hodiny ruského jazyka posezením u samovaru.

Uvařili jsme si černý čaj s džemem a upekli bliny (ruské lívance) s višňovým džemem a zakysanou smetanou. Při posezení jsme stihli vybarvit matřičky a zopakovat slovíčka.

Akce se nám líbila a již plánujeme další.

ruštináři z 8.A a 8.B

JAK nás pasovali na čtenáře

11. 6. 2021 děti ze druhých tříd se svými paními učitelkami navštívily Městskou knihovnu v Blatné, kde proběhlo „Slavnostní pasování na čtenáře“. Již od rána byly děti zvědavé, co je čeká.

Ale jak praví přísloví: „Kdo si počká, ten se dočká“.

V knihovně nás přivítal knižní skřítek. Vyzkoušel děti, zda znají všechna písmenka. Skřítek si s dětmi zatančil na písničku Jede, jede mašinka. Pak si druháčci poslechli čtenářské desatero. Slíbili, že toto desatero budou dodržovat.

Poté nastal slavnostní ceremoniál. Ve dveřích se objevila královna Abeceda, která děti pasovala na čtenáře. Královna s paní knihovnicí dětem předaly Pasovací listinu, knihy, roční průkazku do knihovny a odznaky. Paní učitelky dostaly krásnou květinu jako poděkování a též knihy, které si s dětmi v září ve škole společně přečtou.

Samozřejmě nesmělo chybět společné fotografování. Všem se nám v knihovně moc líbilo.

Věříme, že děti budou knihovnu rády navštěvovat a budou rády číst. Moc děkujeme p. Formánkové, p. Šustrové za příjemně strávené dopoledne.

Jana Fialová, Lenka Motyková, třídní učitelky II. A, II. B

„Paní učitelko, nepojedeme na cyklovýlet?“

Asi každý učitel doufá, že z úst nějakého žáka zazní tato věta. Při představě dvacetičlenného pelotonu se musí pedagog zákonitě zhroutit. Touha po zážitku však byla silnější než obavy.

Start: čtvrtek 17. 6. brzičko po obědě

Cíl: Letní tábor Ostrý (Blatenska)

Návrat: sobota 19. 6. brzičko po obědě

Plán: koupání na Hadí, zmrzlina v Sedlici, zvládnout co nejvíce her, užít si legraci, stmelit kolektiv, nezranit se (VŠE SPLNĚNO)

Tereza Šafrová, učitelka

Cyklistický výlet jsme zahájili vyšlápnutím nepříjemných serpentín. Jakmile jsme udýchaní dorazili, vybalili jsme kufry a zahráli si pár her. Jednou z her bylo přetahování, ve kterém zvítězila děvčata. Po hrách jsme na kolech vyrazili na rybník Hadí. Potřebovali jsme zchladit. Přes Vrbno

jsme se vrátili na Ostrý. Tento okruh nebyl tak náročný, takže jsme večer měli ještě dost sil, abychom nanosili dříví na oheň. U ohně se povídalo a zpívalo a jedla se pizza. Naši učitelé nás zahrnuli už o půlnoci do chatek, prý abychom zvládli cestu do Sedlice. Nejprve to vypadalo, že se po chvíli vrátíme, ale po 16 km jsme si pochutnávali na zmrzlině, na kterou nás pozval pan učitel. Cesta byla náročná, ale měli jsme dobrý pocit, že jsme ji zvládli. Večer jsme si znovu rozdělali oheň a nenuceně a rádi jsme si dlouho povídali s panem učitelem a paní učitelkou. Poslední den většina lidí prospala a ti odváznější se opalovali. Cyklovýlet super, ale byl krátký.

žáci VIII. B

JAK jsme si vyzkoušely trénink?

Při hodině tělesné výchovy jsme měly trénink basketbalu s lektorkou Dášou Divišovou. Je to bývalá hráčka a trenérka basketbalu z Prahy a přijela do Blatné s nápadem založit zde oddíl míčových her. Byly jsme rozděleny na dvě skupinky, které spolu soutěžily v hodu na koš, přetahování se o míč a hrály jsme spoustu dalších zábavných her. Míčové hry byly různorodé a všechny byly týmové, musely jsme spolupracovat. Při hrách nás dobře motivovala a věci uměla hezky vysvětlit. Líbilo se nám, že paní Dáša je milá, hodná, akční a vtipná. Jsme rády, že jsme si mohly vyzkoušet nové aktivity. Některé z nás se těší na náborový trénink.

Děkujeme paní Dáše za předvedení nového sportu, který nás zaujal.
dívký z 2. stupně

JAK zvláštní rok máme za sebou

Letošní, nejen školní rok měl pro nás všechny spoustu překvapení. Ne vždy příjemná. Většinu roku jsme prožili na distanční výuce, seděli u počítačů a na dálku plnili zadané úkoly. Někomu to vyhovovalo více, jiným méně a někomu vůbec. Podle toho se pak odvíjely výsledky v pololetí i na konci roku.

Přestože podmínky byly nezvyklé, nakonec jsme školní rok společnými silami zvládli. Dokonce i rozloučení s našimi vycházejícími žáky proběhlo velmi důstojně v prostorách blatenského zámku.

V letošním roce probíhaly všechny akce pro vycházející žáky pouze online. Potřebné informace byly k dispozici na internetu, rozmišťovací řízení proběhlo jako v jiných letech. 36 našich devátáků a 2 žáci z 5. ročníku si splnili své představy. Na gymnáziu bude studovat 6 dívek z 9. ročníku a z 5. ročníku jedna dívka a jeden chlapec. Na střední odborné školy odchází 19 žáků – 6 dívek a 13 chlapců. Na středních odborných učilištích bude pokračovat 11 žáků – 4 dívky a 11 chlapců. Přejeme všem žákům krásné prázdniny, hodně úspěchů v dalším studiu, hlavně pevné zdraví a nám všem pevné nervy. Snad už bude další školní rok klidnější.

Marie Vanduchová, výchovná poradkyně

Slavnostní rozloučení se žáky 9. ročníku

Skvělý tým – skvělá spolupráce

I když i letos nebylo žákům umožněno plnit si své školní povinnosti přímo v lavicích a výuka se na velmi dlouhou dobu přesunula před monitory, zvládli jsme vše, co jsme si naplánovali. Zásahu mají hned tři významní členové školního týmu – ŽÁCI + PEDAGOGOVÉ + RODINY.

Žáci i pedagogové se na začátku školního roku připravovali na přechod na jednotné komunikační systémy, aby byli dobře nachystáni, kdyby došlo k uzavření škol. A k tomu opravdu došlo velmi záhy. Rozběhlo se vzdálené zadávání a odevzdávání úkolů při distanční výuce, přešlo se na pravidelný rozvrh online hodin. A v tuto chvíli se připojují rodiny našich žáků. Všichni členové domácností se najednou stali součástí školního života. Ze všech už nebyli jen rodiče, prarodiče, sourozenci či pracovníci různých profesí, ale také učitelé, asistenti, vychovatelé, kuchařky školního stravování nebo „ajtáci“. A to bez jakékoliv předchozí odborné přípravy. Nikdo z nich ani netušil, co všechno umí a jak to skvěle zvládají.

Školní rok máme zdárně za sebou. Posledního června dostali školáci svá vysvědčení. Velkou jedničku jako dříve v prvních třídách posíláme aspoň symbolicky touto cestou i všem do rodin našich žáků, protože jste se stali spolehlivou prodlouženou rukou našich pedagogů a pevnou oporou pro své děti.

1. července začaly hlavní prázdniny. Ty letošní nejsou jen pro naše žáky a pedagogy, ale i pro jejich rodiny. Pro mnohé jsou to po dlouhé době opravdové školní prázdniny – a věřte, že si je zasloužíte všichni.

DOKONALÝ TÝME, UŽIJ SI KRÁSNÉ A POMALU UBÍHAJÍCÍ PRÁZDNINY!

Jana Krapsová, ředitelka školy

Pasování na čtenáře

Školní rok se nám pomalu a jistě chýlí ke konci. Bývá zvykem, že v jeho závěru jsou v prostorách městské knihovny prvňáčci pasováni na čtenáře. Vlivem pandemie se tato událost v minulém roce bohužel nemožná uskutečnit. Paní knihovnice však na nynější druháčky nezapomněly a dopřály jim pasování letos. To proběhlo v pátek 4. června a zúčastnily se ho třídy 2. A a 2. B ZŠ TGM. Při příchodu k Městské knihovně nás přivítal skřítek Nezbeda, který dovedl děti až na místo, kde se pohodlně posadily a celé natěšené pozorovaly, co se bude dít. Neposednému skřítkovi dělala společnost paní knihovnice Jindřiška, která se ujala slova a hlídala skřítku, aby neprovedl nějakou lumpárnu. Za zvuku známé písničky „Jede, jede mašinka...“ skřítek provedl děti knihovnou a poté je vrátil zpět na jejich místo. Děti si společně s paní Jindřiškou zopakovaly, jak se správně zachází s knihou. Proto, aby děti mohly být pasované na čtenáře, musely přivolat paní Abecedu. Ta si jejich čtenářské dovednosti ověřila na jedné básničce. Čtení druháčků se jí velice líbilo, a tak mohl nastat ten dlouho očekávaný akt. Děti obdržely dvě krásné knihy, které jim věnovala Městská knihovna Blatná z projektu „Už jsem čtenář – knížka pro prvňáčka“ a místní akční skupina MAS Blatensko, dále pasovací listinu, kartičku čtenáře a placičku, která jim byla připnuta na tričko.

Dětičky si pasování náramně užily. Tímto bych chtěla poděkovat knihovnicím, paní Jindřišce Formánkové, paní Martině Šustrové a paní Pavle Brodové za krásně připravenou akci.

Mgr. Lenka Peršinová, třídní učitelka 2. B

Online konference žakovských parlamentů

Může se zdát, že v distanční výuce nebyl na žákovský parlament vůbec čas, ale opak je pravdou. Čas jsme si místo ráno udělali v podvečer a akcí proběhlo opravdu hodně. Jednou z posledních byla online konference žákovských parlamentů, která proběhla ve středu 9. 6. 2021. Vzhledem ke ztíženým epidemickým podmínkám proběhla sice online, ale i tak jsme si ji užili. Každou školu reprezentovalo 3–5 členů ŽP. Pod vedením Tomáše Hazlbauera měli možnost zrekapitulovat fungování ŽP při distanční výuce, zahrát si společně hru a v neposlední řadě sdílet své dosavadní zkušenosti. Pro naše parlamentáky to byla jedinečná šance, jak zase nahlédnout pod pokličku jiných parlamentů. Inspiraci v tomto případě sbírali Adolf Voračka, Michaela Novotná, Martin Beneš a Ondřej Štěpánek.

Mgr. Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

Projekt CZ-SK South Life

Věděli jste o tom, že v blatenském parku žije vzácný páchník hnědý? Žáci 8. A jsou zapojeni do projektu CZ-SK South Life, který se snaží o záchranu páchníka hnědého (Osmoderma eremita). Páchník je zaválitý brouk velký asi 3 cm, který obývá duté stromy. Jmenuje se sice páchník, ale vydává spíše vůni než zápach. Dala by se přirovnat k vůni kvetoucí netýkavky žláznaté nebo vůni starých vyčíněných kůží.

Ve středu 23. 6. 2021 proběhla další projektová schůzka s panem Pavlem Pechouškem ve venkovní učebně pod pergolou. Chtěl by ses podílet na vzniku pohádkové knížky? V čem bys mohl být prospěšný? Na tyto otázky odpovídali žáci na kameru Jihočeské televize a také pro mikrofon rozhlasu České Budějovice. Již nyní se těšíme na ilustrovanou knihu „O broukovi, který smrděl“, na které se bude skupinka dětí podílet.

Ing. Mgr. Ivana Matějovicová

Schůzka budoucích prvňáčků

Blíží se konec školní roku a na naší škole již tradičně proběhlo první setkání rodičů a budoucích prvňáčků. V letošní nelehké době nám bylo potěšením přivítat 16. a 17. června předškoláky a jejich rodiče v prostorách naší školy. O zábavný program pro děti se postaraly paní vychovatelky Dagmar Holínová a Eva Křížková

s žáky 8. A a 8. B, kteří se stanou v příštím roce jejich patrony. Všechny přítomné přivítala povzbudivým slovem paní ředitelka. Děti si převzaly budoucí paní vychovatelky, se kterými si užily hry na školním dvoře – chytání rybiček, slalom s hokejkami a fotbalovým míčem, střelbu velkým prakem, házení kroužků a míčků, přesun míčku na raketě, puzzle, překážkovou dráhu a jiné. Rodiče obdrželi od třídních učitelek Pavly Fousové a Lenky Peršínové seznam doporučených pomůcek a spoustu potřebných informací a rad k zahájení školní docházky svých ratolestí. Děti, rodiče i my pedagogové jsme se loučili s úsměvem na tváři. Těšíme se na společné shledání 1. září.

Mgr. Pavla Fousová a Mgr. Lenka Peršínová,
třídní učitelky budoucích prvňáčků

Přijímací řízení na střední školy

Možnosti kariérového poradenství v tomto školním roce byly omezené. Obvyklé exkurze se nekonaly. Schůzky s rodiči, dny otevřených dveří na středních školách, burzy škol apod. se odehrávaly v online prostředí, v některých případech školy umožnily jednotlivým zájemcům osobní návštěvu. Pro poradenství jsem využila synchronní výuku předmětu svět práce a pravidelné konzultace s rodiči v odpoledních hodinách. Do konce února měli všichni žáci podané přihlášky. Přijímací řízení na střední školy rovněž zaznamenalo podstatné změny, vyplývající z mimořádné epidemické situace. Během jara se průběžně upravovalo podle pokynů MŠMT. Proběhlo ve třech fázích. V lednu tři žáci úspěšně složili talentové zkoušky a budou pokračovat ve studiu na uměleckých oborech. V březnu byli přijati všichni žáci, kteří podali přihlášky na střední odborná učiliště. Významnou změnou bylo, že bez přijímacích zkoušek byli přijati i uchazeči o maturitní obory, kde nebyl převis uchazečů. Ostatní konali přijímací zkoušky (jednotné nebo školní). Příprava na zkoušky z českého jazyka, matematiky a anglického jazyka probíhala zčásti distančně, zčásti prezenčně a děti mohly využít i online testy, které poskytly některé střední školy. V prvním kole bylo přijato 51 žáků, ve 2. kole zbývající 2 žákyně, žákyně 5. ročníku byla přijata ke studiu na osmiletém gymnáziu. Všem přeji, aby se jim dařilo v dalším studiu.

Mgr. Blanka Posavádová, výchovná poradkyně

Absolventské práce 2021

Letošní absolventské práce byly pro všechny z nás výzva. Velká část tvorby probíhala distančně. Naštěstí díky našim vědomostem a také vedoucím prací jsme to téměř všichni zvládli bez větších potíží. Obhajoby byly pro některé z nás trochu traumatizujícím zážitkem,

ale většina z nás nakonec obhájila své práce na výbornou. Díky této příležitosti jsme měli možnost se o tématech našeho výběru dozvědět mnoho nových a zajímavých informací. V průběhu obhajob nás navštívili paní starostka Bc. Kateřina Malečková, paní místostarosta Pavel Ounický a paní Ing. Eva Linhartová, před kterými na nás doléhala velká tréma. Děkujeme všem učitelům za konzultace a pomoc při vytváření.

žáci 9. ročníku ZŠ TGM Blatná

Výlet 2. A – ZOO Hluboká nad Vltavou a spaní ve škole

Naše výprava dostala název *Po stopách Yettiho*. Vše začalo ve čtvrtek ráno 17. 6. odjezdem v 7.30 od budovy školy. Zde nám velká zavazadla naložila jedna z maminek, paní Řebřínová, a my mohli vyrazit do zoo Hluboká. Abychom se z dálky bezpečně poznali, vyvětrali jsme sluníčkova trička z první třídy od našich patronů. Několik dní před výjezdem jsme si také připravili putovní deník a děti se rozdělily do 4 skupin na lvice, žirafy, kozy a dinosaury. Celou zoo jsme si společně prošli se zapůjčeným zooboxem, ve kterém jsme měli různé rekvizity, např. peří, zobák a vajíčko plameňáka, krokodýlí kůži, lebku vydry a jiné. Poté se děti v daných týmech rozutekly po zoo a dle mapy pátraly po zvířatech a zaznamenávaly o nich zajímavé informace. Samozřejmě nechybělo občerstvení (někteří neodolali borůvkovým knedlíčkům 😊) a nákup suvenýrů. Zpáteční cesta nás vedla do našeho dalšího místa působiště – rekreačního zařízení Radost v Dolu u Sedlice. Děti se zabýdly v útulných pokojích a už nám nic nebránilo naskákat do bazénu a zchladit naše prohřátá těla. Celé odpoledne se neslo v duchu týmových her a soutěží ve vodě i na souši (klokání skoky v pytli, štafetové přibližování zvířat na provázku, skládání čtverců, sbírání míčků, poznávání ryb a lodí atd.). V podvečer nás přijeli navštívit rodiče. Zahráli jsme si fotbalové utkání rodičů proti dětem, opekli buřty, zazpívali několik písniček u ohýnku a probrali dva společné roky. V nočních hodinách byl vyhlášen poplach a děti se musely vydat pátrat po zmizelém Yettim a jeho pokladu.

Cesta nás zavedla po rozsvícených světýlkách až k jeho hrobu s pokladem. Někteří museli překonat svůj strach, ale všichni cestu zvládli na jedničku. Pohádka a písnička na dobrou noc byla

samozejmostí. Druhý den po ranní rozcvičce a vydatné snídani jsme si ještě užili bazénu a soutěží. Poté následovalo balení kufrů, předávání ocenění a vyhlášení vítězného týmu. Odvoz zavazadel nám obstaral tatínek, pan Mývalt, a my vyrazili linkovým autobusem do Sedlice. Únava a slunce nám způsobily, že už nebyla síla dojít ani na vlakové nádraží, a proto jsme jen zašli na vyhlášenou sedlickou zmrzlinu a počkali si na další spoj. I když jsme přišli ke škole úplně vyčerpaní, hřál nás pocit, že na tento výlet dlouho nezapomeneme.

Díky nelehké koronavirové situaci v posledním roce a půl, kdy si děti neužily téměř žádných školních akcí, jsem nemohla dopustit, aby přišly o tak oblíbené spaní ve škole. O týden později, 24. 6., si děti přinesly do školy karimatky a spacáky a nachystaly si je v naší školní knihovně. Přes den ještě probíhala klasická výuka s úklidem a přípravou na stěhování a odpoledne jsme se vypravili na blatenskou plovárnu. Plavecká rozcvička, týmová štafeta a jízda na skluzavkách byly hlavními radovánkami dne. Aby

toho nebylo málo, pomohli nám rodiče Klaudinky Poustkové připravit vskutku dokonalou večeři – pizzu jako z pizzerie, kterou si děti s naší pomocí nazdobily a upekly. Všichni se olizovali až za ušima. Na večer bylo nachystáno promítání pohádky Tajemství staré bambitky a průchod setmělou školou, spojený s hledáním úkolů. Ani bouřka a blesky nám nepřekazily společné nocování, všichni byli stateční.

Naše společné dny se pomalu naplnily a my si všichni uvědomili, že jsou našimi posledními. Dva roky utekly jako mávnutí proutkem a já musím říct, že tohle byla BEZVADNÁ PARTA DĚTÍ A RODIČŮ. I přesto, že jsme strávili mnoho dnů vysíláním z domovů, mám pocit, že jsme k sobě přilnuli mnohem větším poutem. Všichni jsme byli vděční za to, že jsme najednou mohli chodit do školy a užívat si ztracených dnů. Chtěla bych moc poděkovat rodičům za jejich čas, trpělivost, sílu a ochotu vše společnými silami zvládnout. Víím, že jste museli kolikrát zatnout zuby, pracovat, starat se a nejednou se stát i učiteli. Dětem chci poděkovat za jejich vřelá přivítání, objetí a nadšení něčím novým se naučit. Velké díky také patří mojí kolegyni Dáše Holínové za skvělou spolupráci a pomoc. Zbývá mi už jen popřát všem krásné sluníčkové dny a aby nás provázelo zdraví, úsměv a pozitivní energie.

KRÁSNÉ PRAZDNINY, SLUNÍČKA MOJE ☺

Mgr. Pavla Fousová, třídní učitelka 2. A

A jak probíhaly školní výlety v ostatních třídách?

Nabídka školních výletů byla v tomto školním roce opravdu pestrá. Všichni zřejmě chtěli dohnat proužkané exkurze a výletů se tentokrát zúčastnila většina žáků školy. Jen málokdo si nechal ujít příležitost strávit den mimo školu se svými spolužáky. Nezávisle na sobě se několik tříd rozhodlo pro návštěvu plzeňské zoologické a botanické zahrady (III. B, IV. A, VI. A, VI. B, VII. A, IX. B). Někteří spojili tuto destinaci také s návštěvou obchodního centra Olympie, kde se žáci mohli občerstvit a zejména dívky určitě uvítaly příležitost užít si nákupy s kamarádkou. Dalším zajímavým cílem byla jump aréna s názvem Jump Family Plzeň. Tuto destinaci zvolily zejména sportovně založené třídy (V. A, V. B, VII. B a VIII. B). Všichni se „vyblbli“ na trampolínách, skákali až do úplného vysílení a unavení, ale šťastní odjížděli domů. Prvňáčci si vybrali Hopsárium v Českých Budějovicích. Třída VIII. A se vlakem vydala na dobrodružný výlet do Střelských Hořtic, kde se dva dny věnovali převážně vodním radovánkám a společným hrám na posílení kolektivu. Třída IX. A si pro svůj poslední výlet vybrala Vrbno, ani tam nechybělo koupání a pobyt v přírodě a společné nocování v chatkách. Zeměráj, kam se vypravili žáci III. A, není vůbec žádnou novinkou, přesto se tam všichni žáci vždycky těší, protože Zeměráj je zárukou, že se nikdo nebude nudit. Jedna novinka se přeci jen mezi výlety objevila, a to přírodovědné

muzeum Semenec v Týně nad Vltavou. Tam společně vyrazili žáci II. B a IV. B a nelitovali. Oba programy se žákům líbily, výlet doplnili procházkou po Týně nad Vltavou a nezbytným nákupem suvenýrů.

Všem žákům přejeme krásné prázdniny! Třeba se na některé z míst, které jste navštívili v rámci školního výletu, vypravíte znovu s rodiči. Nebo třeba navštívíte jiná zajímavá místa, která příští rok budete moci spolužákům doporučit jako vhodnou destinaci pro školní výlet. Ať už budete cestovat nebo jen relaxovat doma nebo u bazénu, užijte si zasloužené volno.

kolektiv ZŠ TGM Blatná

Předávání vysvědčení na zámku

Letošní školní rok nebyl výjimkou a pro své vysvědčení si žáci devátých tříd přišli na zámek. V krásném prostředí freskového sálu, který se zaplnil rodiči, příbuznými a kamarády, proběhlo slavnostní předávání. Akce se zúčastnil pan místostarosta Pavel Ounický, vedoucí odboru finančního a školství Ing. Eva Linhartová, ředitelka školy Mgr. Zdenka Dvořáková a zástupkyně ředitelky školy Mgr. Dana Houzarová. Třídy IX. A a IX. B postupně nastoupily se svými třídními učitelkami a společně s hosty vyslechly projev pana místostarosty a paní ředitelky. A pak už nastalo očekávané předání vysvědčení, které žáci převzali z rukou svých třídních učitelek. Několika žákům z obou tříd byla také udělena pochvala ředitelky školy a tito absolventi si kromě závěrečného vysvědčení odnášeli odměnu ve formě poukázky na knihy. Žáci se samými jedničkami navíc obdrželi volné vstupenky na plovárnu, které jim věnoval Městský úřad Blatná. Po závěrečném slově třídních učitelek se ještě rozloučili samotní deváťáci. Ukápl i několik slziček, protože si všichni uvědomovali, že společně strávené roky opravdu končí. Přejeme všem deváťákům hodně štěstí a úspěchů v dalším studiu.

PaedDr. Eva Wachtlová a Mgr. Blanka Posavadová,
třídní učitelky 9. ročníků

Z Bělčic a okolí

Čas letí jako splašený kůň a máme zde opět léto. Již řadu měsíců se vše podřizuje pandemii covid-19 a všichni jsme z ní již unaveni. Ale jak se říká „člověk si zvykne na všechno“! My všichni si na tuto nepříjemnost pomalu, ale jistě zvykáme. Myslím si, že nás hned tak neopustí, ale budeme si jistě s touto nemocí vědět rady. Dost pesimismu.

Město Bělčice nezahálí ani v této pohnuté době a pokračuje v projektech, které byly připravené k realizaci. Jako první větší akcí se začalo s rekonstrukcí obecního rybníka v Hostišovicích. V těchto dnech je realizace dokončena a dle mého názoru se velmi povedla. Každý, kdo viděl rybník před započítím stavebních prací, musí uznat, že je to nyní opravdový funkční rybník, který bude chloubou celé obce. Nyní bych rád touto cestou poděkoval zhotoviteli stavby za výborný přístup a skvěle odvedenou práci. A také je třeba poděkovat Ministerstvu zemědělství za poskytnutí dotace ve výši 70 % z celkové ustatelných výdajů 2,8 mil. Kč. Ještě nás čeká administrativní projekt a bude vše kompletní.

Další realizace probíhá v ulici 1. máje, kde se budují nové chodníky, parkovací stání a místní komunikace. Na dokončení si ještě budeme muset chvíli počkat, ale již nyní je vidět, že bude zas jedna ulice dokončená a vzhledná. I zde jsme získali dotaci na vybudování chodníků od Ministerstva pro místní rozvoj a rovněž jsme požádali o dotaci na místní komunikaci Jihočeský kraj, kde na vyhodnocení žádosti stále čekáme.

Pracovalo se i v ZŠ. V současné době jsou těsně před dokončením školní dílny, které budou naprosto skvěle vybavené. Modernizace dílen byla již nutná a věřím, že se žákům ZŠ Bělčice budou líbit. Dále se, nyní již bývalý, ředitel Antonín Holub pustil do rekonstrukce jedné učebny základní školy. Ta proběhne o prázdninách, tak si počkáme na výsledek. Pana ředitele Holuba jsem nezmínil náhodou. Rád bych mu touto cestou poděkoval za příkladnou spolupráci s Městem Bělčice, za roky (32 let) strávené v naší škole, pro kterou udělal opravdu mnoho. Přeji mu do následujících let, které bude užívat coby důchodce, mnoho zdraví, pohody a splněných snů, které odkládal řadu let. A také bych rád popřál nově jmenované ředitelce ZŠ a MŠ Bělčice paní Janě Španihelové pevné nervy a úspěšnost v řešení všech možných nástrah, které jistě přijdou. Za sebe mohu slíbit spolupráci, kdykoli bude zapotřebí.

Co nás ještě v tomto roce čeká a věřím, že nemine, je realizace II. etapy rekonstrukce místní komunikace v Rožmitálské ulici, v Podruhli – chaloupky a Podruhli – náves. Zde by se měl co nevidět položit nový asfalt a tím se obslužnost okolních nemovitostí výrazně zlepší.

Dále se bude realizovat i pár menších projektů, ale o tom bych se zde nerozepisoval.

Nyní trochu z jiného soudku. Chtěl bych touto formou požádat za MěÚ Bělčice a jeho zaměstnance všechny občany, aby dodržovali pořádek okolo sběrných míst (samozřejmě nejen zde), kde se nám často stává, že je odložený pytel s vytříděným (v lepším případě) odpadem vedle kontajneru. Je povinnost každého z nás, dát svůj odpad do nádob kam patří. Pokud je kontejner plný, je třeba navštívit jiné místo. Pokud je plno i tam, nezbyvá než jej uložit doma a počkat, až svozová firma kontejnery vyprázdní. Je pravda, že to někdy trvá jeden, dva dny, ale myslím si, že to lze vydržet. O mnoho více práce je sbírání plastových odpadků, které vítr rozfouká, nebo je roztrhají kočky či nějaký pobíhající pes. Byli bychom moc rádi, kdyby si to všichni vzali za své a všichni se o prostředí, ve kterém denně žijeme, alespoň trochu starali. Není to vždy jen obecní záležitost, ale týká se to nás všech.

Závěrem mi dovoluťe popřát všem pohodovou dovolenou, odpočinek a krásné léto. Dětem přeji krásné prázdniny a ať si je užijí ve zdraví.

Vítání nových občánků v Bělčicích

V sobotu 22. května v obřadní síni bělčické radnice proběhlo slavnostní přivítání občánků z naší obce. Využili jsme období příznivé nákazové situace a obřadu se tak mohli zúčastnit i prarodiče.

1. skupina:

- 1./ Nela Strejcová ze Záhrobí
- 2./ Štěpánka Hanzlíková z Bělčic
- 3./ Zuzana Srbová z Bělčic

4./ Jakub Čakrt ze Záhrobí

5./ Pavel Trhlík ze Záhrobí

2. skupina:

6./ Damián Černý ze Závašína

7./ Jasmína Travnovská z Bělčic

8./ Janotová Mia z Podruhli

9./ Ježková Julie z Hornosína

Ještě jednou přejeme všem dětičkám a jejich rodinám do dalšího života hodně štěstí, zdraví a hodně krásných společných zážitků. Všem, kteří se podíleli na přípravě a samotném obřadu vítání moc děkujeme.

Hana Bobková, matrikářka

Dětský den v Bělčicích

Dne 29. 5. 2021 pořádal Městský úřad Bělčice, MLK Bělčice a TJ Sokol Bělčice Dětský den. Při dodržení platných hygienických podmínek proběhla po delší době akce pro děti. Při zahájení nám trochu pršelo, ale jinak svítilo sluníčko a děti byly připravené plnit úkoly na jednotlivých stanovištích. Soutěžilo se v chůzi na chůdách nebo ve velikých botách, na žíněnkách děti zkoušely SUMO, překonávaly překážkovou dráhu, házely míčem na cíl, šipkami na terč, plnily kvízové vědomostní úkoly, ozdobily si perníčky, s dobrovolnými hasiči zkoušely stříkat na cíl s ruční stříkačkou. Myslivci si pro děti připravili otázky a střelbu ze vzduchovky. Akci ozdobila Bublínková show s dílničkou, kde si děti mohly vyzkoušet

různé triky. Na závěr nám místní hasiči předvedli, jak se nemá hasit hořící olej na pánvičce na rozpáleném sporáku. Děti si domů odnesly nejen sladké odměny, ale hlavně hodně zážitků.

Děkujeme Městu Bělčice za finanční podporu a všem pořadatelům za pomoc při konání této akce.

Zlatá, diamantová a kamenná svatba v Bělčicích 5. a 19. června 2021

V sobotu 5. června v naší obřadní síni bělčické radnice oslavily 50 let manželského života – zlatou svatbu dva manželské páry z naší obce:

Ladislav Mach a Jarmila Machová ze Závěšína

Josef Vonášek a Marie Vonášková z Újezdce

Třetí manželský pár slavil 60 let manželského života – diamantovou svatbu:

Josef Tatar a Ludmila Tatarová z Bělčic

Tyto páry měly mít zlaté svatby a diamantovou již minulý rok, ale covid-19 již připravované oslavy v říjnu 2020 překazil.

V sobotu 19. června se konaly dvě zlaté svatby:

Jan Podroužek a Jaroslava Podroužková z Bělčic

František Voříšek a Marie Voříšková z Bělčic

a jedna kamenná svatba (65 let manželského života):

Jaroslav Šilha a Božena Šilhová z Tisova

Manželským párům přejeme do dalšího života hodně štěstí, zdraví a hodně krásných, společně strávených chvil. Všem, kteří se podíleli na přípravě a samotném průběhu zlatých svateb, děkujeme.

Hana Bobková, matrikářka

Rybáři Bělčice

Dne 12. června se uskutečnily již tradiční rybářské závody v Bělčicích na rybníku Polívka. Letos již po patnácté. Účast byla jak v kategorii dospělých, tak i mezi dětmi. Zúčastnily se i dvě ženy, kdy jedna vytáhla na břeh brzdu z jízdního kola. Za velkého smíchu bylo doporučeno vytáhnout ještě i zbytek kola.

Každý si v šest hodin ráno vylosoval své číslo se stanovištěm chytání a vydržel na něm až do devíti hodin. Po pauze na občerstvení se soutěžící přesunuli na své druhé stanoviště, a to jak děti, tak i dospělí. Každý popadl svou židličku, prut, návnady.

Konec závodů nám ohlásilo poledne. Poté proběhlo vyhlášení vítězů, rozdání medailí a cen.

Rybářských úlovků bylo mnoho. Z druhů byl chycen kapr, okoun, perlín, štika. Takto se alespoň rybáři mohli přesvědčit, že převážně kapři jsou v dobré kondici, bez nemocí, boláků a dobře přibývají.

PETRŮV ZDAR.

Nový dopravní automobil SDH Bělčice

Byl to běh na dlouhou trať, ale nakonec se vyplatilo. Po několika pokusech se nám povedlo uspět se žádostí na pořízení nového dopravního automobilu pro naši JSDH Bělčice. S podpořením žádosti jsme

uspěli u Ministerstva vnitra v rámci programu 01424 – Dotace pro jednotky SDH obcí a následně byl tento projekt podpořen i ze strany Jihočeského kraje v rámci programu – Investiční dotace pro jednotky sborů dobrovolných hasičů obcí Jihočeského kraje. Za poskytnuté dotace moc děkujeme a přejeme hasi-

čům, aby jim automobil sloužil bez závad a hlavně k účelu, ke kterému sloužit má. Nám ostatním přeji, abychom ho potřebovali co nejméně stejně jako zásah hasičů.

Jedná se o devítimístný automobil značky GAZelle NEXT, který speciálně upraven právě pro hasičské účely a doveze posádku v ma-

ximálním počtu na místo zásahu. K předání vozidla došlo 18. 6. 2021 za přítomnosti místních hasičů včele se starostou hasičů Václavem Ochočným.

Celková cena automobilu po všech úpravách činí 1.113.200 Kč s DPH.

Soutěžní pouťový den v Bělčicích

Dne 26. 6. 2021 proběhl v Bělčicích a Podruhlí na tradičních místech celodenní soutěžní den zakončený zábavou. Skvěle se vydařil a bylo se nač koukat.

Ale pěkně popořádku. V sobotu v časných ranních hodinách se na louce „U třech křížů“ začali scházet sekáči, kteří se zúčastnili soutěže „bělčický sekáč“. Druhý ročník proběhl v příjemné atmosféře. Sešlo se celkem 14 sekáčů, z toho 2 ženy. Políčka byla připravena o rozměrech 3x5 metrů a pro ženy 1,5x5 metrů. Po úvodním přihlášení jednotlivých účastníků

a vylosování políček se přistoupilo k soutěži. Na regule soutěže a následném vyhodnocení jednotlivých soutěžících dbali rozhodčí z řad místního spolku Junáci. Manželé Ladmanovi se postarali o muziku a bylo veselo. Výsledky soutěže nejsou v tomto případě zas tak důležité, jako spíš to, že se kosou umí ohánět stále poměrně dost lidí. A to nás pořadatele těší. Už nyní se těšíme na další ročník, který se ale bude konat na jiné louce, neboť na této se co nevidět začnou stavět nové RD.

Hned po skončení sekání se mnozí přemístili do Podruhlí, kde od 10:30 začali Jezdecké závody. Protože nám počasí přálo, sešlo se zde spousta diváků. To jistě udělalo organizátorům velkou radost. Podrobněji se o jezdeckých závodech dočtete v jiném článku.

Vraťme se do Bělčic do areálu „U třech křížů“. Od 14:00 zde začaly závody hasičů. Místní SDH Bělčice na základě dotace, o kterou požádalo Město Bělčice, získalo nový dopravní automobil značky GAZ. V úvodu celé soutěže, došlo na přivítání týmů a představení nového vozidla. Následovalo požehnání panem farářem Misařem, kterému tímto moc děkuji, že se této akce zúčastnil a novému dopravnímu vozidlu požehnal. Poté se již na nic nečekalo a odstartovalo se samotné klání jednotlivých týmů. Soutěžilo se v tradičním útoku a následovala štafeta zakončená rychlým „exáčem“. Bylo se nač koukat a fanoušci o sobě dávali hlasitě vědět. Místní hasiči se postarali o řádné občerstvení, takže nikomu nic nechybělo a proběhlo vše na výbornou. Na závěr došlo na vyhodnocení celého klání, kde v soutěži žen zvítězilo družstvo SDH Podruhlí a v soutěži mužů místní SDH Bělčice. Celá soutěž proběhla skvěle i díky počasí, které nám přálo a diváci se jistě nenučili. Už nyní se těšíme na příští rok, kdy by se mělo vše opakovat.

Na večer k nám zavítala hudební skupina Smeč, které se postarala o hudební produkci až do půlnoci. Nutno uznat, že Smeč hráli velmi dobře a všichni přítomní toho náležitě využili nejen k poslechu, ale i k tanci. Jako pořadatelé a spolupořadatelé celého soutěžního dne, jsme byli nadmíru spokojeni, že všechno takhle krásně dopadlo.

Na závěr bych rád poděkoval všem, kteří se podíleli na organizaci všech soutěží a zábavy. Zaměstnancům MěÚ Bělčice, MLK Bělčice, spolku Junáků, Jezdeckému spolku, SDH Bělčice a ostatním, kteří přiložili ruku k dílu. Děkuji.

Pavel Vejšický, starosta

Jezdecké závody v Bělčicích – Podruhlí

Jezdecké závody se v Bělčicích se konají od roku 1999. Také letos se uskutečnily v pravidelném termínu bělčické pouti. Na programu byly klasické skokové soutěže, terénní skoková soutěž a tradiční ukázka voltžního ježdění.

Vítězi jednotlivých soutěží se staly: Scheinherrová Klára na koni Polárka a Barney 2 z JA Zofí Kadov, Malíková Petra na koni Joy snow

boy z TJ SOKOL Semice, Lancová Sabina na Lentius1 z JK Xaverov a Paroutková Kristina na klisně Rotace 1 z Úslavanu Blovice. Voltižní ukázky se zúčastnilo 17 dětí cvičících na třech koních různých velikostí.

Závody a veškerá činnost Jezdeckého spolku Bělčice by se nemohla uskutečnit bez podpory sponzorů. Naši činnost podporují: Město Bělčice, Jihočeský kraj, Národní sportovní agentura, Kaiser s. r. o., ZD Bělčice. Leifheit Blatná, Zahradní technika J. Hrdina, Pivovar Břežnice, Paní MVDr. M. Cízová, Ing. P. Kympl, Ing. M. Srb, Mgr. A. Holub a pan J. Zeman. Všem srdečně děkujeme. Zároveň Vás zveme na podzimní jezdecké závody dne 28. září 2021.

Z. Novotný, JS Bělčice

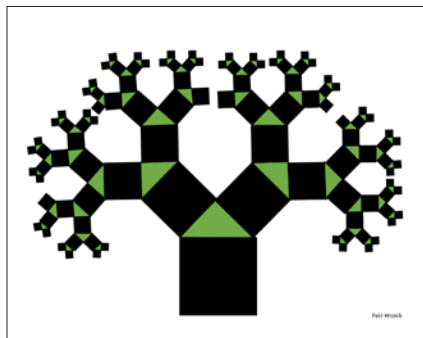
Zprávičky z bělčické školičky

Naše pochvala a poděkování patří děvčatům z 9. třídy – Kristýně Kumpové a Adrianě Tintěrové. Obě odevzdaly všechny úlohy školního kola Fyzikální olympiády a mohly se tak zúčastnit okresního kola této soutěže. To se konalo online 18. března. Máme radost, že se obě naše žákyně staly úspěšnými řešitelkami soutěže, a navíc jejich bodový zisk stačil i na medailová umístění a postup do krajského kola soutěže. Kristýna obsadila 2. místo a Adriana 3. místo. Krajské kolo proběhlo 22. dubna a děvčata si opět nevedla špatně. Obě se mohou pochlubit pěkným bodovým ziskem a titulem Úspěšný řešitel krajského kola Fyzikální olympiády. Navíc obsadila pomyslný střed startovního pole – Adriana 11. a Kristýna 12. místo. Blahopřejeme a děkujeme za úspěšnou reprezentaci školy.

E. Krejčí, 6. třída

Mnohdy si to neuvědomujeme, ale škola probouzí v dětech zájem o různé aktivity a upozorňuje na různé problémy. Patří k nim i ekologie. Přijali jsme proto výzvu společnosti Elektrowin a zapojili se do sběru starých elektrospotřebičů. Po jejich odevzdání škola obdržela Osvědčení o podílu na zlepšení životního prostředí. Zde se mimo jiné píše, že jsme odevzdali 110 kg elektrozařízení. Jejich recyklací se získalo 63,27 kg železa, což by stačilo na výrobu 3 praček, 2,23 kg mědi, ze které by se dalo vyrobit 398 eurových mincí, a 2,76 kg hliníku, který by se mohl použít na

P. Hroník, 9. třída – Pythagorův strom, obrázek vytvořený v programu MS Word

výrobu 184 plechovek o objemu 0,33 l. Osvědčení dále obsahuje údaje, jak děti sběrem elektrospotřebičů přispěly ke snížení produkce skleníkových plynů, omezení těžby ropy nebo úspoře elektrické energie.

V ZŠ a MŠ Bělčice se v červnu uskutečnil Den otevřených dveří pro budoucí prvňáčky. Děti i jejich rodiče si mohli prohlédnout školu a seznámit se s budoucími učitelkami. V každé třídě byly připravené zajímavé aktivity, při kterých si děti vyzkoušely např. práci s interaktivní tabulí, pozorování mikroskopem a pokus v chemické třídě. Po počátečních rozpacích odcházel předškoláci natěšení na první třídu a vynahradili si tak chybějící zážitek ze zápisu do 1. třídy.

V letošním školním roce odchází do důchodu současný ředitel bělčické školy Antonín Holub. Do Bělčic přišel v roce 1989. Velmi brzy se tu zabydlel a stal se oblíbeným učitelem i kolegou. V roce 1999 nastoupil do funkce ředitele školy. Jen nejbližší spolupracovníci ví, jaký je to skvělý šéf a moudrý člověk. Z celé řady jeho kladných vlastností bych chtěla vyzdvihnout především lidskost a ochotu každému vždy se vším pomoci, také klid a rozvahu při řešení různých problémů. V době svého ředitelování musel překonat mnoho překážek, počínaje převodem školy do právní subjektivity a konče rozsáhlou renovací a modernizací základní i mateřské školy. Nebýt Antonína Holuba, těžko by také většina dětí, možná i učitelek, poznala, jak si správně užít sjíždění řeky nebo zasněžených kopců. Za všechny kolegyně bych mu ráda poděkovala za jeho velkou trpělivost, vstřícnost, neutuchající humor a příkladné vedení školy.

Moc děkujeme a přejeme pohodový důchod dle vlastních představ a plánů.

za celý tým ZŠ a MŠ Bělčice Jana Španihelová

Návrat do školy

*Květen nás šokoval informací,
že do škol už se děti vrací.
Pro učitele skvělá představa,
pro ostatní jen děsivá obava.*

*Dopsat poznámky byla fuška,
učitelům se chvěla červená tužka.
Přišla záplava písemek a zkoušení,
pro naše prázdné hlavy velké zděšení.*

*Zvyknout si na školu chvíli trvalo,
ale co jiného nám přece zbývalo.
Odpočítáváme poslední hodiny,
po kterých přijdou vytoužené prázdniny.*

K. Kumpová, 9. třída

Sto deset let bělčického SOKOLA

„Ni zisk,– ni sláva“. Jedna z nosných myšlenek sokolské činnosti. Jak se nám zdá dnes již směšně archaická. Přesto sokolská myšlenka dokázala oslovovat a vychovávat generace našich otců a praotců pro společnou vlasteneckou, tělocvičnou a kulturní činnost. K lásce a úctě k městu, vlasti a především k demokracii. Vraťme se teď zpátky v čase, kdy pojmy jako morálka, spravedlnost a vlastenectví, nebyly pouze vyprázdněné pojmy. Vraťme se přesně o sto deset let zpátky, kdy byla v našem městě založena tělocvičná jednota Sokol Bělčice.

Dne 25. června roku 1911 v hostinci U Cvrků se konala ustavující valná hromada tělocvičné jednoty Sokol Bělčice. Prvním starostou jednoty byl zvolen br. Václav Benda, místostarostou br. MUDr. Hynek Ječmen, pokladníkem br. Josef Havlát, jednatelem br. Josef Honc a zapisovatelem br. Václav Brabec, který jako člen místního odboru Národní jednoty

pošumavské byl jedním z hlavních iniciátorů vzniku bělčického Sokola. Přípisem ze dne 17. října 1911, c. k. okresní hejtmánství v Blatné schvaluje stanovy a povoluje nošení sokolského odznaku. Ihned po svém založení se začíná se sportovní, kulturní a spolkovou činností. Zanedlouho po svém založení bylo jasné, že se schyluje ke světové válce. Do té byli povoláni již také bělčičtí muži, členové Sokola. Z té se br. Kravařík, Hála a Veselý již nevrátili. Důležitý podíl Sokola při vzniku a obraně Československého státu je všeobecně znám. Také po vzniku republiky jsou sokolové povoláni do zbraně znovu. „*Tentokráté jdou hájit nedílnost osvobozené vlasti proti bolševickému náporu maďarskému.*“ (citováno ze sokolské kroniky). Po uklidnění situace přichází čas pro opětovnou spolkovou činnost. Povinností členů sokola bylo mimo jiné pravidelné cvičení, které vždy vrcholilo všesokolským sletem. Zprvu se cvičilo U Třech křížů. Osvětové, vzdělávací a společenské akce pak v sále U Havlátů. Zde se konala též sokolská divadelní představení. Nazrál čas a bylo jasné, že sokolové potřebují svůj sportovní a kulturní stánek. Kupují část hospodářských budov Ve Dvoře a značným úsilím, jak finančním tak fyzickým, je přebudovávají. Úsilí vyvrcholilo dne 26. 7. 1926 otevřením bělčickým sokolovny. Od té doby mají Bělčice velký tělocvičný sál pro cvičení sokolstva všech věkových kategorií. Sál využívají všechny organizace působící v Bělčicích a okolí pro své akce a plesy. Divadelní sál v prvním patře pak především sokolové pro divadelní představení a různé oslavy. Sokolovna je po celou dobu své existence využívána též bělčickou školou. S rozvojem kinematografie pak přichází další využití divadelního sálu a tou je promítání filmů. Licenci na promítání filmů získává Sokol v roce 1929, nejprve pochopitelně němých. K těm pak musejí pořadatelé zajišťovat hudební doprovod. V této době je Sokol ve městě nejuznávanější společenskou organizací, ať na poli sportovním, společenském, kulturním či v péči o mimoškolní výchovu mládeže. To již nad Evropu přicházejí mračna v podobě německého fašismu. V té době je v plné přípravě nácvik na X. všesokolský slet. Po celé zemi se konají předsletové závody a cvičení. Rozhodnost postavít se agresorům je mezi sokolstvem obrovská. Průvod sokolstva Prahou, který je součástí všesokolského sletu je znám především skandováním hesla: Dejte nám zbraně, dali jsme si na ně. Přání Sokolů, jak známo, nebylo vyslyšeno. Mnoho z nich zaplatilo svoji odvahu životem. Mimo jiné také starosta župy Jeronýmovi, které jsme byli do jejího zrušení součástí, bratr Jaromír Konáš, z bělčických sokolů br. Emanuel Voříšek a rodina Lederrera. Zprvu okupace byla tělovýchovná činnost v Sokole tolerována, za podmínky, že v Sokole nebudou občané židovské národnosti, že na veřejnosti nebude nošen sokolský kroj a budou zakryty sokolské nápisy atd. Dne 12. října 1941 byla tělocvičná jednota Sokol, pro svůj protifašistický postoj a množství svých členů v odboji zrušena. Její majetek zabaven. Tím však boj sokolů za osvobození neustává. 12 000 sokolů bylo za války vězněno a přes 4000 jich zahynulo.

Nad bývalým sokolským majetkem pak ustanoven německým protektorem správce. Ten též měl dozor nad promítáním v kině. Bělčická sokolovna sloužila k ubytování nejprve vojáků německé armády, ke konci války pak vojákům Vlasovovi armády (ROA) a nakonec Rudé armádě. Po osvobození se opět probouzí jednota k životu. Poválečné nadšení je obrovské. Ožijí všechny složky sokolského života. V Bělčicích je na sokolské zahradě vybudován stadion pro bruslení a hokej. Začíná se s nácvikem XI. všesokolského sletu. Mnohým demokraticky smýšlejícím občanům, mezi které sokolové vždy patřili a svojí činností od svého založení dokazovali, bylo zřejmé, že vývoj v naší zemi bude směřovat jinam než k demokracii. Odpor k tomuto vývoji opět vyjádřili ve všesokolském sletovém průvodu Prahou, když před hlavní tribunou s Klementem Gottwaldem, právě usurpujícím prezidentskou moc ve státě skandovali: „*Nedáme si diktovat, koho máme milovat. Ať žije prezident Beneš.*“ Také tento odpor byl v budoucnu náležitě potrestán. Mnoho Sokolů, také bělčických, skončilo v komunistických věznicích jako nepřátelé socialismu. Jelikož si vládnoucí garnitura byla vědoma síly sokolské myšlenky a činnosti, rozhodla se pro vytvoření tzv. sjednocené tělovýchovy, jejíž součástí se stal i Sokol. Stoupenci nového režimu pak byli vyzváni svým vedením, aby vstupovali do Sokola a tím pomohli rozvrátit tuto jednotnou organizaci. A opravdu, bělčičtí sokolové se rozdělili na dva tábory. Jedni, kteří nebyli ochotni sdílet jeden Sokol s přísluhořící režimu a tělocvičnou jednotou opustili a druzí, kteří nebyli ochotni „svůj Sokol bez odporu odevzdat“. Netrvalo však stejně dlouho, než ze sokolských ideálů zbyl pouze název a možnost udržovat v provozuschopném stavu Sokolovnu, která vlastně

už ani jejich nebyla. Za doby nesvobody se činnost socialistického Sokola, tělovýchovné jednoty ČSTV, soustředila prakticky na činnost ve fotbalovém klubu a nesoustavného cvičení v sokolovně. Bělčické ženy nacvičovaly spartakiády. Nutno přiznat, že fotbalisté a zprvu ještě hokejisté, kteří na svých dresech nosili jméno Sokol Bělčice opravdu ostudu nedělali. Také Sokolovna doznala několika pozitivních změn při vybudování přísálí. Naděje na obnovu předúnorového Sokola ještě svítila pravověrným bělčickým sokolům při obrodném procesu v roce 1968. Ale všichni dobře víme, že příchodem internacionálních vojsk v čele se sovětskou armádou všechny naděje pohasly. Sokolovnu nadále využívala základní škola k tělocviku, konaly se zde taneční zábavy a plesy, promítalo zde kino, sokolskou zahradu využívaly děti pro dopravní výchovu. Alespoň zde měl záměr Sokolů ze začátku minulého století své naplnění.

Obnovení Sokola po roce 1989 šlo poměrně hladce. Mnozí z nás věděli od svých rodičů a prarodičů, jakou cenu pro ně mělo členství v Sokole. Ať po stránce fyzické či morální. Opět se v tělocvičné jednotě Sokol Bělčice cvičí, hraje fotbal, volejbal či šipky. Bělčický Sokol i po sto deseti letech od svého založení žije. Má zrekonstruovanou a velice dobře zařízenou sokolovnu pro pravidelné cvičení dětí a mládeže a společenské akce. Popřejme Sokolu a jejím členům mnoho zdaru ve sportu i životě.

Zbyněk Novotný

Použit text ze stého výročí založení bělčického Sokola, sepsaných paměti Václava Augustina a archivu Jaroslava Novotného.

TJ Sokol oddíl všestrannosti Bělčice

Jelikož se v letošním školním roce tělocvičny na dlouhou dobu uzavřely, nechtěli jsme nechat děti bez pohybu a nabídli jim možnost plnit týdenní výzvy. Každý týden bylo zadáno 5 různých pohybových aktivit, které mohly děti plnit. Rodiče nám pak posílali fotky, abychom mohli výzvy vyhodnotit. Cvičenci, kteří se zapojili, byli odměněni pěknými cenami. Mimo týdenní výzvy se mohli sokolové zúčastnit „Putování po okolí se Sokolem“. Na sedmi zajímavých místech v nedalekém okolí byly umístěny QR kódy s otázkou. Po výběru správné možnosti získali hráči písmeno do tajenky. Otázky se pojily k historii a myšlenkám Sokola. Úspěšní luštitelé byli odměněni. Doufáme, že v příštím roce budou tělocvičny a sportoviště otevřeny v běžném režimu.

cvičitelky T.J. Sokol Bělčice

Informace z MLK Bělčice

V době pandemie koronaviru měla knihovna zřízené tak zvané bezkontaktní výpůjční okénko a po telefonické domluvě bylo možné zapůjčit knihy.

V lednu bylo zapůjčeno 111 knih, v únoru 260 knih, v březnu 194 knih, v dubnu 229 knih, v květnu 284 a v červnu 276.

Nově je pro čtenáře připraveno a zakoupeno 130 titulů + nový výměnný soubor ze Strakonice, přibližně 200 titulů. Celkem 330 nových knih. Myslím, že je z čeho vybírat.

Knihovnu Bělčice čeká celková rekonstrukce vnitřních prostorů, a proto v době uzavření knihovny probíhalo přebírání veškerých nepotřebných dokumentů a likvidace zastaralých časopisů a tiskovin. Rekonstrukce je plánována na podzim 2021. Vše bude předem ohlášeno a vyvěšeno v letáčkách.

Albi tužka

Nově je pro malé čtenáře připravena Albi tužka a s ní spojené knihy s kouzelným čtením. Kdy zábavnou a hravou formou se děti naučí spoustu zajímavostí a věřím, že by bavila i dospělí. Tato Albi tužka se nepůjčuje domů, pouze ji lze používat v prostorách knihovny. Tato Albi tužka, spolu ještě s dalšími dvěma, byla v září loňského roku získána z dotací MAS Blatensko. Vzhledem k pandemii koronaviru si ji lze zapůjčit až nyní. Následné dvě Albi tužky byly věnovány do MŠ Bělčice a ŠD Bělčice.

Nově si lze v knihovně přečíst on-line verzi Kroniky města Bělčice za rok 2014, 2015, 2016 a 2017 (čtení na počítači). Kroniku zpracovává paní kronikářka Marta Váňková.

Věra Mašková Vaňáčková, knihovnice

BĚLČICKÁ VIŠŇOVKA 2021

AUTOKLUB BĚLČICE pořádá dne 7. 8. 2021

terénní závod motocyklů

**O POHÁR STAROSTY na
tradiční trati BĚLČICKÁ VIŠŇOVKA**

Závod je vypsán pro třídy:

50, 65, 85, AMA 250, AMA 450,

MxPROFI, ČZ, Veterán

Trénink v 8:00 hod.

Závod ve 13:00 hod.

Vstupné 50,- Kč.

Dobrý den, vážení čtenáři SOBáčku.

Tak se nám konečně dostavilo léto a prázdniny, na které nejvíce čekaly děti. Čas koupání a dva měsíce krásných dobrodružství, která dokážou nabídnout právě jen tyto dny dvou měsíců volna. I když díky pandemii měly naše ratolesti volna dost a dost, letní měsíce to nikdy nenahradí. Pro nás dospěláky s sebou toto období přináší kromě vysokých a úporných teplot i přemýšlení kam na dovolenou nebo pro ty, kteří mají nějaké hospodářství, i dobu sušení sena. Rychlé rozvolňování vládních covidových opatření nám nabídlo tak dlouho očekávanou možnost shromažďování, pořádání venkovních akcí pro malé i velké. Na změny v opatřeních v tak krátkých intervalech nedokázali reagovat bohužel ani někteří majitelé pouťových atrakcí, kteří jezdí pobavit ty nejmenší na malé obce při jejich pouťových oslavách. Naše obec patří k těm, které mají tyto oslavy v kalendáři jako jedny z prvních. I přes velké úsilí se k nám v letošním roce bohužel tyto atrakce nedostavily. Od roku 2016 to byla již zaběhnutá tradice a letos nic. Mrzí mne to hlavně kvůli těm prckům. Snad bude příští rok lépe. Musíme doufat. Začátek léta s sebou přinesl kromě krásného počasí bohužel i katastrofu v podobě tornáda, které zpusťovalo část Moravy. Je mi všech těch, kteří byli postiženi ničivou bouří upřímně líto. Mám v živé paměti rok 2002 a povodně. V té době jsem byl jedním z dělníků na stavbě mostu v obci Hrádek u Rokycan. Spali jsme od stavby o pár kilometrů dál v obci Dobřív. Ještě v noci jsme jeli přemísťovat stroje, abychom je zachránili před zničením na kopec nad stavbou. Ráno nás čekalo překvapení v podobě řeky, která divoce tekla okolo našeho ubytování a nebyla šance se dostat vůbec nikam. Jediné spojení s rodinami byl mobil, který bohužel v té době neměl výdrž baterie srovnatelný s dnešní moderní elektronikou tohoto typu. Rozhovory se zkracovaly na minimum. To, co se stalo u nás v obci jsem si mohl představit a poskládat pouze ze střípků informací, které jsem dostal od mých nejbližších. A nám nezbylo nic jiného, než čekat den a půl, kdy voda opadla a měli jsme možnost jet zjišťovat škody na vybavení stavby. Tam, kde okolo naší stavby stály zděné chatičky se zahrádkami, nebylo nic... A když jsem se vrátil domů, viděl jsem zkázu... V očích lidí a majitelů domů, kteří byli zasaženi něčím, co přišlo náhle a nedokázali se před tím ubránit, pouze bezmoc, smutek a pláč. Kdo nebyl postižen katastrofou, pomáhal, jak mohl. Lidé v ten okamžik zapomněli na „mám tě rád, sousede/nemám tě rád, sousede“ a táhli za jeden provaz a likvidovali škody. To, co se stalo na Moravě je úplně stejný scénář. Nikdo to nečekal. Okamžitý a zákeřný útok přírodního živlu. Když jsem se dozvěděl prostřednictvím médií o této katastrofě, neváhal jsem ani minutu a okamžitě zjišťoval, kam a jakým způsobem se nechá poslat alespoň finanční pomoc, když už nemůžeme pomáhat osobně. Se zastupiteli jsme se okamžitě dohodli na dvaceti tisících korunách finanční podpory a materiální pomoci v podobě stavebního a úklidového nářadí, spojovacího materiálu atd. včetně elektrocentrály v celkové hodnotě bezmála třiceti tisíc korun.

Pevně věřím, že naše zasláná podpora pomůže s likvidací škod i s opravami domů, které se nemusí demolovat. Všem, kteří mohou, prosím pomozte i sebemenším způsobem. Nikdy nevíte, kdy to samé potká vás. A všem Moravákům zasaženým touto tragédií držím palce a přeji hodně štěstí a sil v likvidaci škod při obnově všeho toho, co je před tímto neštěstím obklopovalo a co měli rádi. Cítím s Vámi.

Jiří Bláha, starosta obce Bezdědovice

Dětský den

Středa 30. června 2021 byla pro děti z Bezdědovic výjimečná nejen tím, že dostaly vysvědčení, ale i akcí, kterou si pro ně maminky připravily.

Toto zábavné odpoledne jsme nazvaly Dětský den aneb vítáme prázdniny. Okolo 16 hod jsme se všichni sešli na plácku pod kapličkou, kde si děti

mohly vyzkoušet, jak si v dětství hráli jejich rodiče. Například „Céčka“ se opět stala hitem, skákání přes gumu nebo cvrnkání kuliček sklídilo též úspěch.

Po splnění všech 8 připravených disciplín, každé dítě dostalo drobné dárečky a příjemné odpoledne jsme zakončili opékáním buřtů v zahrádce místního hostince.

Doufám, že se dětem odpoledne líbilo a byla to alespoň malá náhrada za dětský den, který se z důvodu covidu neuskutečnil.

Iveta Podlešáková

Naši jubilanti

V červenci a srpnu oslavili či oslaví své významná životní jubilea tyto naši občané.

Machovcová Jaroslava	84 let
Válal Zdeněk	83 let
Jeníček Karel	63 let
Sloup Vlastimil	61 let

Všem jmenovaným přejeme do dalších let pevně zdraví, mnoho životního elánu, spokojenosti a pohody.

Den dětí

Poslední květnovou sobotu připravila Obec Hajany ve spolupráci s SDH Hajany za místní hospodou pro děti odpoledne plné her a soutěží. Tentokrát měly děti za úkol hledat klíče k tajemné truhle, která byla nalezena v depozitáři místního muzea. Množství zámků, kterými byla zabezpečená, vypovídalo o jejím cenném obsahu. Naštěstí nejstarší kniha v hajanské knihovně obsahovala nápovědy k nalezení klíčů. Děti společnými silami našly na veršované hádanky odpovědi a všechny klíče objevily. V truhle se nacházely drobné dárky a sladkosti, o které se nakonec rozdělily. Zároveň musely plnit zábavné soutěže, mohly se svést na koni a připravený pro ně byl i oblíbený skákací hrad a malování na obličeje. Počasí nám přálo a malí i velcí si akci užili.

Hana Gregorová, knihovnice

Na jaře se podařilo vysázet na místních pasekách zhruba 6 500 stromků. Děkujeme naší mládeži za pomoc při sázení.

Hasičská soutěž

Dne 11. června pořádal SDH soutěž hasičských sborů z přilehlého okolí. Zúčastnilo se celkem 6 družstev. Počasí se vydařilo, hudba hrála do nočních hodin a zprjemnila tak všem hezký a vydařený den. Konečně jsme se mohli po dlouhém čase bavit se svými přáteli.

Hasiči v Bělčicích

Koncem června se účastnili dobrovolní hasiči soutěže v Bělčicích. Zde se umístili na krásném druhém místě a dovezli si tak domů pohár s diplomem.

Akce

Víkendové stanování

Jakožto každý rok i letos budeme trávit jeden z prázdninových víkendů s dětmi ve stanech na louce za místním kulturním domem. Termín je stanoven od pátku 30. července.

Rozloučení s prázdninami

S létem a prázdninami se rozloučíme v sobotu 4. září. Nebude chybět ani skákací hrad pro děti a soutěže.

Rytíři v Hornosíně

Dne 11. září proběhne setkání bělčických cyklistů a jejich příznivců pod venkovním altánem v naší obci. Opět budou připraveny trasy pro cyklisty a k večeru bude k tanci a poslechu hrát hudba.

HAJANSKÁ POUŤ

1. 8. 2021

NEDELE

MŠE SVATÁ

KŘEST HASIČSKÉ ZBROJNICE

HUDBA PANA KOUBKA ZA HOSPODOU

POUŤOVÉ ATRAKCE, STÁNKY, OBČERSTVENÍ

Naši oslavenci

V březnu oslavili:

- 70. narozeniny Ludmila Vrbská
- 73. narozeniny Josef Vrbský
- 60. narozeniny Václav Machovec

V dubnu oslavili:

- 62. narozeniny Josef Hrdina
- 74. narozeniny Miloslava Vrbská

V květnu oslavil:

- 62. narozeniny Josef Fous

V následujících měsících oslaví:

12. 7. František Vrbský	77. narozeniny
15. 7. Zdeněk Pobuda	75. narozeniny
12. 8. Vlastimil Vonášek	75. narozeniny
15. 8. Marie Bendová	72. narozeniny
28. 8. Marie Vonášková	72. narozeniny
10. 9. Marie Fousová	60. narozeniny
13. 9. Anna Mašková	71. narozeniny

Všem oslavencům přejeme mnoho zdraví, pohody a životního elánu do dalších let.

Jana Čtveráková

Anča Band

Kapela Anča Band hrála v Chlumu na indiánské osadě u rybníku dne 25. 6. 2021. Kapela hraje na Blatensku již téměř 30 let. Tuto zajímavost jsme se dozvěděli z letáku, který zve na koncert v Blatné.

Obnova chlumských lesů

Na začátku května byla ukončena výsadba nových lesních stromků. Následující tabulka informuje o počtu vysazených lesních stromků za období od 1. října 2020 do 7. května 2021:

sortiment	počet	Podíl
dub zimní a letní	7 100 ks	31,7 %
buk lesní	4 555 ks	20,3 %
lípa malolistá	4 000 ks	17,9 %
habr obecný	1 000 ks	4,5 %
olše lepkavá	600 ks	2,7 %
<i>celkem listnáče</i>	<i>17 255 ks</i>	<i>77,1 %</i>
borovice lesní	3 800 ks	17,0 %
douglaska tisolistá	700 ks	3,1 %
modřín opadavý	635 ks	2,8 %
<i>celkem jehličnany</i>	<i>5 135 ks</i>	<i>22,9 %</i>
Celkem	22 390 ks	

Jedná o nejvyšší počet vysazených lesních stromků v obecních lesích za hospodářský rok od osamostatnění obce v roce 1993.

Doufáme, že bude dostatečně vysoké přijetí vysazených stromků. S balem (zeminou) bylo vysázeno celkem 5 730 ks stromků, zbytek vysazených stromků byl prostokořenný.

Věříme, že i přes snahu brouků poničit naše lesy se nám podaří zvítězit a vytvořit nové krásné lesy v našem okolí.

Miluše Kordulová

Rybářské závody dětí

Do naší hasičské nádrže na vodu v centru obce, zvané Sáзка, vysadili chlumští muži kapry. Dne 12. 6. 2021 se konaly velké závody ve výlovu těchto ryb. Děti s rybářskými pruty obsadily Sázkou a s nadšením lovíly kapry. Úlovky děti měly, a tak vládla u Sázkou spokojenost.

Rybářské závody doprovázely na hřišti nad Sázkou hry přichystané pro děti, které nerybařily. Chůze na chůdách, běh v pytlích, skládání puzzlí, hod na cíl a další soutěže. Odměnou za výkon byly samozřejmě sladkosti.

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Co změnit nemůžeš,
to bez výčitek nes.“

Publilius Syrus

Vážení a milí, buďte hodně zdraví, tento pozdrav Vám všem myslím vážně a upřímně, neboť zdraví je pro nás všechny nesmírně důležité a já Vám ho od srdce přeji. Současná situace nás utvrzuje v tom, že lásky a dobra je ve většině našich srdcích dost na to, abychom si navzájem pomáhali a ctili toho druhého a prosím, nenechme se odradit jedinci, kteří svými výkřiky potřebují být vidět a slyšet. Nestydíme se podat pomocnou ruku, ale nestydíme se ani za to, že občas toužíme udělat i něco jen pro sebe, neboť si to také zasloužíme. Přeji Vám všem, v rámci možnosti každého z Vás, krásné léto, lásku, zdraví a štěstí. Děkuji všem spoluobčanům, kteří pomáhají rodině, obci či momentálně postižené Moravě.

Vladimíra Tomanová

Odpady

Stále omílané téma, které se týká nás všech, našich obcí, životů, planety. Neustále Vás všechny prosíme a žádáme, abyste **maximálně třídili** a těm, kteří tak činí, velice děkujeme. Ještě je však mnoho těch, kterým třídění odpadů nic neříká, proto přidáváme pár informací. Od letošního roku platí nový balíček zákonů, který upravuje oblast odpadového hospodářství a tlačí obce do vydání nových obecně závazných vyhlášek pro zpřísnění nakládání s odpady a úpravy cen

poplatků za ně. Zákonnou normou je stanovena platba za uložení směsného komunálního odpadu na skládku ve výši **500 Kč/t**, která se však navyšuje na **800 Kč/t** při překročení limitu **200 kg na občana trvale hlášeného k 31. 12. minulého roku** a tento limit se bude neustále snižovat. Přidáváme pár čísel z naší obce – počet občanů s TP k 31. 12. 2020 činil 372, to znamená, že pokud letos překročíme limit **74,4 t** uloženého směsného odpadu, budeme dále až do konce roku platit 800 Kč za každou další uloženou tunu. V roce 2020 bylo z našich obcí vyvezeno **95,24 t** směsného KO + **28 t** velkoobjemového odpadu, který se také započítává do směsného KO a **6,96 t** nebezpečných odpadů v rámci pravidelných svozů velkoobjemových a nebezpečných odpadů a za tyto objemy bylo námi všemi uhrazeno **469 707 Kč** (do tohoto nejsou započteny svozy tříděných odpadů). V letošním roce 2021 bylo již vyvezeno a uloženo **31,43 t** komunálního a **9,21 t** velkoobjemového odpadu a **1,42 t** nebezpečných odpadů za **154 255 Kč**.

!!! MAXIMÁLNĚ TŘÍDĚTE, OPRAVDU TO MÁ SMYSL, DĚKUJEME !!!

Zároveň Vás žádáme, abyste si vážili práce a času zaměstnanců obce tak, jak si vážíte té své a snažili se beze zbytku vhadzovat tříděné komodity do separačních nádob a nenechávali je volně odložené mimo.

O čem víme, že se chystá? – **V době uzávěrky opět plánujeme koncert duchovní hudby v kostele sv. Václava v Kadově a to v sobotu 21. 8. 2021 od 17:30 hodin**, sledujte naše webové stránky www.kadov.net, až budeme vědět více, budeme Vás informovat.

Čarodějnice

První akcí v Poli byly opožděné Čarodějnice. V sobotu 12. 6. od 20 hodin se vydala sešlost dětí s lampiony a s čarodějnicí na místní kopec, kde čekala vatra na zapálení. Pro děti nechyběla stezka odvahy. Za děti bych tímto chtěla poděkovat Kateřině Slavičkové. Kačko, děkujeme.

Zahájení letní sezony

Letní sezónu jsme odstartovali bramboráky, a to v sobotu 19. 6. 2021. Podpořit nás přišlo i část mysliveckého sdružení. K tanci a poslechu nám zahrál Karel Nusl.

Další bramboráky proběhly v sobotu 3. 7. 2021 pod vedením Markéty a Lukáše Čadových. Masa a klobás se ujal Pavel Toman.

Nadcházející akce v Poli

Co nás čeká a nemine:

17. 7. 2021 Rybářské závody od 7 hod.

Události v naší obci

V květnu oslavil své významné jubileum Václav Křivanec st. a také Pavel Sedláček, který zde sice trvale nežije, ale je brán za místního. V červnu slavily kulaté narozeniny Jana Šperlíková, Jarmila Halaburdová a Marie Bradová. Všem oslavencům přejeme za obec Lažánky k jejich narozeninám vše nejlepší do dalších let, a hlavně pevně zdraví.

Jak jste si možná všimli, nyní už posíláme do SOBáčka příspěvky za naši obec dvě. Tímto bych ráda poděkovala Marii Kovářové, za její pěkné příspěvky a ochotu psát v době, kdy se nikdo jiný nenašel a doufám, že se ještě dlouho bude o její psaní a fotografie dělit s ostatními čtenáři.

Hry bez hranic

I přes nepříznivou předpověď počasí se 5. června sešlo dost nezdravých jedinců, dětí i dospělých, kteří měli chuť si zasoutěžit a pobavit se. Čtyři smíšená družstva se utkala v deseti jednodušších i náročnějších disciplínách a jelikož není důležité vyhrát, ale zúčastnit se, odměnu nakonec dostaly všechny děti a společně s rodiči a prarodiči si pak opekly zaslouženého buřta. Na večer bylo připravené ještě překvapení v podobě ohňostroje a stezky odvahy. A co by to bylo za dětský den bez přespání ve společném stanu, které si děti každý rok moc užívají. Ani vzdálená bouřka je nevystrašila, a tak se společně na hřišti ráno nasnídaly.

Jelikož se počasí nakonec umoudřilo a nepřekazilo soutěže ani přespání, děti byly moc spokojené. Trochu unavení ale s pěknými vzpomínkami se nakonec všichni rozešli k domovům. Za organizaci a přípravu si zaslouží díky tatínkové, ale i maminky a babičky, které připravili pro děti spoustu dobrot.

text: Jarmila Křivancová
fotografie: Jarmila Halaburdová

Výlet do Brd

12. června se turisté z Lažánek vypravili poznávat krásy Brd. Autobus nás dovezl do obce Zaječov a odtud jsme se vydali do dříve zakázaných oblastí brdských lesů. Většina výpravy se rozhodla zdolat vrch Houpák (794 m), kde posvětili na bývalých

bunkrech, a poté se cestou do Malé Visky ještě pokochali výhledem z Jindřichovy skály. Ti nejdovnější se vydali pěšky až do Jinců, kde čekali na všechny pozdní oběd ve vyhlášeném pivovaru Malý Janek. Výlet byl moc pěkný a všichni už se určitě těší na další společný výšlap.

text: Jarmila Křivancová
fotografie: Ladislav Harbáček

Krásná veřejná knihovna

Na plotě chalupářů je kouzelná knihovna, kde si může každý knihu vypůjčit a zase vrátit. Neustále tam knihy přibývají, nyní je již knihovna plná. Byl to dobrý nápad, trochu vzruchu v době covidu. Celý čas se nic nedělo, vesnice jako vymetená, jak praví přísloví.

Studánka v lese

Když se přijde za Mostenský rybník ve směru na Vrbeno, bývala v lese krásná čistá studánka, nyní je špatně přístupná a voda je zelená. Je to škoda. Tyto studánky ubývají a nikdo se o ně nestará.

Zdravá bezová šťáva

Recept

na Bezovou šťávu

– jak praví přísloví, před heřmánkem smekni před bezem klekni

25–30 květů

svařit 2 litry vody

– dát studenou

6 dkg kyseliny citronové

nechá se louhovat do druhého dne

2 větší citrony – přecedit

dá se 2 kg cukru, nechá se rozpustit

šťáva se může i zahřát a nalít do sklenic

nakonec lžičku rumu nebo slivovice

může se i zavařit

Krásná oslava

Po dlouhé době covidu-19 se šlo oslavit narozeniny naší kamarádky Jarky. Ženám ze skupiny SPaDLA ušila Mařenka Polanů růžové sukýnky z krepáku a udělala kočičí ouška. Pro oslavenkyni Jarku vyrobila sukýnku, ouška a bryndák na kterém bylo vyšité Plnoletá KOČKA. Veselo musí být. I bez nácvičku se to všem líbilo, a hlavně jsme se zase po dlouhé době trochu pobavily.

Oslava byla vynikající, jídla a pití plné stoly. Jarko, děkujeme a přejeme ještě jednou vše nejlepší a dobré zdraví. Tak snad zase při nějaké jiné akci.

Odvoz nebezpečného odpadu

V obci byl vyhlášen nebezpečný odpad, lidé se opravdu činili a přivezli vše, co doma nebylo k zapotřebí. Ve středu 19. května v poledne přijelo objednané auto z firmy Rumpold. Jiří Třeštík a Josef Kovář měli co dělat, aby těžké věci naložili. Pomáhal jim šofér. Ke konci se připojil i Jarda Doležal. Aspoň vám musím poděkovat sama, je na vás spolehnouti.

Strakonice a krása máku v poli

Ve Strakonících 22. června 2021 jsem byla na náměstí u sochy Švandy Dudáka, která je krásně osázená květinami. Cestou ze Strakonice jsem obdivovala nádheru máku v poli. Nemohla jsem si nechat ujít tuto krásu a vyfotografovala jsem se.

U lesa vše kvete

Ve věku 72 let mám krásný koníček. Většinou každý den vyrážím s fenkou Salinou a s batohem na zádech a nosím květinové sazenice ke křížku u lesa. Když něco vykvete, mám z toho radost. Nejvíce kvetly lupiny, kopretiny, náprstníky, vlčí máky, kosatce a stále něco vykvěťá. Chtěla bych tam vypěstovat hodně levandulí, tak snad se mi to podaří.

text a fotografie: Marie Kovářová

Mateřská škola Lnáře

Během covidové pandemie byla zdejší mateřská škola zcela uzavřena vládním nařízením od 1. 3. 2021 do 9. 4. 2021. V této, pro všechny jistě nemilé době, probíhala s dětmi v posledním roce předškolního vzdělávání distanční výuka. Ta se pak od 12. 4. 2021 změnila v prezenční výuku opět pouze pro děti s povinnou předškolní docházkou a pro děti rodičů pracujících v rámci integrovaného záchranného systému. Od 10. 5. 2021 se mateřská škola otevřela všem dětem. Děti měly radost a do školky se těšily. I když provoz MŠ nebyl omezen a děti nemusely nosit při pobytu ve školce roušku ani respirátor, ostatní epidemiologická opatření včetně testování byla dodržována.

Mimořádné, společné i veřejné akce neprobíhaly, paní učitelky připravovaly pro děti zajímavé akce v prostorách školky nebo na zahradě. Děti rády tvořily, malovaly i vyráběly. Jejich práce pak zdobily prostory školky a vývěsní skříňku v obci.

Dne 1. června., při oslavě Mezinárodního dne dětí, si ty naše opékaly buřty na fotbalovém hřišti, zahrály si soutěživé hry na zahradě školky, pak si vyrobily Boba – králíka z klobouku a oslavu zakončily diskotékou na písničky z pohádek.

Ve středu 16. června jsme věnovali celé dopoledne loučení s předškoláky, kteří od nás dostali drobné hračky a malé sladkosti.

V pátek 25. června uskutecnily paní učitelky s dětmi šipkovanou s plněním

rozmanitých úkolů a s hledáním sladkého pokladu, který byl pro děti odměnou za splnění zadaných úkolů.

Ve středu 30. června proběhlo slavnostní rozloučení s předškoláky na zámku ve Lnářích za účasti rodičů odcházejících dětí a místostarosty Mgr. Vladimíra Červenky.

Měsíc červen nám přinesl rozvolnění mimořádných vládních pandemických opatření a my doufáme, že už bude dobře. Přejeme všem dětem krásné prázdniny plné sluníčka, koupání a hodně zážitků ze společných chvil strávených s rodiči.

Alena Mašková, vedoucí učitelka MŠ Lnáře

Foto: archiv MŠ Lnáře, Ing. Jaroslav Kortus

Slavnostní rozloučení žáků 5. ročníku se ZŠ Lnáře

Třicátý červen byl pro naše pátáky posledním dnem, který mohli prožít v naší škole. Pět let prožitých v naší škole – pět let radostí, navázaných kamarádství, určitě i běžných obav ze zkoušení nebo písemek – prostě pět let, díky nimž se stali součástí naší velké „školní rodiny“.

I když do běžného a samozřejmě i školního života zasáhla na jaře loňského roku a výrazným způsobem i v roce letošním již tolik zmiňovaná pandemie, která změnila zavedené způsoby vzdělávání, tak naši pátáci prokázali v distančním vzdělávání velmi dobré výsledky. Za to patří poděkování

především paním učitelkám a samozřejmě i rodičům.

Slavnostní rozloučení pro žáky 5. ročníku ve velkém sálu Inářského zámku velmi hezky se slavnostním přípitkem připravili místostarosta obce Mgr. Červenka a paní Vrátná z Obecního úřadu Lnáře. Velké poděkování patří také paní učitelce Pribolové, která si se svými žáčky připravila dojemné rozloučení spojené s hezkou prezentací a poděkováním všem zaměstnancům školy, kteří byli obdarováni květinami. Po našich pátácích se nám bude určitě stýskat, ale doufáme, že si najdou čas nás navštívit a podělit se o zážitky v nových školách.

V příštím školním roce se již těšíme na budoucí prvňáčky, se kterými se slavnostně přivítáme za přítomnosti zástupců Obce Lnáře a vedoucí učitelky mateřské školy ve středu 1. září 2021 před hlavním vchodem do školní budovy. Obec Lnáře z rozhodnutí obecního zastupitelstva poskytne rodičům budoucích školáků příspěvek ve výši 1 500 Kč na zakoupení školních pomůcek a potřeb. Za rodiče budoucích školáků tímto velmi děkujeme.

Mgr. Jitka Venclová, ředitelka ZŠ a MŠ Lnáře

Foto: Ing. Jaroslav Kortus

Dvanáctý ročník nočních cyklovýletů.

Nemáte čas jezdit přes den na kole? Tak pojed'te s námi, my se tmy nebojíme. Počkáme na podvečer a společně vyrazíme.

Tato noční vyjížďka zve k nezapomenutelnému zážitku plného romantiky, ale i dobrodružství. Zářící kotouč měsíce, obloha posetá hvězdami, tmou zahalený les, západ či východ slunce nad obzorem, to jsou jevy, jejichž součástí se stanete i Vy v sedle svého kola.

Sejdeme se v sobotu 7. srpna 2021 v Zahorčicích před čp. 10 (u kapličky)

Sraz účastníků: od 20:30 hod

Start: 21:00 hod

Povinná výbava: Přední a Zadní **funkční** osvětlení
Doporučená výbava: Čelovky, reflexní doplňky, přilba

Těšíme se na Vás Marie a Tomáš Tesařovi

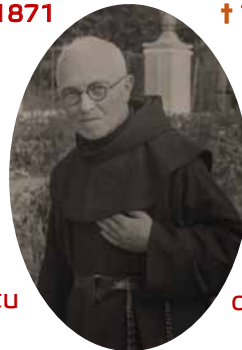
Obec Lnáře a Římskokatolická farnost Blatná zvou srdečně na

VZPOMÍNKOVÝ VEČER KE 150. VÝROČÍ NAROZENÍ FRĀ JOSEFA OD SV. AUGUSTINA PATERY, OAD,

laického člena konventu řádu bosých augustiniánů ve Lnářích
a nadaného amatérského výtvarníka

* 18. III. 1871

† 14. I. 1954

v sobotu

od 17:00

28. 8. 2021

v kostele Nejsvětější Trojice ve Lnářích

Akci zahájí mše svatá celebrovaná P. JCLic. Mgr. Rudolfem Maria Huškem, SChLJ, administrátorem farnosti Blatná.
Následovat bude přednáška Mgr. Vladimíra Červenky o životě a díle Fr. Josefa Paterý.

Slavnostní otevření hřiště

Čauky lidi, dnes to bude o tom, jak jsme oficiálně otevírali branku našeho nového multifunkčního hřiště. Byl to ten krásný den, sobota 5. 6., kdy došlo k této velké slávi. Předem bych chtěl jak za sebe, tak doufám, že i za většinu občanů obce poděkovat zastupitelstvu v čele se starostkou paní Míkovou, že se do tohoto projektu pustili a zdárně ho dotáhli do konce. Na úvod pár technických dat. Hřiště bylo vybudováno nákladem cca 2 300 000 Kč. Z toho dotace od ministerstva pro místní rozvoj 1 600 000 Kč (80 %). Spoluúčast obce činila 700 000 Kč. Areál vybudovala jako vítěz výběrového řízení firma Vysspa. Povrch hřiště je CONIPUR EPAM od Conika ag. Taky vám to nic neříká? Mně taky ne, ale máme přeci strýčka Googla. A pro ty méně hloubavé – je to vlastně něco jako tartan, ale pevnější a oděru vzdornější, přitom měkký na došlap. Rozměry jsou 35x14,5 m a nalajnováno je na tenis, volejbal, nohejbal, košíkovou, malou kopanou a hokejbal. Na tyto sporty je to taky osazeno (koše, branky a kůly na sítě, sítě). Tolik popis, ostatně přijďte se podívat, stojí to za to.

A teď k vlastnímu dni. Pásku přestřihla v brzkých odpoledních hodinách starostka obce paní Míková. Zazněly zdravice a děkování všem a všemu. A začalo se sportovat. Odpolední hodiny patřily naší omladině, soutěžilo se ve všem a vším. S míčem, bez míče, běh, sed, skok, lez a nelez. Prostě každý si vybral svou disciplínu. Všichni byli náležitě oceněni. Prostě dali mi medaili, nedali mi medaili. Zatímco mládežníci potili krev, jejich rodičové statečně propíjeli a projíždali 50korunovou poukázku, kterou dostal každý občan i neobčan. Rozuměj, každý příchozí. Tuto ohromující částku bylo možno utratit v kiosku keřase Míši, plus Family Frost. Pivo, limo aj klobásky byly. Prostě jak lidem bylo libo. Málokdo by tušil, že se k podvečeru schyluje k nejhoršímu. Někteří aktivisté začali realizovat plán zahrát si fotbálek. Na tom by nebylo nic

strašného, proč by si mládežníci nemohli zahrát. Ale tito čilí, leč staří a nerozumní rádobý sportovci, nutili do hry rodiče, ba i prarodiče.

Po zkušenostech z let minulých, kdy byl tento nápad realizován a polovina zúčastněných skončila s pracovní neschopností a někteří dokonce s dlouhodobou zakončenou rehabilitací a láněmi, jsem začínal mít obavy o budoucnost naší obce. Nakonec se daly dohromady čtyři týmy, mládežníci: tým chlapců a děvčat a otcové senioři a matky seniorky, v čele s kapitánkou – paní starostkou. Pokládáte si otázku kdo vyhrál? Vítězové byli všichni, kdo v tento den přišli, sportovali, jedli, pili, hodovali nebo jen tak pobýli a šířili pozitivní náladu. Po dlouhém čase, v této zvláštní době, to bylo pohlazení po duši i po těle. Prostě prima den na našem krásném hřišti. A co bych našemu hřišti přál? Aby nezůstávalo samo a plnilo svůj účel. Je přeci víceúčelové, jak už víme.

PS: Tak prý naše lité souboje zůstaly bez následků, no věřte lidem. Já vím, že vím.

S přáním krásného léta a pozitivním myšlením

Váš Jindra Bláha

Občané Milan a Jindra s laskavým svolením Naší Hanky a pod záštitou obce Mačkov pořádají nultý ročník obecního **SEDMIBOJE**

Kdy: sobota 14.8.2021

Kde: multifunkční hřiště rakety Mačkov

Disciplíny: fotbal, basketbal, nohejbal, házená, vybíjená, volejbal, přehazovaná

Podmínka: šestičlenná družstva 1x senior +50 let

1x mládež do 15 let

2x ženy

2x volitelné

Občerstvení zajištěno.

Závazné přihlášení do 7.8.2021

Kontakt a bližší informace: **Jindra Bláha** tel.: 777 045 150

email: blahajindrich@seznam.cz

Milan Šmíd tel.: 721 010 610

email: milan.smid13@seznam.cz

Pořadatel si vyhrazuje právo na změnu.

Srdečně zveme všechny děti i dospělé na prázdninové loučení

Letní kino na hřišti

a opékání buřtů, lamp.průvod, stezka odvahy

dne 30. 8. (pondělí)

začátek – opékání v 18,00 h.,

lamp. průvod v 19,30 h.

stezka odvahy v 20,00 h.,

promítání ve 20,30 h.

Silvestrovsko-májový dětský den

Pátek 28. května byl v Mečichově dnem spojení několika neuskutečněných akcí za poslední měsíce z důvodu protikoronavirových opatření. Vše bylo připraveno v rámci dětského dne, který se nesl v duchu čarodějnic. Pro děti byla

připravena cesta vsí, která začínala u obecního

úřadu. Zde děti dostaly mapičku s jednotlivými stanovišti. Postupně procházely obcí a plnily čarodějnické úkoly, třeba létání na koštěti nebo vaření lektvarů. Konec putování byl na mečichovském hřišti, kde stála vatra k pálení čarodějnice. Celý dětský den byl zakončen silvestrovským ohňostrojem, který se rozsvítil nad rybníkem Velký Humič.

Městys byl letos opět úspěšný v získávání dotací, když bylo schváleno 11 dotací z 11 podaných žádostí

Rekonstrukce a přístavba sokolovny Radomyšl: dotace 5.000.000 Kč z Investičního fondu Jihočeského kraje.

Dopravní a sportovní hřiště Radomyšl: dotace 1.014.136 Kč z Programu obnovy a rozvoje venkova MMR

Radomyšl – oprava komunikací: dotace 300.000 Kč z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje

Rekonstrukce hrází a manipulačních objektů rybníků Křemenný a Hliník: schváleno 1.300.000 Kč

Zateplení tělocvičny a rekuperační jednotka v ZŠ: dotace 2.374.000 Kč z Ministerstva životního prostředí

Expozice muzea historie městyse Radomyšl, 2. etapa: dotace 40.000 Kč z Programu na podporu muzeí Jihočeského kraje

Jihočeská pouť v Radomyšli: dotace 40.000 Kč z Programu na podporu kultury Jihočeského kraje

Informatika na kolečkách: dotace 53.200 Kč z Programu Jihočeského kraje na podporu školství

Vybavení sokolovny v Radomyšli: dotace 591.260 Kč z Programu rozvoje venkova ČR

Modernizace počítačové učebny a nový výtah v ZŠ: dotace 1.438.000 Kč z IROP, obě akce realizuje základní škola

Sokolovna historické foto

Sokolovna stávající stav

Sokolovna po rekonstrukci

Vampýrka Radka je hlavním tahákem nového muzea historie městyse Radomyšl

Jednou z priorit strategického rozvoje městyse Radomyšl je postupná realizace projektu na rozvoj cestovního ruchu. Tento proces jsme zahájili v roce 2003. Proběhla rekonstrukce historického centra, opravy komunikací a památek. Ve spolupráci s církví se podařilo zrekonstruovat kostel sv. Martina a středověkou kurii. Ve spolupráci s Lesy ČR a Židovskou obcí byla opravena cesta k židovskému hřbitovu, kde jsou pohřbeni parodiče spisovatele Franze Kafky a také samotný hřbitov, kudy vede turistická trasa. U památek byly nainstalovány informační panely.

Vrcholem tohoto dlouholetého snažení a středobodem turismu v Radomyšli bylo otevření muzea historie městyse v rámci programu tradiční pouti. Muzeum vzniklo v původní středověké kurii, která je pozůstatkem středověké tvrze z 2. poloviny 13. a 14. století. Jedná se o kurii, která byla ve výši patra propojena krytou chodbou s panskou tribunou v kostele. Později byla tato stavba přestavěna na barokní špýchar, který se zachoval až do dnešní doby. Bohužel se tento významný objekt dlouhodobě nacházel v havarijním stavu. Městys Radomyšl ve spolupráci se Suverénním řádem Maltézských rytířů, který byl majitelem objektu, usiloval od roku 2008 o jeho záchranu.

Stavební práce proběhly v letech 2015 a 2016, kdy již majitelem byla Římskokatolická církev. Celkové náklady činily 2 miliony korun a 90 % dotace poskytlo Ministerstvo kultury ČR.

Následně městys Radomyšl ve spolupráci s PhDr. Bořivojem Nechvátalem, CSc., Jihočeským muzeem v Českých Budějovicích a Muzeem středního Pootaví Strakonice zahájil přípravné práce na vybudování muzea městyse v tomto objektu. Samotnou expozici muzea jsme budovali v letech 2020 a 2021 za 550.000 Kč a získali jsme na ni dotaci 90.000 Kč od Jihočeského kraje.

Muzeum je uspořádáno tak, že v přízemí je expozice historie našeho městyse od pravěku do roku 1918. V jedné místnosti pravěk a středověk a ve druhé období od renesance do 20. století. Vybaveno je informačními panely, časovými osami, vitrínami s keramikou a šperky, replikou hrobu vampýrky a náhrobním kamenem, což bylo nalezeno při výzkumu mladohradištního, raněstředověkého pohřebiště, které bylo v Radomyšli objeveno v červenci 1963. Nechybí ani moderní technologie jako prostorové promítání nebo dotyková obrazovka.

V patře muzea počítáme s pořádáním různých akcí, přednášek, koncertů, vernisáží, nebo putovních výstav. Součástí muzea bude také infocentrum.

Na historii městyse se významně podepsal řád Maltézských rytířů, kterým je část expozice také věnována. V této souvislosti jsme navázali spolupráci s Muzeem středního Pootaví ve Strakonících, kde se momentálně buduje velkolepá expozice tohoto řádu a měla by být otevřena také v červnu 2022. Obě expozice v Radomyšli a Strakonících budou informačně i prostřednictvím propagačních materiálů propojeny.

Měli jsme velké štěstí na to, že expozice vznikla ve spolupráci s profesionály, a tak je celá expozice na vysoké úrovni. Skvělé je, že se zde podařilo umístit i několik originálů, které zde byly při vykopávkách nalezeny a velkým tahákem je dokonalá kopie hrobu vampýrky. Otevření muzea provázal velký zájem veřejnosti a jejich nadšené reakce byly odměnou všem, kteří se na budování muzea podíleli, což byli například projektanti stavby Ing. Roman Balík, Josef Záborský, stavební firmy VERTIGO Písek, s. r. o. a František Polan z Mečichova, historik a archeolog PhDr. Bořivoj Nechvátal, CSc., Mgr. Ondřej Chvojka, Ph.D. z Jihočeského muzea archeolog Jan Michálek, autorka projektu expozice Ing. arch. Milena Beneš, výrobce expozice firma BENT s. r. o. pana Václava Litvana, nebo autor kopie hrobu vampýrky profesionální modelář Pavel Böhm.

Muzeum před rekonstrukcí

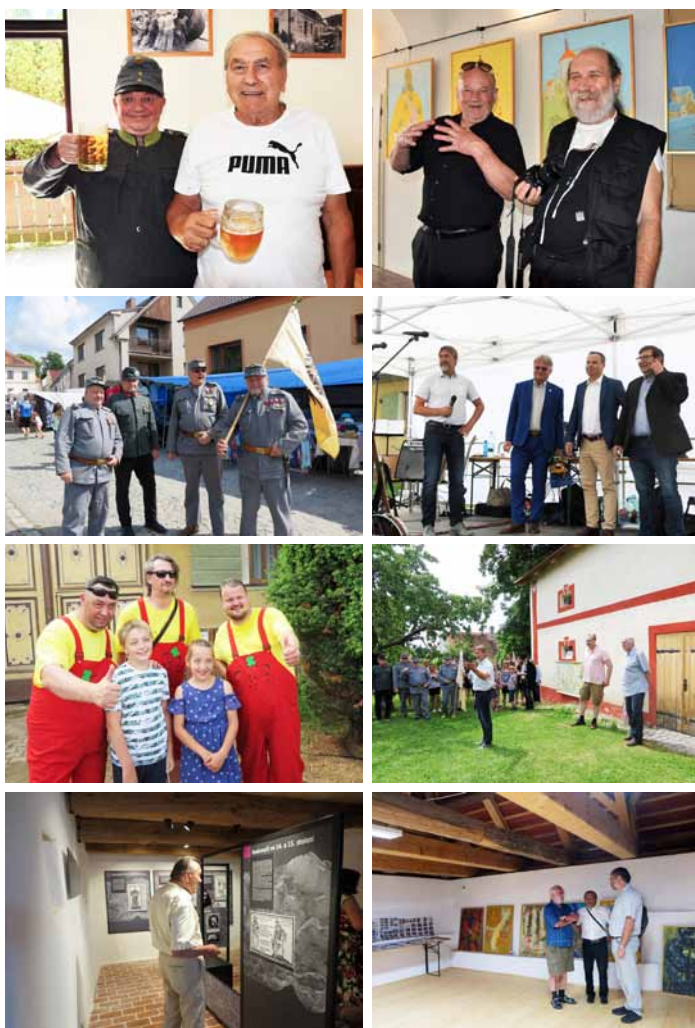

Muzeum po rekonstrukci

Fotogalerie z letošní pouti

Bábinky pomalu opouštějí „covidovou“ nečinnost

Jaro se rozvinulo v plné kráse a pak ustoupilo létu. V bábinkách začala ožít jejich činnost, už se odmítaly zavírat doma. V květnu se proto rozhodly pro oslavu Dne matek, i když pro ně netradičním způsobem. Není možné se sejít v oblíbené leskovické hospůdce? Nevdání! K trošce

popovídání přece nepotřebují kávu, buchty ani jiné občerstvení. Venku na trávníku a na čerstvém vzduchu je jim stejně dobře. Že ne každé dovolí bolavé klouby hodinku postát? To vyřeší lavičky u bytovek nebo stolička přinesená z domova. A zábavný program hravě nahradí „zprávy z domova“, po tolika měsících přece je o čem

povídat, co nového se kde doma přihodilo. Ale jedna věc rozhodně nechyběla – každá bábinka si odnesla jako dárek bonboniéru, přáníčko vyrobené Blankou Peterkovou a k tomu si mohla vybrat kytičku uháčkovanou Aninkou Markovou nebo srdíčko ušité Slávkou Klasovou.

Ještě nesmím zapomenout, že bábinky opět připravily překvapení pro děti z místní mateřské školy. Přinesly jim několik vlastnoručně vyrobených pestrých háčkovaných míčků různé velikosti. Děti ze třídy Berušek se právě chystaly na procházku, tak si míčky hned na místě vyzkoušely – paní ředitelka předvedla improvizovanou ukázkou, jak lze míčky využít nejen na hraní, ale i při výuce.

Zdálo by se, že ačkoli v květnu se aktivita bábinek probudila z „covidového“ spánku, v červnu zase usnula a nic se nedělo... opak je však pravdou, i když na první pohled by to nikdo nepoznal. „Zdravé jádro“ našeho spolku nepřestávalo vymýšlet a zvažovat čím ostatní překvapí. Výsledkem se stal poslední červnový den, který přinesl letošní první setkání v Leskovících. Ale to si povíme příště...

Bábinky z Radomyšle

Volejbalová smeč Radomyšl 12. 6. 2021

Netrpělivě jsme sledovali protiepidemická nařízení Vlády ČR/MZ a na konci května padla konečně zelená a turnaj se mohl uskutečnit.

Na koupališti v Radomyšli se konal další ročník volejbalového turnaje smíšených družstev. Sjelo se 11 družstev a hned bylo po dlouhé době veselo. Po důležité ranní kávě a týmové poradě se turnaj rozběhl. I když se nemohlo skoro celý rok trénovat, znát to nebylo. Všichni bojovali do posledního dechu a o krásné volejbalové zážitky nouze nebyla. Po areálu se rozléhala hudba, po čase se k hudbě přidal dým z grilu. Byla to parádní volejbalová atmosféra a také i hezké připomenutí letošní velké události 100 let Českého volejbalu 1921–2021.

Sehrál se krásný turnaj, na který dohlíželi kvalifikovaní rozhodčí pan Jan Přáček ze Strakonice a pan Miroslav Škarvada ze Sedlice. Všichni byli spokojeni s organizací, občerstvením i ceny byly lákavé pro všechny. Po celodenním zápoulení vyhrál tým Rumídky pod vedením kapitána Jonáše Celerýna z Prahy a zároveň chalupáře z Velké Turné. Druhé místo obsadil tým Ruce v kapce z Březnice a na třetím místě skončil tým FreeWay z Rožmitálu pod Třemšínem. Týmy, které se dostaly na bednu dostaly výtečné dorty, každý z hráčů měl na krku pověšenou parádní medaili, na první místo čekal ještě míč a putovní pohár. Na čtvrtém místě skončil tým Zelenáči ze Strakonice. Ostatní týmy si odvezly šampaňské, diplom a malé dárky. Velké díky patří sponzorům – Městys Radomyšl, firma Prillinger, Pražírna kávy Sedlice. Manželům Vackovým za cateringové zázemí, Mirce Lebedové z Radomyšle za krásné dorty.

Hlavní organizátorky Eva Barborková a Vendula Krejčí společně připravují pozvánky na příští rok, a to na 11. 6. 2022.

S meteoradary jsme domluvily sluníčko. Plavky a opalovací krémy budou opět povinnou výbavou. Těšíme se, do té doby přeje všem hodně zdraví a volejbalu zdar!

Ještě bychom rády chtěly připomenut něco málo z historie volejbalu. Volejbal vznikl v roce 1895 v městečku Holyoke amerického státu Massachusetts zásluhou sportovního ředitele místní křesťanské organizace YMCA Williama G. Morgana. Záměrem byla kolektivní hra, vhodná do tělocvičny, eliminující osobní styk soupeřících družstev a tím úrazy hráčů. Družstva od sebe oddělil tenisovou sítí, zavěšenou s horním okrajem ve výšce 6 stop a 6 palců (cca 2 m) s úkolem přepravit míč pomocí úderů rukama na stranu soupeře. Tehdy netušil, že tato míčová hra se za 70 let stane olympijským sportem a díky členské základně jedním z pěti nejoblíbenějších sportů naší planety. Do Československa se volejbal dostal po skončení 1. světové války především zásluhou instruktorů americké Ymky, které k nám po vzniku republiky v roce 1918 pozval prezident T. G. Masaryk. Volejbal získal v krátké době na celém území ČSR obrovskou popularitu, a to především mezi mládeží, vojáky, studenty, skauty, ke kterým se postupně přidávali další členové sportovních organizací. Hrál se všude. Na kousku rovného prostranství s písčítým či hliněným povrchem stačilo natáhnout mezi dva stromy provaz (pokud nebyla síť), kusem dřeva „nalajnovat“ a ke hře stačil už jenom míč.

První utkání začaly organizovat armádní oddíly Ymky mezi vojenskými posádkami v Čechách (Pohár ministra obrany), vysokoškoláci mezi školami a v roce 1921 byl volejbal zařazen do náplně prvních Středoškolských her. V roce 1921 byla ustavena Československá YMCA, která od americké Ymky při jejím odchodu z ČSR obdržela kromě nemalé finanční dotace v té době nedostatkové volejbalové míče a sítě. Při pražském ústředí Ymky vznikla volejbalová sekce, která začala pořádat turnaje pro všechny zájemce. Rok 1921 byl později prohlášen rokem vzniku organizovaného volejbalu na území Československa a díky tomuto rozhodnutí slaví letos český volejbal 100 let své existence.

Eva Barborková a Vendula Krejčí

Tradiční pouťový turnaj v nohejbale počasí nezastavilo

V nejisté covidové době a po přivalových deštích, které Radomyšl postihly v týdnu, nebylo do poslední chvíle jisté, zda se tradiční nohejbalový turnaj trojic, hraný jako Memoriál Karla Vachulky, vůbec uskuteční. Po enormní snaze pořadatelů a díky přízní sobotního počasí se turnaj nakonec odehrál. Turnaje se nakonec zúčastnilo všech 14 přihlášených družstev. Počet družstev byl oproti minulým létům o něco menší, zato kvalita byla opravdu vysoká a už v základních skupinách byl k vidění výborný nohejbal a boj o každý míč. Ze dvou skupin postoupily do play off vždy čtyři nejlepší týmy. Nejlepší formu a nejvyrovnanější výkonnost nakonec předvedli domácí Zabijáci (Nepodal, M. Votava, L. Votava a Pacovský), kteří ve finále porazili Luky team (Lukeš, Hrubý, Uhlíř). Třetí místo si odváží do Habeše Žerici (P. Votava, T. Votava, Zemen). Poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravě turnaje, všem hráčům za předvedené výkony a všem sponzorům, díky jejichž přízni si nakonec drobnou cenu odnesl každý tým.

Milan Koubovský, předseda TJ

Projektové dny dětem rozšířily obzory

Ve školní družině byl letošní červen ve znamení projektových dnů. Vzhledem k tomu, že byl školní rok zkrácen o několik měsíců distanční výuky, vyšly oba plánované projekty na červen.

A čemu se děti v těchto odpoledních věnovaly?

Jak vypadá Sluneční soustava? Kolik má planet a jak se nazývají? A je vesmír nekonečný? To bylo téma prvního projektového odpoledne v začátku června, kdy ve školní tělocvičně vyrostla obrovská promítací kopule mobilního planetária. Děti sledovaly filmy a vyprávění a to nadšeně a v leže, jako by se v noci dívaly na noční oblohu. Na závěr viděly i několik hvězdných znamení a dostalo se jim návodu, jak hledat hvězdu Večernici nebo souhvězdí Velký a Malý vůz.

O týden později dorazil odpoledne do družiny sokolník se svými svěřenci, jednalo se o dravce a sovy. Byl horký den a svěřenci sokolníka Michala Procházky byli unavení, ale krásní. Děti byly nadšené z poštolky, raroha, ale i orla mořského. Všechny paní učitelky si mohly na vlastní kůži vyzkoušet, jaké to je, když jim tak obrovský dravec přistane na ruce. „Já bych se bála, že ho neudržím,“ řekla Karolína Kováčová ze třetí třídy. Mezi nočními živly se představil mimo jiné i výr velký, sova pálená i kulíšek nejmenší.

Všichni létavci předváděli své schopnosti bezprostředně vedle dětí. O to větší měl tento zážitek pro děti kouzlo.

Následující dny na děti čekalo spoustu otázek v pracovních listech, které se týkaly obou témat. To proto, aby si informace utřídily a oživily.

Alena Šrámková, ŠD Radomyšl

Dětský den ve školní družině

V pondělí 31. května jsme pro děti ze školní družiny ke Dni dětí uspořádali ve spolupráci s paní učitelkou Babkovou a jejími žákyněmi druhého stupně sportovní odpoledne.

Děti zavadily v pěti disciplínách – běh, skok do dálky, hod kriketovým míčkem, skákání v pytli a chůze na dřevěných lyžičkách.

V jednotlivých třídách zvítězili: 1. třída – 1. místo Zobalová Tereza, 2. místo Karešová Tereza, 3. místo Demeterová Adéla. 2. třída – 1. místo Bažata Josef, 2. místo Ondřík Luboš, 3. místo Mlíčková Veronika. 3. a 4. třída – 1. místo Mlíčko František, 2. místo Demeter Alex, 3. místo Chaloupecký Tomáš.

Adéla Zborníková, ZŠ Radomyšl

Devítka se loučí

Školní rok 2020/2021 byl pro nás všechny tak trochu jiný, než jsme zvyklí. I když nemuseli letošní devátáci, stejně tak jako ostatní školáci, každý den brzy vstávat a chodit do školy, neměli to vůbec jednoduché. Přesto to ti ze ZŠ v Radomyšli zvládli výborně, podařilo se jim úspěšně ukončit základní vzdělání a s krásnými výsledky zvládli i přijímací zkoušky na střední školy. Sešli jsme se ve středu 30. 6. na úřadu městyse, abychom jim společně předali krásná vysvědčení a popřáli jim štěstí a úspěchy nejen na studiích.

Klára Halgašová, třídní učitelka, ZŠ Radomyšl

MŠ Radomyšl

Na závěr školního roku proběhla v mateřské škole beseda s preventivisty státní a městské policie Strakonice. Děti se zábavnou formou naučily, jak bezpečně přecházet silnici, jak se v letních měsících chovat u vody a co dělat, když naleznou injekční stříkačku.

Pomocí improvizovaného přechodu pro chodce si vyzkoušely různé dopravní situace a upevnily si tak znalosti o pohybu v silničním provozu. Vrcholným zážitkem byl přistavený policejní automobil, který si děti mohly z blízka prohlédnout a vyzkoušet si práci s měřícím kolečkem.

K dalším pěkným akcím v měsíci červnu patřil dětský den, skákačí hrad, návštěva sov a dravců, mobilní planetárium, procházka ke kostelu sv. Jána, prohlídka hasičské zbrojnice a rozloučení s předškoláčky.

Renata Škodová, ředitelka MŠ

Otvírání studánek s hádankami a zajímavostmi

Otvírání studánek má dlouholetou tradici, která se uchovává již z předkřesťanských dob. Tento obřad se používal na zahnání zlé zimní moci a vítání jara. Proč se otvíraly studánky a prameny? Protože to byl zdroj pitné vody, která je důležitá pro všechny obyvatele v okolí. Na tuto tradici si vzpomněl spolek Modrásek již v předchozích letech, kdy se dala slavit tradičnějším způsobem. To však letos nebylo možné, ale my se nenechali odradit.

A tak v týdnu od 24. 5. do 30. 5. proběhla v sedlických parcích procházková akce s názvem Otvírání studánek s hádankami a zajímavostmi. Na 20 panelech se nám představily kreslené pohádkové bytosti a nejrůznější studánková strašidla. Většina z nich dokonce poslala pozdrav a ještě nás seznámila se zajímavostmi z oblasti pramenů, studánek, lesa nebo třeba lázní.

Jsm rádi, že jsme se mohli alespoň na chvíli zastavit v hektické době a potěšit se tím, o čem si mnozí mohou myslet, že už z našeho života zmizelo – z vnitřního sepjetí člověka a přírody.

za spolek Modrásek Jarmila Eignerová

Noc kostelů

V Sedlici jsme při Noci kostelů v pátek 28. května věnovali pozornost památce zemřelých, jejich hrobům, připomněli si jejich pozemskou službu, všechno dobré, co udělali pro svou rodinu, sousedy, přátele... Při prohlídce hřbitova přibližně 30 návštěvníků vytvořilo živé společenství a vzájemně jsme si doplňovali informace. Největší pozornost vzbudil fotoobraz dvakrát ukradené sochy Panny Marie Bolestné ve výklenkové kapli ve spodní části hřbitova (viz obrázek). Večer doplnila výstava

v kostele a soutěž „Jak znáte náš hřbitov?“. Účastníci dostali do ruky papír s řadou zobrazení různých částí náhrobků a měli určit, které z nich nejsou na sedlickém hřbitově. Odměnou soutěžícím byl malý výtisk Bible.

Ludmila Jirsová

Cesta pohádkovým lesem

V sobotu 5. června 2021 uspořádal Svaz žen Sedlice již tradiční akci pro děti s názvem Cesta pohádkovým lesem. V krásném prostředí okolí města čekaly pohádkové postavy a úkoly, za jejichž splnění děti získaly drobné odměny. O tom, že se všichni na pohádkovou cestu těšili, svědčí 221 spokojených dětiček, které se kouzelného odpoledne zúčastnily.

Putování za pohádkami odstartovalo ve 13 hodin odpoledne na fotbalové hřišti. Děti obdržely kartičku, která sloužila jako doklad nejen o absolvování celé trasy a splnění všech úkolů, ale také pro získání závěrečné odměny v podobě dárkové tašky. Na trase dlouhé 3 kilometry čekalo na návštěvníky celkem šest stanovišť, která zajišťovaly členky Svazu, dvě dívky ze 6. a 7. třídy a členové spolku Modrásek.

Počasi se vydařilo, krátká přeháňka nikoho nerozhodila, a dobrá nálada tak vykouzlila úsměv na tvářích všech dětí i dospělých. Děkuji všem členům realizačního týmu za jejich elán a nadšení, s jakým se do přípravy akce pustili.

text: Kateřina Brabcová,
foto: Martin Klíma

Risk je zisk

Každým rokem Odborná rada mládeže Strakonice oznamuje SDH ve svém okrese soutěže, kdy a kde se budou konat. Bohužel loňský rok byl pro nás všechny nepříznivý v podobě covidu-19. Letos jsme se rozhodli, že zkusíme soutěže pro dorost, neboť malých mladých hasičů je málo. Dne 5. 6. 2021 jsme tedy vyrazili do Strakonice na Okresní kolo družstev a jednotlivců s Kačkou Dolejšovou a Kájou Brabcovou zkusit štěstí. Předtím jsme byli pouze třikrát trénovat v Blatné na hasičárně, kde mají překážky. Děkuji tímto Petru

Bláhovi za umožnění tréninku. Do Strakonice jsme dorazili v 7 h ráno, nervózní, co nás a hlavně tedy děvčata, čeká. Zaregistrovali jsme děvčata i s prohlášením, že máme negativní testy na covid-19. Počasí nám přálo, dívky se snažily a my vedoucí fandili

tak, že se nám risk zúčastnit se soutěže vyplatil a dívky si každá vybojovala krásné druhé místo ve své kategorii.

Hned po soutěži z ORM volali, že slečna, která se umístila na prvním místě, se bohužel nemůže zúčastnit Krajského kola v Českých Budějovicích, které se má konat 20. 6. 2021, tak zda pojedeme my. Samozřejmě jsme souhlasili. A pokračovali tedy s Kačkou v trénování za pomoci Fandy Douška, který má s takovou soutěží zkušenost. Jel tady s námi i do Českých Budějovic. Přes velkou účast na soutěži, velké horko a pár drobných úrazů (ne našich) se soutěž vydařila a Kačka si vybojovala třetí místo ve své kategorii dorostenek jednotlivců.

PŘÍSTÍ ROK JEDEME ZAS!!!

Vítání občánků

Druhou červnovou neděli, tj. 13. 6. 2021, po velké, nedobrovolné pauze, o to víc s nadšením a radostí, se v obřadní síni Městského úřadu Sedlice uskutečnily dva slavnostní obřady u příležitosti akce: „Vítání občánků“. Nejprve byly dodatečně přivítány děti již poněkud „odrostlejší“ – narozené v roce 2019 a 2020, s jedinou výjimkou – čerstvě narozeným miminkem. V druhé fázi pak dítěta narozená koncem roku 2020 a počátkem roku 2021. Přítomné rodiče, babičky, dědečky a jiné hosty nejprve přivítal pan starosta Vladimír Klíma a poté následovalo kulturní pásmo, o které se postaraly děti ze sedlické základní školy, vedené paní vychovatelkou Pavlou Rakovanovou. Pan starosta následně krátce promluvil k přítomným ratolestem, popřál jim normální dětství, jaké jsme zažívali my dříve narození, a závěrem došlo k předání věcných dárek určených malým občánkům a květin jejich maminkám. Město Sedlice také přispělo peněžitým darem v hodnotě 3000 Kč těm novorozеныm dětem, které ještě tento dar neobdržely a měly na něj nárok. Po skončení obřadu mohli rodiče využít možnosti vyfotit své ratolesti v historické kolébce. Celkem jsme přivítali 12 dětí. Obě události se nesly v neformálním duchu 😊.

Jana Smolová, matrikářka

Jakub Sychra

Gita Thorovská

Rozálie Ziková

Jáchym Pešek

Barbora Krejčí

Eliška Doušková

Kevin Ostrý

Tomáš Mičulka

Ema Chuda

František Obleser

přednášející děti

Vítání občánků Sedlice

Vojtěch Velický

MŠ Sedlice

Všichni jsme velice rádi, že se pomalu začínáme vracet k běžnému životu, na který jsme byli zvyklí. Po dlouhé „zdravotní přestávce“ jsme přivítali nejprve předškoláčky. Dětem se stýskalo po svých mladších kamarádech. Po měsíci se konečně dočkaly a mohly si hrát zase všechny společně. Pro maminky k svátku matek si vyrobily malé dárečky. Navštívili jsme výstavku v parcích na náměstí a u hřiště „Otvírání studánek s hádankami a zajímavostmi“. Svátek dětí jsme oslavili hrou „Na šípkovanou“ s pohádkovými motivy. Své pohybové schopnosti si mohly děti prověřit při školní „Sportovní olympiádě“. Všechny děti byly odměněny medailí a nejúspěšnější i diplomem.

Velkým zážitkem pro budoucí prvňáčky byl večer a noc strávená v mateřské škole. V úvodu si pochutnali na dobrotách opečených na ohýnku. Potom si vyzkoušeli své znalosti a dovednosti při hře spojené s procházkou po Sedlici a okolí. Nejvíce si děti užily společný večer s tancem a pohoštěním, které jim připravily maminky. Památkou na mateřskou školu se stane tablo s fotografiemi všech svých budoucích spolužáků v první třídě. K poslednímu rozloučení s mateřskou školou přišel pan ředitel ZŠ a MŠ Sedlice Mgr. Marek Charvát a pan starosta města Sedlice Vladimír Klíma. Všem dětem přejeme krásné léto a mnoho úspěchů během celé školní docházky!

MŠ Sedlice Zdeňka Rodová

se velmi vydařila a povedlo se i rozloučení s 9. třídou, nejprve na školním hřišti a pak i na městském úřadu, kde devátáci převzali od pana starosty Vladimíra Klímy upomínkové dárky. Máme velkou radost, že se všem podařilo zvládnout přijímací řízení v prvním kole a dostali se na ty školy, na které chtěli.

Vzhledem k situaci proběhly vědomostní soutěže online. V dějepisné olympiádě dosáhl výborného umístění Adam Formánek. V okresním kole skončil na 3. místě a postoupil do krajského kola, kde v těžké konkurenci, většinou z řad víceletých gymnázií, obsadil 23. místo. Gratulujeme.

Provoz ve škole o prázdninách nekončí, čekají nás nezbytné opravy, malování a další drobná údržba, abychom v září mohli bez problémů vykročit do nového školního roku. Tedy, pokud opět nezakročí nějaká vyšší moc.

Marek Charvát

Prostřeno – porota a vítězný tým

Prostřeno – soutěžili i kluci

Naše čarodějnice

Sportovní olympiáda

Rozloučení na radnici

Další školní rok končí

Skončil velmi zvláštní školní rok. Žáci strávili většinu času doma při online výuce, nesmělo se zpívat ani cvičit, závěrečné měsíce nám „zpestřilo“ testování. Přes obtíže jsme všichni, troufám si tvrdit, situaci zvládli a za to patří dík žákům, rodičům, pedagogickým i provozním pracovníkům. Nakonec jsme stihli i některé tradiční akce. Proběhl celoškolský výlet na koupaliště v Radomyšli, devátáci připravili skvělý Den dětí, tentokrát s olympijskou tematikou, sedmáci si připravili v rámci výuky vaření soutěž Prostřeno, která

Český svaz žen Sedlice zve děti a dospělé
na 11.ročník

Loučení s prázdninami

na téma

pevnost BOYARD

neděle 29. srpna od 14hod.

Boulderingová stěna, velká lanovka,
klavolamy, skákačí hrad a další zábava

na fotbalovém hřišti v Sedlici

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Serial ze života „Vítání škvořetických občánek“ má za sebou další epizodu. Tentokrát se slavnostní akt konal pod širým nebem.

Škvořetice – Vítání občánek do života má na škvořetické půdě dlouhou tradici, zakořeněnou již v socialistické éře. Bývalo ovšem zvykem „malým láskám“ požehnat vřelou rukou představitele obce pod střechou kulturního domu. Letos se premiérově sešli všichni aktéři významného počínu pod širým nebem – na prostranství za zdejší prodejnou smíšeného zboží. Slunečné počasí k tomu přímo svádělo.

V den D a hodinu H se shromáždilo na určeném plácku cca 60 jednotlivců. Na svůj velký den v mamčině náruči čekalo hned pět robátek – Lucas Oleksa, Ema Dvořáková, Jan Dudek, Natálie Hroudová a nejmladší z nich Sofie Jiránková. Ta ovšem jako jediná nakonec neopustila jistotu domácího prostředí, nicméně veškeré dary i laskavá slova starosty Jaroslava Chlandy směřovaly logicky i k ní a jejím rodičům.

Největší zásluhu na hezkém odpoledni měly Katka Schaffarzová – provozovatelka škvořetického koloniálu – a Hana Koubková – paní učitelka z blízkých Pacelic. Prvně jmenovaná uvedla do chodu celou organizační mašinérii, druhá pak s místními dětmi mistrně secvčila pásmo veršů, písniček a hudebních výstupů. Veřejné vystoupení se setkalo právem s uznáním a bouřlivým potleskem všech přítomných, stalo se důstojným uvedením oslavenců do brány života se všemi jeho úskalími i radostmi.

Velmi pěkný proslov zazněl z úst škvořetického starosty Jaroslava Chlandy. Ten si mimo jiné vyzkoušel i roli člena dětského souboru „po dvaceti letech“, kdy zdatně „zarepoval“ pasáž k písni „Být stále mlád“ Karla Gotta.

Malí oslavenci po vyčerpání oficiálně obdrželi od obce dárkový balíček, sestavený z památničku a nestárnoucího a v každé době vhodného „Špalíčku českých pohádek“. Nadto ještě finanční bonus ve výši 2000 korun. Jejich maminky pak přijaly s úsměvem při zápisu do pamětní knihy z rukou „nejvyššího“ červenou růží. A jak už bývá ustáleným zvykem, vše zpečetil hromadný přípitek šampusem.

Nikdo však příliš domů nespíchal, protože místa k sezení bylo více než dost a bezplatného občerstvení rozličného druhu taktéž.

Malým robátkům nelze než přát, aby vyrůstala ve zkvétající vesnici, láskyplném a harmonickém prostředí, aby nepoznala trápení a nejistotu z koronavirového nebezpečí, kterému čelí soudobá česká společnost.

Není kocour jako kocour. Ten škvořetický ve svém rajónu místo myší prohání mičudu.

Škvořetice – Blatenská kráva, lomské tele, buzický bejk – tak tohle všechno si už svou slavnou kapitolu v oblasti fotbalových turnajů blatenského regionu odbylo. Zůstaly hezké vzpomínky a cenné fotografie, ale život jde dál a nic není věčné. Takže trio zástupců fotbalem posedlého skotu dříve či později skončilo na pomyslné porážce. Naposledy po dvacetileté existenci buzický bejk. A tehdy došlo k přestupu z těžkotonážní váhové kategorie na váhu vpravdě muší. Zrodil se „Škvořetický kocour“. No a protože každá kočka má prý devět životů, o osud tohoto poměrně mladého turnaje v malé kopané není prozatím třeba mít obavy.

Jak tato přátelská sportovní akce, jejíž čtvrtý ročník proběhl tradičně v příjemném prostředí areálu na konci Škvořetic u rybníka „Daliň“ v sobotu 26. června, vlastně ke svému originálnímu názvu přišla? To je jednoduché. Základní kámen položil totiž člen významné fotbalové rodiny Mikešů – Mirek Mikeš nejmladší. Samozřejmě za všestranné pomoci a podpory jednak věrných šířitelů odkazu Klapzubáků, nosících jeho jméno a dále i ostatních kamarádů ze Škvořetic a okolí. Podstatnou roli zde sehrává obec Škvořetice, která turnaji poskytuje zázemí spolu se sponzorskou „nadílkou“. Když už bylo zmíněno jméno jedné legendy, a to Klapzubovy jedenáctky, je nutno na stejnou stranu fotbalové šachovnice postavit legendu literární, a sice Josefa Ladu – ten přece proslavil jméno Mikeš v podobě mluvčího černého kocoura. No a tak při vymýšlení jména nového turnaje ve Škvořeticích se logicky skloubilo jméno zakladatele se jménem literární postavy. A kocour byl na světě!

Když se škvořetický turnaj v malé kopané slavnostně zahajoval, zúčastnilo se osm manšaftů. „Druhý ročník jich hostil už deset,“ říká Zdeněk Mikeš ml., co má jako organizátor velké zásluhy, „Loni v důsledku protipandemických opatření jsme zvolili symbolické utkání pouze mezi dvěma celky domácích a spřízněného Lomu. Letos bylo přihlášeno pět týmů, nakonec vypadla Doubravice, protože prorazila do okresního poháru a musela dát přednost zápasu vyšší ligy. Ale všichni jsme se shodli, že čtyři sestavy byly tak akorát. Do budoucna chceme stanovit hranici pro šest týmů,“ doplňuje zapálený obíhač zelených trávničků, který bravurně komentuje dění mezi bránami i do mikrofonu a jistě by se uživil slušně i jako konferenciér.

„Škvořetický kocour“ nezklamal své věrné diváky ani tentokrát. Nabídl opět vzrušující, napínavou podívanou, protkanou bravurní fotbalovou technikou a perdami jako z hlavní sovětských kaťuš. Co možná ocenilo publikum především, byla vzájemná ohleduplnost a sportovní vystupování, díky nimž turnaj nevyprodukoval ani jednoho zraněného. Celodenní obraz na plácku signalizoval družebního ducha, chuť relaxovat, pročistit si hlavu a udělat si žízeň. Bojovnost ano, ale zralá a čistá!

Organizátoři škvořetického turnaje prokázali vedle fotbalových kvalit také obdivuhodnou vytrvalost a výdrž. Okolo zeleného království pendlovali téměř tři dny. „Museli jsme připravit veškeré zázemí, postavit stany a na sobotní akci tu nocovat, protože jsme tady měli dost drahé ceny,“ vysvětluje Zdeněk Mikeš ml., „První vikendový den byl jasný, no a pak se samozřejmě trochu slavilo. Domů jsme se dostávali až v neděli odpoledne.“

Prvenství tentokrát putovalo na adresu hostů z PBW Praha. Domáci, kterým proklouzlo vítězství mezi prsty v pro ně nešťastné penaltové loterii, byli velmi šťastní i za stříbro. Na medailový práh se ještě vešla Sedlice, nepopulární bramborovou pozici museli strávit kluci z Lomu. Cenu za nejlepšího brankáře oprávněně převzal Ota Švábenický /PBW Praha/. Nejproduktivnějšími střelci dne se stali sám Zdeněk Mikeš ml. /Škvořetice/ s osmi vstřelenými góly, Jakub Herman se čtyřmi „skalpy“ /Sedlice/ a do třetice Filip Rakovan s triem úlovků /PBW Praha/.

A jedna perlička z kuloárů! Putovní pohár se fotbalistům jevil z technického hlediska jako nepoužitelný pro společný přípitek šampusem a tak se došlo pro vázu, ze kterého se „šumivé mléko hrdinů“ srkalo jedna radost. „Ceny byly převážně tekutého ražení. Klasika. Velkou radost udělaly fotbalovým borcům nádherné pamětní plakety,“ poznamenává Zdeněk Mikeš ml.

„Drobnou“ újmu utrpěl po absolvování třídního maratónu hráč Vojta Nový. Ten už osm let nastupuje v soutěžích za TJ Lom, ale tady jako škvořetický občan reprezentoval rodnou vesnici. Ztratil totiž částečně hlas. „Po fotbalu jsem se cítil božsky, ale po pivu o to hůř,“ přiznal Vojta dodatečně, „A získal jsem důležité poznání – fotbal se nemá kombinovat s alkoholem,“ chraptí do rytmu. Podle jeho už vážnějšího vyjádření odehráli kluci turnaj na těžkém terénu: „Půda byla podmáčená, chvílemi se dalo hovořit o bahenních lázních. Museli jsme vyvinout dvojnásobnou energii. Však nám tady v kraji taky poslední dobou pořádně zakápllo! Fotbalista musí vydržet všechno, hlavně, že turnaji samotnému přálo počasí,“ uzavírá monolog Vojta.

Nejen chlebem živ jest člověk. Je moc dobře, že existují lidé, kteří dokáží v duchu tohoto motto žít a jednat i v těchto nelehkých dobách. A je moc dobře, že jde více než často o fotbalisty. Vždyť fotbal má stále vizitku „národního sportu“ a tento národ si ho jistě nikdy nedá vzít. A všechno to právě začíná tam, kde kupříkladu mňouká „Škvořetický kocour“!

V Pacelicích se chystá pouť s pestrým programem pro malé i velké.

Přijďte taky pobejt a starosti všedních dnů nechte doma!

Osada Pacelice je sice rozlohou malá a počtem starousedlíků chudá, nicméně i tady si mohou milovníci dobré zábavy přijít na své. Platí to zejména o místní staročeské pouti, která v loňském

roce slavnostně navázala na tradice předků a setkala se díky lákavému repertoáru u široké veřejnosti s nadšením a uznáním.

Ve stejném duchu se ponese i letošní pacelická pouť. 7. srpna bude i tentokrát na pořadu dne vedle všeobecného veselí hluboká pokora a upřímná modlitba na mši svatě, která se uskuteční od 15.00 hodin u pacelického kostelíka „Proměnění páně“ na zalesněném vrchu „Křesovec“.

Bude ji sloužit vikář František Hemala z Písku. Nedílnou součástí celého církevního procesu utvoří pěší pouť cestou, kterou v mládí chodila Služebnice boží Matka Rosa Vůjtěchová. Vyjde se v 10.00 hodin od Obory u Radobytec. Je možno se připojit kdekoli po trase Radobytec – okolo Bořic – Jarotice – Škvořetice – Pacelice. Pouti se zúčastní také sestry Kongregace Těšitelky Božského Srdce Ježíšova z Rajhradu u Brna.

V centru pacelické poutě /hřiště na návsi u rybníka/ nebudou ani letos chybět klasické atrakce – stánky, kolotoče plus zbrusu nový program varietních umělců. K poslechu a dobré náladě i tentokrát bude vyhrávat oblíbená blatenská kapela pana Koubka.

V případě nepříznivého počasí bude mše svatá přesunuta do velké kaple „Panny Marie Bolestné“ ve Škvořeticích.

Na pouťovou návštěvu Pacelic lidmi dobré vůle srdečně zve a těší se Obecní úřad Škvořetice, kam osada působností spadá.

Vladimír Šavrdra

Svatý Jan Nepomucký ve Tchořovicích

Svatý Jan Nepomucký, jeden z patronů české země s pěti hvězdami kolem hlavy, s křížem a palmovou ratolestí v rukách, je patronem zpovědníků, poutníků a šťastného návratu, lodníků, mostů, mlynářů a ochráncem proti povodním. Jeho sochy jsou často umísťovány na mosty.

První zmínka o sv. Janu Nepomuckém ve Tchořovicích se objevuje před více než 200 lety. Tehdy mezi roky 1811–1813 byla budována císařská silnice (současná komunikace I/20), která procházela Tchořovicemi, a v místě, kde odtékala voda z rybníka Hořejšího úžinou do rybníka Dolejšího, byl postaven dvouobloukový most a na něm uprostřed dva zděné pilíře. Na jednom z nich byla zabudována malá kaplička a do ní byla v roce 1814 za sklo umístěna soška sv. Jana Nepomuckého.

Právě tato socha hrála důležitou roli při velké povodni, která Tchořovice postihla 21. června 1895. Velké dusno v červnu 1895 vystřídal prudký déšť, hladina v rybnících stoupala a valící se velká voda s sebou brala kupy sena, stromy a keře, které ucpávaly průchody rybníků. Ve Tchořovicích byly strženy hráze rybníků Hořejší i Dolejší, byly zničeny sádky a po domě sádeckého zbyla jen malá troska zdí. Louky a pole byly zaneseny hromadami písku, štěrku a balvany ze stržených hrází. Ze sádek bylo odplaveno rybníční nářadí, které bylo následně nacházeno většinou poničené na lukách od Tchořovic až po Blatnou i v blatenském parku. Nikdo nepřišel o život, ale bylo poničeno velké množství domů. Vypráví se, že sv. Jan Nepomucký zachránil lidi, kteří stáli na kamenném mostě ve Tchořovicích a sledovali valící se vodu, od utonutí. Silný zděný sloup, který stál uprostřed potoka vedle mostu a v němž byla kaplička s malou soškou sv. Jana Nepomuckého, se s velkým rachotem najednou zřítíl do vody. Zástup lidí na mostě vykřikl a rychle utekl. Jakmile poslední noha z mostu zmizela, most s hrozným rachotem zmizel v rozpěněných dravých vlnách. Soška uplavala a byla nalezena podle jedné verze až kdesi u Blatné, podle místního vyprávění v lokalitě „Na Bahnech“ obyvatelkou Tchořovic Johannou Kúsovou při sekání rákosu – steliva pro dobytek. Na místě původního kamenného mostu byl postaven provizorní

Soška sv. Jana Nepomuckého
po restaurování 2021

Soška sv. Jana Nepomuckého
s neznámou historií před opravou

dřevěný most a soška sv. Jana Nepomuckého byla umístěna do improvizované dřevěné kapličky na něm.

V roce 1909 byl dostavěn nový železobetonový most, ale erár nedovolil na něj postavit sochu sv. Jana Nepomuckého, jak si to Tchořovičtí přáli. Proto byl kamenný podstavec pod novou sochu umístěn v roce 1913 vedle mostu před čp. 19 a na něj připevněna nová socha světce vyrobená z litiny v hutích v Rožmitále pod Třemšínem. Socha měřila 190 cm a vážila 370 kg. Socha zůstala na tomto místě jen do roku 1927. Kamenný podstavec byl v tomto roce doplněn o dřevěnou prosklenou kapličku, kam byla umístěna nová dřevěná socha sv. Jana Nepomuckého, kterou rodným Tchořovicím věnoval Antonín Polan. Litinovou sochu darovala Obec Tchořovice Inářským augustiniánům a byla postavena na bývalém řeholním hřbitově v klášterní zahradě ve Lnářích. V současnosti můžeme tuto litinovou sochu sv. Jana Nepomuckého, která byla vyrobena původně pro Tchořovice, vidět uprostřed kruhového objezdu v Nepomuku, kam byla umístěna po její renovaci v květnu letošního roku.

Vichřice v roce 1967 smetla kapličku s dřevěnou sochou sv. Jana Nepomuckého i kamenný podstavec u mostu na zem. Základy pomníku byly narušeny, dřevěná skříňka rozbita a socha pohozena na zemi. Pro nezájem občanů i pracovníků obce nebyla provedena několik desetiletí oprava. Značně narušený kamenný podstavec byl opraven až v roce 1991 a zároveň bylo upraveno okolní prostranství. Teprve v roce 1998 byla na podstavec do uzamykatelné dřevěné skříňky umístěna původní soška sv. Jana Nepomuckého, která v roce 1895 zachránila Tchořovické při povodni. V roce 2007 byla na doporučení policie uložena tato socha do kaple sv. Václava. V kapličce u mostu od té doby byla pouze zarámovaná fotografie této původní sochy.

V roce 2016 pan Petr Štěpán z Hajan restauroval původní sochu sv. Jana Nepomuckého umístěnou v místní kapli sv. Václava a provedl opravu kamenného podstavce i skříňky s kovanou mřížkou a stříškou u mostu. Obraz s fotografií sochy sv. Jana Nepomuckého se však do prosklené dřevěné skříňky u mostu nevrátil z důvodu svého poškození. Skříňka tak zůstala po několik let prázdná.

U příležitosti letošního 300. výročí blahořečení Jana Nepomuckého bylo do skříňky umístěno nové zpodobnění tohoto světce ve formě olejomalby na plechu, jehož autorem je pan Petr Štěpán z Hajan. V neděli 20. června 2021 v 15 hodin, právě den před

Tchořovice kaplička sv. Jana Nepomuckého u mostu

tím, kdy před 126 lety postihla Tchořovice velká povodeň, byla tato výklenková kaplička s novým zpodobněním sv. Jana Nepomuckého ve Tchořovicích požeňná administrátorem farnosti Blatná, P. J. Lic. Mgr. Rudolfem Maria Huškem, SChLJ. Zároveň byla při této příležitosti vydána publikace Svatojánská úcta ve Tchořovicích a její památky, jejímž autorem je Mgr. Vladimír Červenka. Celá slavnostní akce byla zakončena besedou s panem Vladimírem Červenkou věnovaná českému patronu Janu Nepomuckému.

Na obecním úřadu ve Tchořovicích je uložena ještě jedna soška sv. Jana Nepomuckého. Tuto sošku, které chyběla jedna ruka, kříž, palmová ratolest a špička jedné boty, nechala obec restaurovat začátkem roku 2021 (restaurátorem byl pan Petr Štěpán). Bohužel není známa historie ani původní umístění této dřevěné sošky.

Děkuji všem, kteří se podíleli na přípravě i organizaci této slavnosti a na vydání publikace.

Eva Křivancová, starostka obce

Tchořovice kaplička
sv. Jana Nepomuckého u mostu požeňná
20.6.2021

Tchořovice kaplička sv. Jana Nepomuckého u mostu

Perlorodka říční ve Tchořovicích

Přísně chráněný živočich perlorodka říční – Margaritifera margaritifera – mlž, vodní živočich, který měl své historické místo na potoce Lomnice i ve Tchořovicích. Živočich, který krásou lastur nikoho neuchvátil, ale perly, které jsou produktem tohoto živočicha, leckdy jistě v minulosti zavdaly k místním třenicím jednotlivých šlechtických rodů, či k závisti jejich marnotratných manželek.

Existence perlorodky říční ve Tchořovicích v minulosti, tedy na potoku Lomnice, v současné době potoku Smoliveckém je nezpochybnitelná.

Poslední lokalita živých jedinců perlorodky říční je známa z poloviny minulého století – tedy kolem roku 1950. Lokalita se nacházela pod hrází rybníka Hořejšího za mostem ve směru toku. Toto místo v této době vypadalo zcela jinak, než je tomu v současnosti. Především hladina vody byla nižší minimálně o cca 50 cm. Před a za mostem byla jakási klidová zátoka, kde hladina vody v nejhlubším místě nepřesahovala 1 m. Okraje toku byly pozvolné a z větší části porostlé puškvorcem. Propojení s rybníkem Dolejším, který začínal u domu čp. 60, bylo úzkou stokou v šířce 2–4 m. Tento vodní průchod byl lemován opět jen porostem puškvorce v návaznosti na prostor Na Bahnech. Hlavní lokalita

Tchořovice – část lokality výskytu perlorodky říční po roce 1950

výskytu perlorodky říční začínala u mostu s největší koncentrací proti domu čp. 14, 15 a 16 na straně jedné a čp. 19 na straně druhé. Někde uprostřed byla mírná vyvýšenina s náplavou písku, štěrku a menších kamenů a voda tu tedy neprotékala zcela volně, ale byla touto překážkou viditelně čerena.

Příčinou zániku lokality bylo již v této době zákonitě zhoršování kvality vody v důsledku napojení místního kanalizačního systému do vodního toku a to nejen ve Tchořovicích ale i v dalších vesnicích na celém povodí.

Poslední kapkou k zániku byla jistě výstavba odchovny prasat v původním panském dvoře ve Tchořovicích místním JZD v roce 1962. Při tom prasečí kejda byla bez předčištění vypouštěna do vodního toku nedaleko velkého splavu rybníka Hořejšího, tedy méně jak 300 m od hlavní lokality perlorodky.

Ze starých záznamů o perlorodce říční se dozvídáme následující:

„... perlorodka říční se obvykle kontrolovala v desetiletých cyklech, růst perel byl velmi dlouhodobý a vědělo se, že perla od velikosti špendlíkové hlavičky do velikosti hrachu se vytvoří zhruba za 12 let. Z toho pouze 10 % z nalezených perel bylo velmi kvalitní, ostatní různé kvality. Perlorodky se otevíraly pomocí dvojzubých klíčů a perly se z lastur vybíraly malou lžičkou.“

Poslední kontrola perlorodek na Otavě (zda to bylo i na jiných tocích není známo) proběhla v r. 1944, kdy bylo zkontrolováno 2000 ks perlorodek. 20 ks perel bylo kvalitních a 70 ostatních ...“.

Rok 1944 je jistě překvapující i proto, že válečné úspěchy Německa měly v této době výraznou sestupující tendenci a najít si prostor pro tuto akci v této době je více jak překvapující. V každém případě to svědčí o německé znalosti, informovanosti, důslednosti, a i jisté chamtivosti za jakékoliv situace.

Na závěr je ale nutno dodat, že i v současné době při výlovu rybníka Dolejšího, lze v bývalé zátoce nalézt zbylé lastury perlorodky, byť značně poškozené a v omezené míře. To znamená, že ani devastující povodeň z roku 2002 nedokázala úplně zlikvidovat tuto historickou lokalitu perlorodky říční ve Tchořovicích.

Karel Krejčí

Události v Uzenicích

Jediná akce, která se uskutečnila, byla Open party na Laciné 26. 6., na které mimo jiné zahrála uzenicí kapela Růžová budoucnost.

Upozornění

Prosíme všechny občany a zároveň majitele rekreačních objektů, aby v rámci příležitostných návštěv Blatné odváželi objemnější odpady do nového sběrného dvora (možno i do původního, který je v omezeném provozu). Tuto službu obec platí v rámci uzavřené smlouvy s Technickými službami města Blatná, tudíž je pro občany zdarma.

Děkujeme všem za spolupráci, která přinese obci finanční úspory za odvoz odpadů.

Marešová

Stavební projekty obce v roce 2021

Obec Velká Turná pro letošní rok požádala o dotaci od Jihočeského kraje z Programu obnovy venkova na stavební akci „Prodloužení obecního vodovodu a kanalizace na p.č.1014/1 a p.č.644/2, k. ú. Velká Turná“. Jedná se

o prodloužení základního rozvodu vodovodu v délce 135 m a kanalizace 42,5 m. Na toto vedení se budou moci jednotlivě připojovat občané, kteří plánují výstavbu v této části obce. V červnu provedlo ZO výběr prováděcí firmy. Z oslovených stavebních firem byla vybrána F.GARANTSTAV stavební Strakonice s. r. o. Rozpočítované náklady: celkové náklady 609.327,85 Kč (bez DPH). Schválená dotace od Jihočeského kraje 270.000 Kč. Předpokládaný podíl z rozpočtu obce 339.327,85 Kč. Stavební projekt bude s vyhodnocením dokončen do konce roku 2021.

Pozemek pro vedení – prodloužení obecního vodovodu a kanalizace

Další stavební akcí bude v letošním roce dokončení II. ETAPY „Novostavby víceúčelového objektu – veřejné sociální zařízení a sklad sportovních potřeb“. Pro tento projekt obec žádala dotaci od Jihočeského kraje z programu Podpora sportu v částce 1.130.000 Kč. Žádost nebyla schválena. Zastupitelstvo obce schválilo dostavět tento objekt z rozpočtu obce z finančních rezerv obce naspořených v minulých letech. Na dostavbu této budovy byla ZO vybrána stavební firma BOHEMIKONSTRUKT za částku 1.359.523,71 Kč (s DPH). Důvodem dostavby z vlastních zdrojů byla skutečnost rychle rostoucích cen stavebních materiálů a potřeba uvedení budovy wc a skladu do provozu pro užívání občanů.

Společnost EG-D provedla v červnu 2021 nové napojení na el. energii do budovy čp. 6. Napojení bylo provedeno položením kabelového vedení, provedením řízeného podvrtu pod komunikací. S tímto bylo demontováno staré vzdušné vedení.

Nové připojení el. energie do čp. 6 a wc + sklad

Novostavba víceúč. objektu – veř. soc. zař. a sklad sportovních potřeb

Rekreační oblast Milavy

Rekreační služby pro letošní rok odstartovaly po uvolnění opatření proti covidu-19 od 24. 5. 2021. V obecním kempu ATC-Milavy byly připravovány travnaté plochy pro stany a karavany, byla opravena poškozená střecha na budově Občerstvení Na Hrázi, dále byly opraveny dřevěné konstrukce budov a bylo vybudováno místo pro vylévání

chemických záchodů se sprchou. V budově u hráze byly vymalovány místnosti wc a došlo k úpravě odkanalizování dešťové vody z okapů a vydláždění prostoru nápušného místa pro pitnou vodu. V letošním roce nás trápí časté bouřky, které v přivalových deštích tvoří na travnatých plochách louže, které stěžují sekání trávy. Jinak jsme na letošní rekreační sezónu připraveni.

V červnu provedli dobrovolníci, děti a zastupitelé obce úklid v okolí rybníka Milavy. Ve spolupráci s okolními obcemi, které mají v této části svá katastrální území, provedla i obec Velká Turná úklid svého dílu. Bohužel lhotejnost nepořádných občanů, kteří tento nepořádek tvoří je nekonečná. Svědčí o tom množství sebraného odpadu.

Rybník Milavy

Úklid nepořádku v ků. Velká Turná okolo Milav 13. 6. 2021

Činnost SDH Velká Turná

Členové SDH Velká Turná započali svou činnost v sobotu 15. 5. 2021, kdy pro obec provedli pálení kletstí na pozemku Pazderna za obcí. Dále se zásahová jednotka SDH účastnila několika výjezdů na odklízení padlých stromů na místních komunikacích v k. ú. Noční výjezd jednotky byl např. po silné bouřce dne 29. 6. 2021 ve 23:00.

V pátek 2. 7. 2021 proběhlo okrskové požární cvičení v Jemnicích. SDH Velká Turná provedl dva požární útoky ve vyrovnaných časech 37 s. Sbor obsadil 2. místo.

V letních měsících nás čeká příprava požárního auta na STK a sportovní akce – prázdninový turnaj v nohejbale dne 21. 8. 2021.

Pavel Šípek, starosta obce Velká Turná

Pálení kletstí – Pazderna 15. 6. 2021

Okrskové požární cvičení 2. 7. 2021 v Jemnicích

Dětský den

První větší setkání žáků po dlouhé distanční výuce proběhlo v rámci oslav Mezinárodního dne dětí. Žáci osmé a deváté třídy pro své mladší spolužáky připravili hry a úkoly, které se letos nesly v duchu známých pohádek, např.

Kocour v botách, Obušku, z pytle ven, Sněhurka a sedm trpaslíků nebo Jeníček a Mařenka... Pokud děti úspěšně absolvovaly cestu říší pohádek, čekala na ně sladká odměna.

Projektový den – kurz první pomoci

Dne 24. 6. 2021 základní školu Záborec navštívili opravdoví záchranáři z Plzně. Děti z prvního i druhého stupně se postupně dozvídaly různé informace, které jsou důležité při poskytnutí první pomoci nebo při pomoci zraněné osobě.

Vyzkoušely si resuscitaci, ošetření masivního krvácení, přenos poraněné osoby v nosítkách a první pomoc při pádu z kola či jiné výšky.

Nejzajímavější pro všechny byla zkouška resuscitace na figuríně. Každý žák i učitel si vyzkoušel, zda by dokázal zachránit lidský život při zástavě srdce. Figurína byla napojena na tablet, který dokázal spočítat a vyhodnotit, na kolik procent správně dotýčný resuscituje.

Všechny paní učitelky i některé děti zvládly oživit figurínu na 99 %. Až na naši třídní paní učitelku, která měla dokonce krásných 100 %. Mohla by se stát záchranářkou.

Natálie Merašická a Nela Matějková, 6. třída

Sportovní den

I přes nepříznivé počasí se v pátek 25. června uskutečnil Sportovní den. Žáci 6. a 7. třídy pro první stupeň připravili různé sportovní úkoly. Všichni s nebývalým nadšením zadané úkoly splnili. Na závěr byli z každé třídy vyhodnoceni tři nejlepší žáci. Vítězové dostali medaile, všichni zúčastnění byli také odměněni.

Zábořská pouť

V sobotu 26. června se u nás v Záborec konala tradiční pouť. Každá pouť je jiná. Ty před covidem byly samozřejmě bohatší hlavně z hlediska pouťového programu. Každý jistě pochopí, že program na letošní pouť nemohl být zajištěn a objednan dopředu. Vždyť nikdo netušil, co bude. Jak to bude s rozvolňováním covidových opatření, jak se situace vyvine, jestli bude vůbec možné se sejít

ve větším počtu. Můžeme být jenom rádi za to, že se letošní pouť vůbec uskutečnila. Snad to tak většina rozumných lidí bere.

Hlavním bodem programu letošní zábořské poutě pod lípou bylo posvěcení a křest nového hasičského auta FORD TRANSIT, které naši hasiči dostali. Moderování celého odpoledne se ujala Jitka Říhová. Nejdříve přivítala vzácné hosty: pana senátora MUDr. Bc. Tomáše Fialu, MBA; paní Jaroslavu Boukalovou, starostku Okresního sdružení hasičů Strakonice; pana plk. Ing. Otu Šmejkal, ředitele územního odboru Hasičského záchranného sboru ve Strakonících; pana faráře Římskokatolické farnosti Záboří P. Rudolfa Huška a požádala každého z nich o pár slov. Potom promluvil současný předseda SDH Záboří pan Josef Vydra. Krátce zhodnotil dlouholetou činnost SDH, připomenul četné úspěchy v soutěžích, vyzdvihl aktivní členy, a zvláště pak ty, kteří celý život věnovali práci v SDH. Minutou ticha jsme pak uctili ty, kteří už mezi námi bohužel nejsou. Samotný akt požehnání a křtu hasičského vozu provedl pan farář P. Rudolf Hušek. Pan starosta Michal Říšský předal klíče od automobilu veliteli zásahového družstva panu Jiřímu Čadkovi. Ať ten červený krasavec slouží dobře nejen při zásazích hasičů, ale ať je spolehlivě vozí na různé soutěže a jiné akce. Nutno ještě dodat, že auto bylo financováno z dotací Jihočeského kraje (300 tisíc Kč), Ministerstva vnitra – generálního ředitelství HZS (450 tisíc Kč) a zbytek (396 tisíc Kč) doplatila obec.

Zábořští hasiči a vzácní hosté – pan senátor MUDr. Bc. Tomáš Fiala, plk. Ing. Ota Šmejkal

Vystoupení žáků základní školy – country tance

Lukáš Písařík s doprovodem

část svého dětství strávil v Záboří. Tady také začala jeho hudební kariéra, když začal hrát na flétnu a kytaru. Je absolventem pražské konzervatoře Jaroslava Ježka. Od roku 2006 zpívá v RockOpeře Praha a v roce 2010 nastoupil do metalové formace SEVEN, se kterou odjel několik evropských turné. Nyní navíc vystupuje s kapelou PLAN B. Je hezké se o něm dočíst, že má rád malebnou vesničku Záboří a že právě tady se koná jeho první koncert po covidové přestávce, tedy v jeho domovině /zdroj: Facebook/. Sama ho mám v paměti, jak ho maminka táhne ráno do školky a on řve na celou ves. Když jsem mu to připomněla, řekl jen, že řve pořád, ale do mikrofonu. Nutno říci, že mu to „řve“ krásně.

Další bod programu zajistila místní mateřská a základní škola. Je s podivem, co za tak krátkou dobu po skončení distanční výuky děti stihly nacvičit. Roztomilé vystoupení „školkáčků“ na pěknou písničku Náušnice z třešňí předvedly děti s nadšením sobě vlastním a své vystoupení si moc užily. Jejich starší kamarádi z 1–7. třídy v kostkovaných košilích si s chutí zatancovali country tance. „Babky“, ze kterých se vyklubaly šikovné gymnastky, byly rovněž skvělé. Díky všem učitelům za bleskové nacvičení tohoto programu s dětmi.

Program pokračoval koncertem Lukáše Písaříka. Lukáš pochází z Hořovic, ale od malinka vyrůstal v jižních Čechách a podstatnou

večer potom hrála kapela RESTART a nikomu ani nevadilo, že občas přišla přeháňka. Vždyť se sedělo pod stany. Jídla a pití bylo také dost, co víc si přát. Jenom snad to, aby o další pouti za rok byla už „normální doba“. Pořadatelé si to jistě vynahradí a připraví program o trochu bohatší. Všem organizátorům zábořské poutě patří dík za uspořádání této akce, stejně tak všem obsluhujícím, a zvláště pak panu Michalu Bělovi za sponzorský dar ve formě klobás.

text: Jaroslava Vodičková
fotografie: Roman Říha

Dračí bojovka na Kuši

V pondělí 28. června vyrazila první, druhá a třetí třída na školní výlet. Cestou na Kuš děti plnily úkoly, jejichž prostřednictvím získávaly jednotlivá písmena, ze kterých vznikla tajenka. Ta byla potřeba k záchraně království a k získání sladkého pokladu. Počasí nám přálo, stihli jsme se vykoupat i opéct buřty.

Kroužky

O kroužky z programu Šablony je v naší škole poměrně velký zájem. I proto děti s nadšením přivítaly zprávu, že už je nebudou muset absolvovat online (i když i to jsme společně zvládli), ale že se budeme konečně zase potkávat „naživo“. Děti ze čtenářského kroužku si tak od května znovu užívaly čtení v naší školní zahradce, žáci z badatelského kroužku se zaujetím zkoumali různé potvůrky pod mikroskopem nebo bádali v okolní přírodě, děti z klubu deskových a logických her s nadšením zkoušely nové hry.

A právě učitelky posledně zmiňovaného kroužku si pro děti na závěr připravily velká překvapení. Paní učitelka Sekáčová vzala děti na rodinný ranč, kde se mohly seznámit s jejími čtyřnohými miláčky – koníky Arminkou a Geronimem. Pak si děti užily koupání v bazénu a spoustu zajímavých her.

Paní učitelka Šmídová vzala pro změnu své svěřence na celý víkend na svou kozí farmu, kde pro ně také připravila úžasný program, zahrnující mimo jiné noční bojovku s pohádkovým námětem, pozorování noční oblohy pravým hvězdářským dalekohledem, zdobení starých sudů nebo dojení koz a vlastnoruční výrobu domácích sýrů a jogurtů. Oběma patří velké poděkování.

Peníze pro Moravu

V úplném závěru školního roku jsme se rozhodli připojit k aktivitě dalších škol v republice a podpořit rodiny postižené tornádem. Poprosili jsme děti a rodiče, aby peníze, které by investovali do kytičky nebo dárku pro paní učitelku, raději věnovali na pomoc zničené Moravě. Vybraná částka 15 871 Kč poputuje na účet SOS Morava neziskové organizace Člověk v tísni.

Loučení s MŠ a ZŠ Záboří

se uskutečnilo ve středu 30. 6. na dvoře obecního úřadu pod lípou. Každé loučení je těžké a toto se opakuje každoročně, i když ti hlavní aktéři jsou pokaždé jiní. Do „velké školy“ odchází letos šest předškoláků: Lucie Liphartová, Lukáš Duběda, Adam Finěk, Thomas Šesták, Mikuláš Běle a Tomáš Fořt. Jejich mladší kamarádi se tentokrát na ně přišli podívat a pozorně poslouchali, co je také zanedlouho čeká. Pan starosta je i s jejich doprovodem přivítal a popřál jim, aby se jim ve škole líbilo, aby měli hodnou paní učitelku a plno kamarádů. Dostali dárek od obce a s chutí si připili dětským šampaňským na to, co je po prázdninách čeká.

Jedno loučení vystřídal druhý. Se svou základní školou se přišli rozloučit deváťáci. Bylo jich dvanáct, tři dívky a devět hochů: Sofie Poláková, Veronika Dumská, Eliška Říhová, Vítek Flaška, Václav Bašta, Vít Bašta, Matěj Bezpalec, Jaromír Hájek, Jiří Čadek, Patrik Pekař, Petr Majer a Adam Volf. Už složení této třídy předurčovalo tento kolektiv k tomu, že to nebude zrovna tichá a bezproblémová společnost. Jak zmínila úvodem svého projevu jejich třídní, samozřejmě s nadsázkou, že stopa, kterou zanechali ve škole, se projevila na psychickém stavu místních pedagogů a že konečně nastala chvíle, ke které učitelé s nadějí vzhlíží už několik let. Průšvihy raději nezmiňovala, asi by to trvalo dlouho. Ale dodala, že i v této třídě, kde byla v pořadí už třetí třídní učitelkou, bylo několik světlých výjimek, na které se dalo spolehnout. Až prý s nimi přestanou cloumat hormony, zvítězí inteligence nad leností a oni pak ty střední a třeba i ty vysoké školy dostudují. Určitě je čeká spousta životních lekcí, život není jen zábava a existují pravidla, která se dodržovat musí. Všechno je to teď jenom na vás – pokračovala paní učitelka a jménem celého pedagogického sboru jim popřála krásný život plný splněných snů. Ředitel školy jim rovněž pogratuloval, připomněl jim, že dveře školy budou pro ně stále otevřené a budou moci kdykoliv přijít, ať už pro radu nebo se pochlubit svými úspěchy. Pan starosta jim popřál, aby se jim všem dařilo při dalším studiu a aby úspěšně překonávali všechna úskalí, která jim život připraví. Jménem všech spolužáků poděkoval všem pedagogům a školským pracovníkům Vít Bašta. Následovalo rozdání posledního vysvědčení ze základky, dárků a samozřejmě připítek.

Nám nezbyvá jen popřát všem školákům, aby si užili krásné slunečné prázdniny bez úrazů a jiných pohrom. V září aby se pak vrátili do školních lavic bez hrozby covidu a distanční výuky.

Boží muka a křížky na rozcestí

Známe je všichni. I v okolí naší obce je jich hodně. Tato drobná sakrální architektura vznikala v intravilánech obcí, na rozcestích, podél cest, na návrších i ve volné krajině. Co asi jednotlivé křížky a boží muka znamenaly? Buď představovaly různé orientační body, mezníky na hranicích pozemků a katastrů obcí, mnohé křížky sloužily jako rozcestníky, někdy označovaly místa tragických událostí, jindy byly stavěny jako projev díky za odvrácené neštěstí.

Jeden takový křížek jsme měli doma na zahradě. Koupili jsme pozemek už s ním. Křížek se mi na zahradě uprostřed tehdejší skalky ani trochu nelíbil, a tak jsem přesvědčila manžela, abychom ho dali pryč. Nechtěla jsem ho zničit, ale jen přesunout vedle parcely ke stoce. Ani nechci domýšlet, co asi znamenal, a tak věřím tomu, že stál na rozcestí.

Křížek byl tedy přesunut vedle ke stoce pod jasan. Pravda, byl trochu nakřivo, ale lépe se to prostě nepodařilo. I tak to stálo úsilí tří silných chlapů. Loni na podzim vzešel nápad od jedné zábořské rodačky a nyní chalupářky – upravit prostranství u křížku a narovnat jej. Ujali se toho s manželem, křížek natřeli a zařídili na obci jeho narovnáni. Dokonce nám sem pan místostarosta přivezl lavičku.

Další křížek byl „znovuobjeven“ na staré cestě do Jindřichovic, na rozcestí Lažánky – Záboří – Jindřichovice. Znam to tam, ale nepamatuji si, že by tam někdy křížek stál. Byl povalený a zarostlý křovím. I tento křížek obec opravila a jeho okolí je teď krásně upraveno. Všem zúčastněným na těchto opravách a úpravách patří velký dík.

Jaroslava Vodičková, Záboří

Space Solution s.r.o.

STAVEBNÍ SPOLEČNOST

VÝSTAVBA A REKONSTRUKCE
BYTOVÝCH
I NEBYTOVÝCH OBJEKTŮ
NOVOSTAVBY
KOMPLETNÍ STAVEBNÍ ČINNOST

BLATNÁ

www.spacesolution.cz
+420 737 18 19 19
info@spacesolution.cz

**Vodňanská
drůbež**

Hledáme právě Vás.

ŘIDIČ SVOZU ŽIVÉ DRŮBEŽE

- řidičský průkaz skupiny C, E
- zájemcům, kteří nemají řidičské oprávnění skupiny C, E, zajistíme rozšíření potřebného řidičského oprávnění na náklady obchodní společnosti

SKLADNÍK

- práce ve skladech
- práce s informačním systémem SAP + Microsoft Office
- vzdělání SO/ÚSO v technickém oboru
- vhodné i pro absolventy

OBSLUHA BALÍCÍCH TECHNOLOGIÍ

- obsluha technologií pro balení a etiketování drůbežního masa
- znalost práce na PC (MS Office)
- vzdělání SO /ÚSO

ÚDRŽBÁŘ - ELEKTRIKÁŘ

- údržba a opravy strojů a zařízení, účast při instalaci nových technologií
- vzdělání SO/ÚSO v oboru nebo příbuzném oboru
- vyhláška 50/1978 Sb., §6 výhodou (není však podmínkou)

ÚDRŽBÁŘ

- údržba a opravy strojů a zařízení, účast při instalaci nových technologií
- provádění běžných kontrolních činností provozu strojů a zařízení
- vhodné pro absolventy SOU a SŠ (technické obory)

OBSLUHA KOTELNY

- obsluha plynového středotlakého kotle a výměňkové stanice
- vhodné pro absolventy SOU (technický obor)

MANIPULAČNÍ DĚLNÍK DOPRAVY

- manipulační práce při svozu živé drůbeže, manipulace s živou drůbeží

NABÍZÍME VÁM:

- jistotu trvalého zaměstnání
- závodní stravování (cena oběda 15,- Kč)
- dovolená nad rámec zákoníku práce (5 týdnů)
- příspěvek na dopravu do zaměstnání a zpět
- příspěvek na penzijní připojištění
- další benefity v souladu s vnitřními předpisy
- možnost čerpání příspěvku ze zaměstnaneckého fondu (na volnočasové, zdravotní, kulturní, sportovní aktivity)
- podporujeme rozšiřování a zvyšování kvalifikace zaměstnanců, nezaučené rádi zaškolíme
- zaměstnání v hlavním pracovním poměru v perspektivní a stabilní potravinářské společnosti
- nástup do zaměstnání možný ihned nebo dle dohody s Vámi

NABÍZÍME UPLATNĚNÍ TAKÉ PRO ČERSTVÉ ABSOLVENTY UČEBNÍCH OBORŮ A STŘEDNÍCH ŠKOL.

Informace a kontakt:

Personální oddělení tel: +420 383 838 527; mobil.: +420 724 037 701, e-mail: personalni.mirovice@voddrubez.cz,
adresa provozovny: Vodňanská drůbež, a. s., Záměstí č. p. 272, 398 06 Mirovice

PRODEJ KUŘIC**2021****FIRMA****NOVÁK****RADOMYŠL****BLATNÁ – 8.45 hod.****U PENNY**DNE: 25.2 / 25.3 / 22.4 / 20.5 /
17.6 / 15.7 / 12.8 / 9.9 / 7.10 / 4.11**červené, černé kropenaté, modré,
žíhané, bílé - stáří 20 týdnů**
cena 195 Kč/ks

tel.- 602 115 750

www.drubez-novak.cz

Jihočeská dechovka

BABOUCI**HAJANY****7.8.2021****17,00 hodin****REALITY BLATNÁ – RNDr. PETR KERNDL,**

B. Němcové 29, Blatná (u ubytovny TESLY Blatná)

30 let praxe na realitním trhu!

Tel.: 604 518 400, 383 42 35 22

Všechny nabídky na: www.realityblatna.cz.**HLEDÁME** pro konkrétní zájemce další domy, chalupy,
chaty, byty, pozemky, lesy ... Blatensko i kdekoli jinde.**Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠI CENU!**

Zajistíme Vám bezstarostný prodej.

Prezentace na největších realitních serverech
a právní servis ZDARMA! Ocenění nemovitostí.

Smlouvy o převodu nemovitostí - darovací, kupní, směnné...

Zavolejte k bezplatné konzultaci a využijte služeb nejdéle
působící realitní kanceláře v regionu.

Vážíme si důvěry, kterou nám projevíte!

Spojili jsme síly**Neomezený internet**
s rychlostí až**300**
Mb/s**První**
4 měsíce za
99 Kč
(měsíčně)

sluzby.blatna@nej.cz

+420 488 999 488

www.nej.cz

Mimozemšťané v Blatné

Sputnik Tonda, Sputnik Franta s bráchou Standou Apollo na cestě jdou po krajině, do zpěvu jim je a veselo.

Z Litoborce cesta vede téměř rovně do Blatné, fenka Líza s kamarády jistě město nemine.

Tonda, Franta i malý Standa za Lízou jdou krajinou, dobrodružství na ně čeká, a Chlum na cestě neminou.

Na návsi, hned u kapličky Tonda bratry zastaví,

obdivují krásu Chlumu a Líza o něm vypráví.

„Dávno v Chlumu domky stojí, již ve čtrnáctém století, a zvon v kapličce prvně zvonil v osmnáctém století.“

Z Chlumu bratři polní cestou do Blatné se vydali, přes Škalí šli rovnou k cíli, a cestou si zpívali.

„My jsme kluci z Jasně Hvězdy, nám se tady líbí moc, až se budem domů vracet, to už bude temná noc.“

S písničkou tak kluci došli až na blatenské náměstí, kudy šli, tam vzbuzovali mezi lidmi přátelství.

Pak na náměstí zavoněly Janotovy špekáčky, Tonda vůně nalákala a snědl hned tři nožičky.

Standa s Frantou zatím sedí u Fišerové v kavárně, džus a dortík ochutnali a cítili se báječně.

„Tohle u nás na Jasně Hvězdě stále ještě nemáme, až poletíme zase domů, dorty s sebou vezmeme.“

„A taky špekáčky,“ dodal Tonda.

Tak od občůdku k občůdku se naši kluci toulali, blateňáci mimozemšťany ve svém městě vítali.

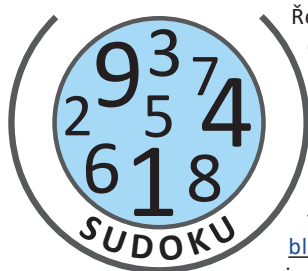
U kostela Sputnik Tonda udiveně zůstal stát, na Lízu se obrátil, o stavbě chtěl hned všechno znát.

„Řekni, Lízo, co to tu je, my nic takového nemáme, je to velké a jistě staré, rádi tu stavbu poznáme.“

A tak Líza Hvězdným klukům o kostele vypráví a ještě jeden, také krásný, ten z Paštik jim představí.

Je večer, do Litoborce zpět se parta navrací, jaká nová dobrodružství klukům zítra Líza představí?

Miluše Kordulová

Řešení sudoku z květnového vydání SOBáčku s pořadovým číslem 79 bylo jako vždy ve třech různých úrovních obtížnosti. **Tajenky: JE TADY ČAS** (lehká verze, kontrolní 1. řádek 295786134); **PŘEMÝŠLET** (středně těžká verze, kontrolní 1. řádek 621495783); **O DOVOLENÉ** (těžká verze, kontrolní 1. řádek 734281956). Výherci: Marie Zájedová, Bělčice; Jan Čuda, Blatná; Jiřina Šíchová, Tchořovice. Uvedení výherci si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do konce srpna 2021, popřípadě v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 383 420 300 nebo 728 881 358. Všem úspěšným luštitelům děkujeme a výhercům gratulujeme. Po vyřešení SUDOKU z čísla 80 (tj. červencového vydání 2021) zašlete prosím tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vyluštěného SUDOKU s označením obtížnosti na e-mailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu: Svazek obcí Blatenska, Na Tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do 3. 9. 2021.

Sudoku pro čtenáře SOBáčku připravila Ivana Zemánková

Lehká verze:

			5				9	3
					7	4	8	
					8			1
5		7	6					
6		1		3				9
					7			2
3			8		1			4
8			3	5				
9			2			1		6

1=S, 2=E, 3=T, 4=V, 5=E, 6=Y, 7=E, 8=J, 9=D

Středně těžká:

	8		5					
				7		2	5	
				4				1
	9		2		3			
3	4				1		2	
		5				4		
				8			9	
2				3		8	6	
5	3				7			

1=D, 2=D, 3=P, 4=Ř, 5=O, 6=Í, 7=R 8=Y, 9=O

Těžká verze:

6		5						
			3		6	9		4
			5		4			7
4					9	1		
7	1			3				
9				8				
		6	7					
						2	4	

1=Á, 2=E, 3=Č, 4=A, 5=K, 6=V, 7=S, 8=N, 9=Á

Blatensko SOBě 80. číslo vyšlo v pátek 30. 7. 2021 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník XV. Poslední číslo vyšlo v květnu 2021. Uzávěrka příštího čísla je v neděli 5. 9. 2021. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6 145 ks. E-mail redakce: sobacek@blatensko.eu, tel.: 383 420 300, Lukáš Vaněček. **Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.**